

**Αρχισε το παζάρι για
τις νέες αντεργατικές
ανατροπές**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Υπόθεση τηλεοπτικών αδειών

**Τακτικισμοί και
δυσωδία**

ΣΕΛΙΔΕΣ 7, 12

**Τι φταίει για την
εκτίναξη των κρατικών
χρεών;**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Προπαγάνδα-κοροϊδία
η «εκστρατεία» για το
χρέος**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Δίκη Χρυσής Αυγής

**Στο κενό η προσπάθεια
παγίδευσης των
μαρτύρων**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Η ελεύθερη πρόσβαση
στα Πανεπιστήμια στο
καλάθι των αχρήστων**

ΣΕΛΙΔΑ 10

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 888 - 22 Οκτώβρη 2016

www.eksegersi.gr

ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ 2ης ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

**ΤΟ ΒΑΘΕΜΑ ΤΗΣ
ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗΣ**

Scripta... Verba...

Να τελειώνει η κλάψα, τώρα κυβερνάμε, που σημαίνει συγκρουόμαστε, που σημαίνει αλλάζουμε την πραγματικότητα που ζούμε.

Παύλος Πολάκης

Μιλάει στην καρδιά του κάθε συριζαίου ο άνθρωπος: θέλετε πλούτο εξουσίας ή φτώχεια αντιπολίτευσης;

Δεν θα δεχτούμε ποτέ το κόμμα μας, το κοινό μας σπίτι, να διολισθήσει σε πασοκικές λογικές.

Κίνηση 53+ ΣΥΡΙΖΑ

Αυτοί σε ποιο κόμμα, ποιας χώρας συμμετέχουν;

Στοχεύουμε να ολοκληρώσουμε άμεσα τη δεύτερη αξιολόγηση. Αλλά, όπως τηρούμε εμείς τη συμφωνία, το ίδιο περιμένουμε και από τους θεσμούς και τους εταίρους μας. Οι oligωρίες, η παρέλκυση και οι μεταθέσεις δεν μπορούν και δεν θα γίνουν ανεκτές.

Αλέξης Τσίπρας

Τα λέμε, κερδίζουμε το χειροκρότημα των συντρόφων κι όταν φτάσει η κρίσιμη ώρα δίνουμε μια και κάνουμε την καλωτούμπα.

Οι συμφωνίες είναι για να τηρούνται, διαφορετικά δεν υπάρχουν συμφωνίες μεταξύ εταίρων αλλά διευθετήσεις υποταγής. Και αυτές οι διευθετήσεις είναι εύθραυστες. Εξαιρετικά εύθραυστες.

Αλέξης Τσίπρας

Κρύος ιδρώτας έλουσε τον Σόιμπλε. Κατουρήθηκε πάνω της η Βελκουλέσκου.

Την άνοιξη συμφωνήσαμε ότι η Αθήνα θα λάβει πρόσθετα μέτρα αν το ΔΝΤ έχει δίκιο ως προς την απαισιοδοξία του. Αυτό το υπενθύμισα στον έλληνα ομόλογό μου ξανά στη συνεδρίαση του Eurogroup τη Δευτέρα και αυτός διαβεβαίωσε ότι έτσι είναι.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Τι άλλο να είπε στον Ευκλείδη Βόλφ; ο θεός Βόλφ;

Όταν οι επίσκοποι και οι ιεροκήρυκες θα ομιλούν για την ανεργία, για τους άδικους φόρους, για την διαφθορά στο Δημόσιο, για τα εθνικά θέματα, για την κοινωνική ηθική και πολλά παρόμοια, ο λόγος τους δεν θα εκλαμβάνεται ως πολιτικός. Αλλά θα εκτιμάται ως άσκηση του ποιμαντικού τους έργου ή ακόμα ως κοινωνικός ή εργατικός αγώνας.

Ανθimos Αλεξανδρουπόλεως

Οι δεσποτάδες απειλούν τους συριζαίους ότι θα περάσουν στην αντιπολίτευση έτσι και τολμήσουν να βάλουν χέρι στα προνόμιά τους.

Στην καλύτερη περίπτωση η αποχώρηση του ΔΝΤ θα μπορούσε να αποτελέσει την αρχή για μια ειλικρινή συζήτηση σχετικά με ένα γενναίο δώρο κούρεμα χρέους για την Ελλάδα - με παράλληλη αποχώρησή της από τη νομισματική ένωση.

Die Welt

Ο Σόιμπλε απειλεί με επιστροφή στα πριν το Μνημόνιο-3.

ΡΙΠΕΣ

◆ Πολύ μαρτυριάρες αυτός ο Πούτιν ◆ Αλλά και ο Ολάντ, πιάνει δημοσιογράφους και τους λέει όσα χρειάζονται για να κάνουν ρόμπα τον φίλο του τον Αλέξη ◆ Επιμύθιον: για καρπαζοεισπρακτόρα τον έχουν τον μικρό οι ιμπεριαλιστές ηγέτες ◆ Τ' αλεπουδάκια δεν μπορούν να βάλουν τα γυαλιά στην αλεπού ◆ Ειδικά όταν τα αλεπουδάκια είναι αθηναϊκής προέλευσης και οι αλεπούδες μοσχοβίτικης ή παριζιάνικης ◆ Και μιας και πιάσαμε τη ζωολογία, να θυμίσουμε ότι τα ποντίκια εγκαταλείπουν πρώτα το βυθιζόμενο σκάφος ◆ Οι καλλιτέχνες-έμποροι συνηθίζουν να εγκαταλείπουν τα κόμματα που κάνουν κακό στο ίματζ τους ◆ Στα οποία μπορεί να επανέλθουν, όταν τα κόμματα αυτά περάσουν στην αντιπολίτευση κι αρχίσουν να ξανανεβαίνουν ◆ Μετά την Χάρिता Αλεξίου και ο τραγουδοποιός Δρογώσης εδήλωσε κοψοχέρης,

μιμούμενος τη βιβλική Εύα ◆ Ο ΣΥΡΙΖΑ εκμεταλλεύτηκε την αφέλειά μου και με εξαπάτησε ◆ Κατόπιν αυτών, κατανοούμε απόλυτα την αηδία Πάολα που δηλώνει «αντιδραστικό παιδί», έτοιμο «να πετάξει μια μολότοφ» ◆ Όπως αντιλαμβάνεστε, η στήλη βρίσκεται ενώπιον ενός ιστορικών διαστάσεων διλήμματος ◆ Δρογώσης ή Πάολα; ◆ Γιατί ενοχλήθηκαν συριζαίοι τινές από το απόφθεγμα της περιφερειάρχου Ρένας; ◆ Τι είπε, δηλαδή, η κοπέλα; ◆ «Θα έχουμε αριστερό success story ή ήττα στο όνομα της ιδεολογικής καθαρότητας» ◆ Σε τι διαφοροποιείται αυτό από την επίσημη γραμμή; ◆ Στις λέξεις που χρησιμοποιήθηκαν μόνο ◆ Α, να μου χαθείτε, υποκριτές ◆ Εχω, πάντως, την υποψία ότι η Πάολα πρέπει να συμπαθεί τη Ρένα ◆ Ασε που μπορεί να έχουν και κοινό φίλο τον Ψινάκη ◆ «Γόνιμος διάλογος, ενεργός ανησυχία» ήταν ο

κεντρικός πρωτοσέλιδος τίτλος της «Εποχής» την περασμένη Κυριακή ◆ Το «γόνιμο διάλογο» στο συριζοσυνέδριο τον αντιλαμβάνομαστε (αν δεν παινέψεις το σπίτι σου θα πέσει να σε πλακώσει) ◆ Η «ενεργός ανησυχία», όμως, σε τι ακριβώς συνίσταται; ◆ Μη τυχόν και πέσουν από την εξουσία, προφανώς ◆ «Μαύρο παντελόνι και σακάκι, με ταμπά μποτάκια. Στο χέρι της κρατούσε μια πολυτελή και ακριβή -επίσης μαύρη- τσάντα μάρκας Prada» ◆ Ανέβηκε κατηγορία το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Η περιγραφή αναφέρεται στη μία και μοναδική, την ανεπανάληπτη Θεοδώρα Τζάκρη ◆ Περιττό να επισημάνουμε την περηφάνεια που αισθάνθηκε η στήλη ◆ Δεν είναι ο Καμμένος που τους προσφώνησε «συντρόφισσες και σύντροφοι» ◆ Είναι αυτοί που ξέσπασαν σε θυελλώδη χειροκροτήματα ◆ Οχι, δεν είναι ψεκασμένοι, γουρούνια

της αστικής εξουσίας είναι ◆ «Ξεφτισμένο» αποκάλεσε προ ημερών τον πρόεδρο Αλέξη η πρώην πρόεδρος Ζωή ◆ Ας δείξουμε κατανόηση ◆ Οι χωρισμοί μετά από μεγάλους έρωτες είναι πάντοτε βασανιστικοί για τους πρώην inamoratti ◆ Αυτά έχουν οι γεροντοέρωτες, κυρ-δικαστή μου ◆ Σε κάνουν τόσο απρόσεχτο που αφήνεις ίχνη ◆ Μα να μην ξέρεις ότι τα e-mail και υποκλέπτονται και αντιγράφονται από έναν υπολογιστή στον οποίο μπορεί να έχει πρόσβαση και ο... τάρανδος; ◆ Ο κερατάς, ντε ◆ Πρώτη φορά βλέπουμε υπουργείο Εξωτερικών που ενημερώνεται από τα ΜΜΕ και όχι από τις υπηρεσίες του ◆ Ένας φίλος ήρθ' απόψε απ' τα παλιά ◆ Φορτωμένος με χιλιάδες τζουμακίες ◆ Είχε βάψει τ' αραιά του τα μαλλιά ◆ Και αντάλλασε με όλους χειραψίες ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Φυσικά και δεν κατάλαβαν οι σύνεδροι του ΣΥΡΙΖΑ τι ακριβώς τους είχε ζητήσει να ψηφίσουν. Ο αρχηγός τους το διευκρίνισε με πατρική αγάπη, αυτοί ξαναψήφισαν χωρίς να βαρυγκομήσουν κι όταν το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας βγήκε όπως ακριβώς το ήθελε ο αρχηγός, ξέσπασαν σε θυελλώδη χειροκροτήματα.

Κ Όπως γράφει και η αδελφή στήλη ΡΙΠΕΣ, με την κάζουαλ -αλλά πάντα εντυπωσιακή- παρουσία της η υφυπουργός Τζάκρη ανέβασε κατηγορία το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ. Η στιγμή που προσήλθε για να ψηφίσει απαθανάτιστηκε καρέ-καρέ και κόσμησε όλες τις lifestyle ιστοσελίδες, που μας παρουσίασαν με κάθε λεπτομέρεια τι φορούσε η κυρία υφυπουργός. Και για όσους απορούν που ο Γ. Κατρούγκαλος δεν εκλέχτηκε στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ: δεν ήταν υποψήφιος, γιατί δεν είναι μέλος του ΣΥΡΙΖΑ. Ως γνωστόν, ο Κατρούγκα-

λος είναι... κομμουνιστής και ως τέτοιος μόνο στο ΠΑΣΟΚ επιτρεπόταν να συμμετάσχει.

Κ Εφυγε από το υπουργείο Εργασίας για να μην είναι αυτός που θα υπογράψει την κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Τώρα, θέλει να φύγει και από το ΥΠΕΝ, για να μην είναι αυτός που θα υπογράψει το ξεπούλημα του 17% της ΔΕΗ, μέσω ΤΑΙΠΕΔ, το ξεπούλημα του ΔΕΣΦΑ

και άλλα ξεπούληματα. Είναι άραγε σε συνεννόηση με τον Τσίπρα ο Σκουρλέτης ή απλά εκβιάζει για να πετύχει αυτό που θέλει από την ομάδα του Μαξίμου, στην οποία ανήκε μέχρι ο ΣΥΡΙΖΑ να σχηματίσει κυβέρνηση;

Κ Ούτε τροτσικιστική οργάνωση να ήταν το «κόμμα» των Θεοχάρη-Παπαδόπουλου. Δύο μέλη είχε όλα κι όλα και διασπάστηκαν. Διότι,

όπως εξηγεί ο Θεοχάρης, «καταγράφηκαν εξαρχής δύο διαφορετικές απόψεις». Ο μεν Αλέκος «θέλει την απόλυτη καθαρότητα», ενώ αυτός (ο Χάρης) ακούει το λαό που του λέει να επιδιώξει συμμαχίες. Εκείνο που δεν μπορέσαμε να καταλάβουμε είναι με ποιο ακριβώς κόμμα θέλει να συμμαχήσει ο Χάρης. Με τη ΝΔ ή με το ΠΑΣΟΚ, τώρα που ναυάγησε το σχέδιο ενότητας με τον Θεοδωράκη;

Κ Δε δικαιώθηκε μόνον ο Φίλης με την ψήφο των συνέδρων του ΣΥΡΙΖΑ. Όλοι δικαιώθηκαν. Για να είμαστε ακριβείς, αυτοδικαίωθηκαν, γιατί αυτοί που τους ψήφισαν

τσαλαβουτούν στον ίδιο δυσώδη μνημονιακό βάλτο. Απλά, ο Φίλης ήταν ο μόνος που αναφέρθηκε σε δικαίωσή του, προφανώς γιατί φέρει βαρέως το άγριο τσαλάκωμα που του έκαναν οι δεσποτάδες.

Κ Τόσο βαρέως φέρει ο Φίλης το τσαλάκωμά του από τους δεσποτάδες, που ακόμα και τώρα δηλώνει εραστής του «διαλόγου», που όμως «δεν σημαίνει αμφισβήτηση του κριτηρίου "ποιος αποφασίζει"». Και αποφασίζει η Πολιτεία, δεν συναποφασίζουμε με κανέναν». Τα διαβάζουν αυτά οι δεσποτάδες και κρατάνε την κοιλιά τους από τα γέλια.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι, κάναμε ένα Νέο Γοργοπόταμο κι έτσι καταφέραμε να κρατήσουμε την χώρα όρθια και να εκταμιεύσουμε κι αυτή την δόση. Ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι να φύγει ο τελευταίος δανειστής από τη χώρα.

Πάνος Καμμένος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

22/10: Ημέρα για τραυλισμό, Βατικανό: Εθνική γιορτή, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα βετεράνων 22/10/1977: Βόμβα στο γερμανικό προξενείο στο Ηράκλειο Κρήτης, μεγάλες διαδηλώσεις-επεισόδια στην Ιταλία, βόμβες σε γραφεία Grundig (Μιλάνο), Volkswagen (Βενετία), Mercedes (Μπέσια, Νάπολι), γερμανικό λεωφορείο (Μπολζάνο), πυρπολήσεις αυτοκινήτων 23/10: Ημέρα οικολογικού χρέους 23/10/1969: Σύλληψη τριών μελών ΕΔΚ καθώς ετοιμάζονται να τοποθετήσουν εννιά βόμβες σε ισάριθμες τράπεζες, εξάρθρωση οργάνωσης 23/10/1998: Ο ανθυπαστυνόμος Κυριάκος Βαντούλης σκοτώνει τον 17χρονο γιουγκοσλάβο μαθητή Μάρκο Μπουλάτοβιτς (Θεσσαλονίκη) 24/10: Ημέρα αποτίμησης γυναικείας εργασίας, ημέρα Ηνωμένων Εθνών, ημέρα κατά παχυσαρκίας, ημέρα ακτών,

ημέρα για αφοπλισμό, ημέρα πληροφόρησης για την ανάπτυξη, Ζάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964) 24/10/1968: Βόμβες (ΔΕ) σε εισόδους Νομικής και Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων 24/10/1977: Αποφυλάκιση βασανιστή Πέτρου Μπάμπαλη μετά από 18μηνη φυλάκιση 24/10/2001: Ο αστυφύλακας Γ. Τυλιανάκης σκοτώνει τον αθίγγανο Μαρτίνο Χριστόπουλο επειδή δεν σταμάτησε σε μπλόκο 24/10/2002: Ο ανθυπαστυνόμος Θεωδωρής Κατσάς σκοτώνει τον 23χρονο Αναστάσιο Λυμούρα (Γλυφάδα) 25/10: Ημέρα ζυμαρικών, Καζακιστάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990) 25/10/1977: Μεγάλες διαδηλώσεις-συγκρούσεις με αστυνομία, δεκαοκτώ αστυνομικοί τραυματίες (Παλέρμιο) 25/10/1983: Εισβολή Αμερικανών στη Γρενάδα 26/10: Ημέρα τεχνών δρόμου και ελεύθερης έκφρασης στον

δημόσιο χώρο, Αυστρία: Εθνική γιορτή, Μπενίν Ρουάντα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων, Βιετνάμ: Ημέρα συντάγματος-δημοκρατίας (1955, 1956), Ελβετία: Ημέρα σημαίας 26/10/1879: Γέννηση Λέον Τρότσκι 26/10/1912: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης 27/10: Ημέρα εργοθεραπείας, ημέρα οπτικοακουστικής κληρονομιάς, Ελλάδα: Γιορτή σημαίας, Κούβα: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 27/10/1979: Αυτοκτονία Νίκου Πουλαντζά 28/10: Ημέρα δωρεάς οργάνων και μεταμοσχεύσεων, Ημέρα κινουμένου σχεδίου, Ελλάδα: Εθνική γιορτή (1940) 28/10/1905: Γενική απεργία στη Ρωσία, οι εργάτες ζητούν καθαίρεση του τσάρου 28/10/1970: Βόμβα (ΕΜΑ) σε φρεάτιο πλατείας Μητροπόλεως καθώς άρχιζε δοξολογία παρουσία αντιβασιλέα Ζωιτάκη.

Εθνικισμός γελοίος και επικίνδυνος

Το ΑΠΕ απέλυσε τον ανταποκριτή του στην Τουρκία, Αρη Αμπατζή, κάνοντας λόγο για «τραγικό σφάλμα», όμως ο Τσίπρας δεν απέλυσε τον επί των Εξωτερικών υπουργό του, Νίκο Κοτζιά, που έβγαλε επίσημη κρατική ανακοίνωση στηριγμένος στο τηλεγράφημα του ΑΠΕ. Βέβαια, τρεις μέρες μετά τη μνημειώδη γκάφα, ο Κοτζιάς εμφανίστηκε στο ραδιοσταθμό του ΣΥΡΙΖΑ για να πει ότι το ΥΠΕΞ είναι πολύ προσεκτικό και μελετά τις επίσημες τουρκικές ιστοσελίδες, χαρακτηρίζοντας γελοιότητες τον ισχυρισμό ότι η ελληνική διπλωματία παρασύρθηκε από το τηλεγράφημα του ΑΠΕ. Ετσι, όμως, χειρότερα έκανε τα πράγματα παρά καλύτερα.

Είναι πραγματικά πρωτοφανές, το υπουργείο Εξωτερικών μιας χώρας να εκδίδει πύρινες ανακοινώσεις στηριζόμενο στην ανταπόκριση ενός πρακτορείου ειδήσεων, έστω κι αν αυτό είναι το κρατικό. Λες και δεν έχει πρεσβεία στην άλλη χώρα, η οποία μπορεί να το ενημερώσει με ακρίβεια και υπευθυνότητα για το τι ακριβώς ειπώθηκε. Προσέξτε την προκλητική δήλωση του Κοτζιά στο κομματικό ραδιόφωνο. Ενημερώνεται, λέει, από τις επίσημες ιστοσελίδες. Η ελληνική πρεσβεία στην Αγκυρα σαν να μην υπάρχει!

Το όλο περιστατικό, που παραλίγο να προκαλέσει ελληνοτουρκικό διπλωματικό επεισόδιο, θα ήταν γελοίο, αν δεν υπήρχε ο εθνικιστικός ανταγωνισμός που πάντα δημιουργεί γενικότερους κινδύνους. Εχει καταστεί φανερό ότι ο Ερντογάν, που τα προηγούμενα χρόνια απέφευγε τις οξύνσεις στα ελληνοτουρκικά (γιατί παραδοσιακά αυτές ευνοούσαν τους στρατηγούς και το κεμαλικό πολιτικό κατεστημένο), παίζει πλέον έντονα το χαρτί των διεκδικήσεων στο

Αιγαίο, σε μια προσπάθεια να καλύψει την αποτυχία του στις μεσανατολικές εξορμήσεις της Τουρκίας. Ειδικά μετά το πραξικόπημα-οπερέτα και τις εκκαθαρίσεις στο στρατό και τον κρατικό μηχανισμό, ο Ερντογάν έχει επιλέξει να αναφέρεται απαξιωτικά στις Συνθήκες μέσω των οποίων διαμορφώθηκαν τα σύνορα του σύγχρονου τουρκικού κράτους από τον Μουσταφά Κεμάλ (Ατατούρκ) και να χρησιμοποιεί τον νεο-οθωμανισμό ως ιδεολογία της εξουσίας του (μολονότι έχει απομακρύνει από την εξουσία τον πνευματικό πατέρα του νεο-οθωμανισμού, Αχμέτ Νταβούτογλου).

Η ομιλία του Ερντογάν στη γενέτειρά του Ρίζα, όπου έχτισε πανεπιστήμιο με τ' όνομά του, ήταν ενταγμένη σ' αυτό το πλαίσιο. Ήταν όμως προσεγγισμένη για να μην εγείρει ζητήματα αλλαγής συνόρων. Όπως ακριβώς οι «δικοί μας» εθνικιστές μιλούν για ομογένεια, ελληνισμό και αλησμόνητες πατρίδες, έτσι και ο Ερντογάν έκανε διάκριση ανάμεσα «στα θεσμοθετημένα σύνορα και στα σύνορα της καρδιάς», για το «αποτύπωμα των προγόνων μας σε κάθε βήμα σου στη γεωγραφική περιοχή που εκτείνεται από τη Θράκη στην ανατολική Ευρώπη», για «αδελφούς μας που ζουν εκεί» κτλ. Διευκρίνισε, όμως, ότι «προφανώς και σεβόμαστε τα υπάρχοντα σύνορα», για να μην τον κατηγορήσει κανείς ότι αμφισβητεί το Διεθνές Δίκαιο και τις Συνθήκες.

Ο ανταποκριτής του ΑΠΕ, αντί ν' ανατρέξει στην ομιλία του Ερντογάν, ανέτρεξε σε εθνικιστικά σχόλια της εφημερίδας «Σαμπάχ», που εκτός των άλλων μιλούσαν και για δημοψήφισμα που θα καθορίσει το νομικό καθεστώς της Δυτικής Θράκης, ενώ αναφέρονταν σε ιστορικούς που «θεωρούν πως

τα σύνορα του εθνικού συμβολαίου περιλαμβάνουν επίσης την Κύπρο, το Χαλέπι, τη Μοσούλη, το Αρμπίλ, το Κιρκούκ, το Μπατούμι, τη Θεσσαλονίκη, το Κίρτζαλι, τη Βάρνα, και τα νησιά του Αιγαίου». Είναι το γνωστό παιχνίδι: ο πρόεδρος δηλώνει σεβασμό στα θεσμοθετημένα διεθνή σύνορα, όμως η προπαγάνδα εγείρει διεκδικήσεις που θέλουν να επεκτείνουν τα σύνορα της Τουρκίας ως τα σύνορα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Το ελληνικό ΥΠΕΞ, χωρίς να κοιτάζει τι ακριβώς είπε ο Ερντογάν, χωρίς-όπως είπαμε-να συμβουλευτεί την πρεσβεία του στην Αγκυρα, εξέδωσε ανακοίνωση βάσει του τηλεγραφήματος του ΑΠΕ, που είχε αποδώσει στον Ερντογάν τα σχόλια της «Σαμπάχ». Και κατ'άφευγε να... εγείρει μόνο του ζήτημα Θράκης, κλείνοντας την ανακοίνωσή του με την... εθνική κραυγή: «Η Θράκη είναι ελληνική, δημοκρατική και ευρωπαϊκή. Οποιαδήποτε άλλη σκέψη είναι αδιανόητη και επικίνδυνη!» Ακολούθησαν όλα τα αστικά κόμματα, που εξέδωσαν ανακοινώσεις στο ίδιο μήκος κύματος, ενώ δηλώσεις έκαναν ηγετικά τους στελέχη. «Ο τούρκος πρόεδρος οφείλει να μη συγχέει το αξίωμά του και τον πολιτικό του λόγο, με την ιδιότητα ενός νέο-οθωμανικού ιστορικού που παραγνωρίζει πλήρως το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες ειρήνης» δήλωσε η Μπακογιάννη. «Οι δηλώσεις του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν περί αμφισβήτησης των συνόρων πληρούν όλους τους όρους της απόδειξης, ότι βρίσκεται σε εθνικιστικό παραλήρημα. Απαιτείται επαγρύπνηση» δήλωσε ο Λοβέρδος. Για «νέο παραλήρημα και συνεχείς αμφισβητήσεις των συνόρων στην περιοχή, από τον πρόεδρο της Τουρκίας Ερντογάν» μίλησε ο Περισσός.

«Ο πρόεδρος της Τουρκίας συνεχίζει τις σπασμωδικές του κινήσεις, που μέρα με την ημέρα γίνονται και πιο επικίνδυνες» ανακοίνωσε το Ποτάμι που δεν παρέλειψε να καλέσει την ΕΕ «να επαναφέρει στην τάξη τον κ. Ερντογάν». Δε θα μπορούσαν, φυσικά, να λείψουν οι ΑΝΕΛ που είπαν για τον Ερντογάν ότι «με τις σημερινές απαράδεκτες δηλώσεις του, με τις οποίες αμφισβήτησε το ισχύον διεθνές καθεστώς των συνόρων, ξεπέρασε κάθε όριο προκλητικότητας»!

Στο τέλος, έγιναν όλοι ρόμπες. Και βέβαια, αν το ελληνικό ΥΠΕΞ στηριζόταν στο τι πραγματικά είπε ο Ερντογάν, δε θ' απαντούσε με την κραυγή «η Θράκη είναι ελληνική, δημοκρατική και ευρωπαϊκή» και δε θα παρέσυρε τα υπόλοιπα αστικά κόμματα σε ανάλογο περιεχόμενου ανακοινώσεις και δηλώσεις.

Από την απέναντι πλευρά του Αιγαίου έχουμε μια πολιτική ηγεσία που προσπαθεί μ' έναν επιθετικό εθνικιστικό λόγο να κατοχυρώσει την παντοκρατορία της στη χώρα, ενώ από τη δική μας πλευρά έχουμε έναν αμυντικοφανή εθνικισμό έτοιμο να συρθεί πίσω ακόμα και από ανακριβή δημοσιεύματα. Δε θέλει πολύ, σε συνθήκες κρίσης, αυτό που φαίνεται εθνικιστική γελοιότητα να τροφοδοτήσει επικίνδυνα πολιτικά παιχνίδια. Ακόμα και τέτοιο «ατύχημα» να μη συμβεί, όμως, το σίγουρο είναι πως το ανέβασμα της εθνικιστικής έντασης ανάμεσα σε Τουρκία και Ελλάδα αποτελεί βούτυρο στο ψωμί των αμερικανοτοϊκών ιμπεριαλιστών, καθώς δυναμώνει το μεσολαβητικό τους ρόλο και την επικυριαρχία τους στο Αιγαίο και την ευρύτερη περιοχή. Αυτό θα φανεί πιο καθαρά όταν σε κάνα μήνα καταφθάσει στην Αθήνα ο Ομπάμα.

Σπαζοκεφαλιά

«Πρώτα θα ανασχηματίσουμε το κόμμα και μετά την κυβέρνηση» είπε ο Τσίπρας στους νεολαίους του ΣΥΡΙΖΑ, με τους οποίους κάποια στιγμή στη διάρκεια του συνεδρίου του κόμματος συνομιλήσε. «Θα πρέπει όλοι να κατανοήσουν πως είναι σημαντικό για ένα μέλος του κόμματος να είναι εκλεγμένο μέλος της Πολιτικής Γραμματείας, δηλαδή της ηγεσίας, παρά να είναι υπουργός» είπε στην ομιλία του και παρά λίγο να γκρεμιστεί το Τάε Κβον Ντο από τα γέλια (των τσιμέντων, όχι των συνένδρων).

Φαντάζεστε τον Τσακαλώτο, τον Σταθάκη, τον Δραγασάκη, τον Φίλη, για ν' αναφερθούμε μόνο σε μερικά από τα γκεσέμια της κυβέρνησης, να κάνουν παρέα με τον Λάμπρου, τον Ρήγα και τη Σβίγκου, αφήνοντας τις θέσεις τους στην κυβέρνηση σε άλλους; Πόσες φορές, αλήθεια, συνεδρίασε η πολιτική γραμματεία και οι αποφάσεις της έγιναν στη συνέχεια αποφάσεις της κυβέρνησης; Τις περισσότερες φορές ο Τσίπρας δεν πατούσε το πόδι του στις συνεδριάσεις του κομματικού οργάνου, στο οποίο συνήθως γινόταν κάποιο «μασάζ» στα στελέχη, τα οποία απλώς ενημερώνονταν για τις κυβερνητικές αποφάσεις. Και το υπουργικό συμβούλιο σπάνια συνεδριάζει (και τις περισσότερες φορές που συνεδριάζει οι υπουργοί χρησιμοποιούνται ως γλάστρες για την τηλεοπτική μετάδοση της ομιλίας του Τσίπρα), όμως στα υπουργεία οι υπουργοί έχουν «δουλίτσα». Διαχειρίζονται χρήμα, έργα, διορισμούς κτλ. Στην Κουμουνδούρου τι θα διαχειριστούν; Θα συζητούν για τις... τομές ανάμεσα στη σκέψη του Μπεριλγκούερ κι αυτή του Πουλαντζά;

Παραδοσιακά τα αστικά κόμματα, ακόμα κι αυτά που έχουν μαζικές οργανώσεις ή παράδοση μαζικών οργανώσεων, κατατράχονται από ένα δυισμό ανάμεσα στο μηχανισμό του κόμματος και την κοινοβουλευτική ομάδα. Από την κοινοβουλευτική ομάδα επιλέγεται η συντριπτική πλειοψηφία των υπουργών, όταν το κόμμα είναι στην κυβέρνηση, ή των «σκιαδών υπουργών» (τομεάρχων ή όπως αλλιώς ονομάζονται), όταν το κόμμα περνάει στην αντιπολίτευση. Στη διοίκηση του κόμματος αφήνουν κάποιους για τη λάντζα, οι οποίοι ζουν με τον πόθο να έρθει η σειρά τους να γίνουν βουλευτές και υπουργοί.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι καν ένα μαζικό κόμμα, με ιμάντες σύνδεσης με μαζικές οργανώσεις όπως συνδικάτα, νεολαϊστικές οργανώσεις, δήμους κτλ. Ο μηχανισμός του είναι μίζερος και ανταποκρίνεται περισσότερο στο παλιό 4% της «ανανεωτικής Αριστεράς». Βλέπετε, όταν ξαφνικά έγινε κόμμα εξουσίας, είχε τελειώσει η εποχή της μαζικής συμμετοχής στα κοινά. Ακόμα και όταν έγινε κόμμα εξουσίας, δεν κατάφερε να πετύχει μια μαζικοποίηση ανάλογη έστω του εκλογικού του ποσοστού. Εδώ στα συνδικάτα είναι τελευταίος και καταϊδρωμένος, χωρίς να έχει καταφέρει να εκποτίσει τους «πράσινους» εργατοπατέρες, οι οποίοι με λίγο χαμαιλεοντισμό κατάφεραν να μην έχουν την τύχη του ΠΑΣΟΚ.

Δεν υπάρχει περίπτωση, λοιπόν, να καταστεί ο μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ ελκυστικός για κυβερνητικά στελέχη, εκτός από το πόστο του γραμματέα ίσως, το οποίο ένα στέλεχος πρώτης γραμμής (όχι σαν τον άχρωμο, άοσμο και με δυνατότητες κάτω του μετρίου Ρήγα) θα μπορούσε να εκμεταλλευτεί για να στήσει ένα δικό του πόλο εξουσίας μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ. Επομένως, ο Τσίπρας θα πρέπει «να σπάσει αυγά» παίρνοντας στελέχη από την κυβέρνηση και στέλνοντάς τα στο δήθεν αναβαθμισμένο κόμμα. Όταν όμως πρέπει να βολέψει και κάποιους από τους όψιμους συμμάχους (αν όχι τον Τζουμάκα, τουλάχιστον τον Κουβέλη και την Ξενογιαννακοπούλου), συν κάποιους που περιμένουν υπομονετικά στην κομματική επιτηρίδα να έρθει η σειρά τους, έχει στην πραγματικότητα να λύσει ένα δύσκολο παζλ. Αν κάποιοι δέχονταν να πάνε οικειοθελώς στο κόμμα, θα του έλυναν τα χέρια, όμως δεν νομίζουμε ότι θα υπάρξει τέτοια διάθεση. Θα πρέπει, λοιπόν, να τους στείλει με το ζόρι, όπως έκανε κάποτε ο Α. Παπανδρέου, που έστειλε κορυφαία κυβερνητικά στελέχη στο εκτελεστικό γραφείο, θεσπίζοντας ταυτόχρονα ασυμβίβαστο με θέση υπουργού, και βλέπαμε τον Μένιο Κουτσόγιωργα να λιώνει στις ατέρμονες συνεδριάσεις του εκτελεστικού, ακούγοντας τις σχολιοτενείς αναλύσεις του Λαλιώτη, τη γλώσσα των οποίων δυσκολευόταν να καταλάβει.

Είναι ο Τσίπρας Ανδρέας; Ούτε τα χαρακτηριστικά του έχει, αλλά το κυριότερο είναι πως δεν είναι η εποχή ίδια μ' εκείνη κατά την οποία μεσουράνησε ο Ανδρέας και το ΠΑΣΟΚ. Μένει να δούμε πώς θα λύσει τη σπαζοκεφαλιά η παρέα του Μαξίμου, ώστε να αποφύγει τη γκρίνια και την εσωκομματική αντιπολίτευση. Όπως θα δούμε αν όντως ο Σκουρλέτης είναι εκείνος που χτίζει σιγά-σιγά το προφίλ του αντι-Τσίπρα ή αν το σόου του στο συριζοσυνέδριο έγινε σε συνεννόηση με τους Τσιπραίους, προκειμένου να μεταπηδήσει στη γενική γραμματεία του κόμματος έχοντας ως προίκα μια δήθεν σκληρή στάση ενάντια στο Μνημόνιο. Τις επόμενες μέρες θα φανεί τι ισχύει. Ο Σκουρλέτης, πάντως, μπορεί να κερδίσει τη γραμματεία ακόμα και μόνος του, αν δενβάλουν απέναντί του κάποιο ικανό στέλεχος. Με αντίπαλο τον Ρήγα ενδεχομένως να έκανε περίπατο.

Το Κυπριακό στην ατζέντα του Ομπάμα

Την περασμένη Τρίτη έφτασε από την Ουάσινγκτον η πληροφορία ότι ο Ομπάμα θα επισκεφτεί την Αθήνα στα μέσα Νοέμβρη, στο πλαίσιο ενός ευρωπαϊκού ταξιδιού που περιλαμβάνει και το Βερολίνο. Το Μαξίμου απέφυγε να επιβεβαιώσει την πληροφορία, προφανώς επειδή περίμενε τη δημόσια ανακοίνωση του Λευκού Οίκου (φοβήθηκαν μη τυχόν και κάτι αλλάξει την τελευταία στιγμή). Παρά ταύτα, το επιτελείο της κυβερνητικής προπαγάνδας έσπευσε να ψιθυρίσει στα παπαγαλάκια πως ο Ομπάμα έρχεται για το χρέος. Γι' αυτό και πριν από την Αθήνα θα επισκεφθεί το Βερολίνο!

Κουτόχορτο για αφελείς, φυσικά. Ποτέ μέχρι τώρα οι όποιες διευθετήσεις του ελληνικού χρέους δεν αποτέλεσαν μέρος

της ατζέντας των αμερικανογερμανικών συνομιλιών, και μάλιστα στο ανώτατο πολιτικό επίπεδο των δύο χωρών. Αντε να το συζητήσαν, μεταξύ πολλών άλλων, ο Λιου με τον Σόιμπλε. Το αποτέλεσμα το γνωρίζουμε. Γίνεται αυτό που σχεδιάζουν οι Γερμανοί, γιατί αυτοί είναι δανειστές της Ελλάδας, όχι οι Αμερικανοί.

Ο Ομπάμα έρχεται στην περιοχή μας για να προωθήσει λύση στο Κυπριακό. Θέλει να κλείσει τη θητεία του με μια επιτυχία σ' ένα περιφερειακό ζήτημα που κανένας αμερικανός πρόεδρος δεν μπόρεσε να βάλει στην τροπαιοθήκη του. Και βέβαια, βρίσκοντας απέναντί του μια κυβέρνηση «έτοιμη για όλα», δε θα έχει κανένα πρόβλημα να πει και μερικά «καλά λόγια» για το χρέος.

Θα είναι η πρώτη φορά στην Ιστορία που μια κυβέρνηση αυτοχαρακτηριζόμενη «αριστερή» θα υποδεχτεί ως μεγάλο φίλο, σύμμαχο και προστάτη τον ηγέτη του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Ο ελληνικός λαός, όμως, και ιδιαίτερα ο αριστερός κόσμος, θα «υποδεχτεί» και πάλι έναν φονιά, όπως λέει το γνωστό σύνθημα.

Βασανιστήρια made in USA

Όταν ακόμα και η ΜΚΟ «Human Rights Watch» (HRW), που έχει στενές σχέσεις με την αμερικανική κυβέρνηση (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/780/Bath-Kokkino/21762>. Συγκοινωνούντα-δοχεία) αναγκάζεται να δημοσιεύσει (προφανώς για ξεκάθαρο) καταγγελίες δύο Τυνήσιων που κρατήθηκαν για 13 χρόνια σε φυλακές της CIA στο Αφγανιστάν, χωρίς ποτέ να δικαστούν ή να τους απαγγελθούν κατηγορίες, και υπέστησαν φρικτά βασανιστήρια σ' αυτά τα κολαστήρια, τότε κάθε παραπέρα σχόλιο περιττεύει.

Οι καταγγελίες δημοσιεύτηκαν στις αρχές του μήνα (βλ. <https://www.hrw.org/news/2016/10/03/us-ex-detainees-describe-unreported-cia-torture>) και σε κάνουν να ανατριχιάζουν. Εικονικοί πνιγμοί (μέχρι το σημείο αντοχής των κρατουμένων), κρέμασμα από το ταβάνι για 24 ώρες, στέρση φαγητού επί τριήμερο και στη συνέχεια παροχή αηδιαστικού φαγητού, ηλεκτρική καρέκλα, άγριοι ξυλοδαρμοί σε όλο το σώμα μέχρι να προκληθούν κατάγματα, εικονικές εκτελέσεις, εκτοξεύσεις παγωμένου νερού υπό πίεση μέχρι λιποθυμίας, είναι ορισμένα από τα βασανιστήρια που οι δύο Τυνήσιοι, Αλ Νατζάρ και Αλ Γκερίσι, αποκάλυψαν στο HRW, ότι υπέστησαν, σε συνέντευξη που έδωσαν τον περασμένο Αύγουστο. Το πιο ανατριχιαστικό είναι ότι τα βασανιστήρια έγιναν υπό... ιατρική παρακολούθηση, με γιατρούς να ελέγχουν την αντοχή τους και ως νέοι Μένγκελε να δίνουν το ΟΚ στους βασανιστές να συνεχίσουν!

Οι δύο φυλακισμένοι, που απελάθηκαν τελικά στην Τυνησία, αφού δεν προέκυψε τίποτα σε βάρος τους, ήταν μεταξύ των 119 ατόμων που φυλακίστηκαν στο κολαστήριο της CIA, που ονομάστηκε «Η σκοτεινή φυλακή», σύμφωνα με ογκώδη έκθεση της αμερικανικής Γερουσίας (499 σελίδες ήταν μόνο η περιληψη και αφορούσε απόρρητα έγγραφα 6.700 σελίδων σχετικά με το σύστημα φυλάκισης και ανάκρισης της CIA), η οποία δημοσιεύτηκε το Δεκέμβριο του 2014.

«Αυτές οι τρομακτικές λεπτομέρειες των παλαιότερων μη καταγεγραμμένων μεθόδων βασανιστηρίων της CIA δείχνουν πόσο λίγα εξακολουθεί να γνωρίζει η κοινή γνώμη για το πρόγραμμα βασανιστηρίων των ΗΠΑ». Τα λόγια είναι της Λόρα Πίτερ, ειδικής συμβούλου Εθνικής Ασφάλειας των ΗΠΑ! Η Πίτερ παραδέχτηκε στο HRW ότι οι δύο Τυνήσιοι αφέθηκαν ελεύθεροι χωρίς η αμερικανική κυβέρνηση να τους δώσει ούτε βοήθεια, ούτε αποζημίωση για τα βασανιστήρια που υπέστησαν από το 2002 που συνελήφθησαν μέχρι τον Ιούνιο του 2015 που απελάθηκαν στην Τυνησία! Ούτε φυσικά η κυβέρνηση της Τυνησίας ενδιαφέρθηκε να τους βοηθήσει σε κάτι, όπως συμπληρώνουν οι ίδιοι, οι οποίοι πλέον δηλώνουν τόσο κατεστραμμένοι ψυχικά και σωματικά (ο ένας έχασε 50 κιλά στις φυλακές) που είναι εξαρτημένοι από τους συγγενείς τους σαν μικρά παιδιά.

Ποιος είπε ότι ο ναζισμός πέθανε; Ζει και βασιλεύει κάτω από το πέπλο της αστερόεσσας!

Βαθαίνει η πολιτική κρίση στη Βραζιλία

Ο πρώην πρόεδρος της βραζιλιάνικης Βουλής, ο άνθρωπος που πρωταγωνίστησε στις διαδικασίες αποπομπής της Ντίλμα Ρούσεφ από την προεδρία, συνελήφθη την περασμένη Τετάρτη. Ο Εντουάρντο Κούνια κατηγορείται για εμπλοκή στο σκάνδαλο Petrobras. Ο εκπρόσωπος της αστυνομίας στη Μπραζιλία επιβεβαίωσε τη σύλληψή του, ενώ ο ειδησεογραφικός ιστότοπος G1 δημοσίευσε τη διαταγή προσωρινής κράτησής του, που φέρει την υπογραφή του δικαστή Σέρτζιο Μόρο, ο οποίος έχει αναλάβει την έρευνα για την υπόθεση της Petrobras.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν πρόκειται για εκδίκηση του διδύμου Ρούσεφ-Λούλα, που χρησιμοποίησε την επιρροή του στον δικαστικό μηχανισμό για να πλήξει έναν «αποστάτη», ή αν πρόκειται για ευρύτερη επιχείρηση εκκαθάρισης του πολιτικού προσωπικού που στα χρόνια της παντοδυναμίας του Κόμματος των Εργατών έτρωγε με δέκα μασέλες. Το μόνο βέβαιο είναι ότι η βραζιλιάνικη Δεξιά εμφανίζεται ως κήνσoras της πολιτικής καθαρότητας και διεκδικεί το «ηθικό πλεονέκτημα» από τους διεφθαρμένους σοσιαλδημοκράτες του Λούλα και της Ρούσεφ. Πάντοτε η κρίση απαιτεί και πολιτικές εκκαθαρίσεις.

Γεμάτος αίμα ο δρόμος προς τη Μοσούλη

Την περασμένη Δευτέρα, ξεκίνησε η μεγάλη κλίμακας επιχείρηση ανακατάληψης της Μοσούλης, της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης του Ιράκ, που για περισσότερο από δύο χρόνια βρίσκεται υπό τον έλεγχο του ISIS. Στις στρατιωτικές επιχειρήσεις συμμετέχουν περίπου 30.000 άνδρες του ιρακινού στρατού, ορισμένες σουνιτικές και σιιτικές πολιτοφυλακές (οι δεύτερες με ιρανική υποστήριξη) και κούρδοι μαχητές Πεσμεργκά (του προέδρου του Βόρειου Ιράκ, Μασούντ Μπαρζανί), υπό την αεροπορική κάλυψη ΗΠΑ και Γαλλίας. Απέναντί τους βρίσκονται γύρω στους 3.000 με 4.500 μαχητές των τζιχαντιστών.

Την πρώτη μέρα, οι συμμαχικές δυνάμεις κατόρθωσαν να κατακτήσουν περίπου 200 τετραγωνικά χιλιόμετρα, σύμφωνα με δηλώσεις του Μπαρζανί, όμως η δεύτερη μέρα ήταν πολύ πιο δύσκολη. Κι αυτό γιατί

οι εκτάσεις που κατέκτησαν οι δυνάμεις των Πεσμεργκά ήταν αραιοκατοικημένες. Όταν οι δυνάμεις των Πεσμεργκά πλησίασαν περίπου 20 χιλιόμετρα από το κέντρο της πόλης, καθλώθηκαν από εκρηκτικούς μηχανισμούς και νάρκες που οι τζιχαντιστές είχαν φυτέψει στο δρόμο τους. Οι μάχες ήταν σκληρές όσο πλησίαζαν προς την πόλη. Η προέλαση ανακόπηκε και ο μόνος που φαίνεται να προελαύνει είναι ο ιρακινός στρατός που κι αυτός αντιμετωπίζει σκληρή αντίσταση.

Απ' ό,τι φαίνεται, η μάχη της Μοσούλης δε θα είναι εύκολη υπόθεση, ούτε και η περίοδος μετά από την «απελευθέρωσή» της. Γιατί οι «απελευθερωτές» κάθε άλλο παρά ενιαίοι είναι. Αγκάθι αποτελεί η στάση της Τουρκίας, που έχει παραμεριστεί αλλά διεκδικεί εναγωνίως ρόλο στην περιοχή. Είναι γνωστό ότι τις πόλεις Μοσούλη και Κιρκούκ η Τουρκία τις έχει βάλει στο στόχαστρό της εδώ και χρόνια.

Ο άμαχος πληθυσμός της πόλης βιώνει για μια ακόμα φορά τις φρικτές συνέπειες

ενός πολέμου άδικου απ' όλες τις πλευρές. Ενός πολέμου που οδήγησε στην προσφυγιά περισσότερους από τους μισούς κατοίκους της, χωρίς να γνωρίζουμε πότε θα τελειώσει, καθώς καμία πλευρά δεν μπορεί ακόμα να επικρατήσει. Είναι σίγουρο ότι οι μαχητές του ISIS δε θα κάτσουν να εγκλωβιστούν σε μια πόλη που είναι σίγουρα χαμένη γι' αυτούς πλέον. Επομένως θα διασκορπιστούν σε άλλες περιοχές για να ανασυνταχθούν κάποια στιγμή αργότερα.

Και βέβαια, οι κάτοικοι της Μοσούλης θα πέσουν από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη. Γιατί δεν μπορούν να ξεχάσουν πόσο άσχημα ζούσαν επί σιιτικής κυριαρχίας που έκανε ορισμένους από αυτούς να προτιμήσουν τους τζιχαντιστές από τον ιρακινό στρατό (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/781/Διεθνή/21803>. Προτιμούν-τους-τζιχαντιστές-από-τον-ιρακινό-στρατό!).

Πρόταση της Χαμάς στους σιωνιστές

Νέα συμφωνία ανταλλαγής με παλαιστίνιους κρατούμενους

Ο εκπρόσωπος τύπου των ένοπλων δυνάμεων της Χαμάς και ηγετικό στέλεχος της οργάνωσης Αμπού Ομπέιντα δήλωσε την Τρίτη 18 Οκτώβρη ότι το Ισραήλ θα αναγκαστεί να απελευθερώσει παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους ως μέρος μιας μελλοντικής συμφωνίας του με την Αντίσταση για ανταλλαγή αιχμαλώτων. Τόνισε ότι το Ισραήλ αποφεύγει την υπογραφή συμφωνίας, αλλά τελικά θα αναγκαστεί να «πληρώσει» μέσα από μια νέα ανταλλαγή, είτε το θέλει είτε όχι. Ολόκληρος ο κόσμος, ο παλαιστινιακός λαός και οι παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι θα εκπλαγούν όταν φτάσει η στιγμή, οι Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ Κασάμ, ένοπλο σκέλος της Χαμάς, να αποκαλύψουν τα μέσα που έχουν στη διάθεση τους προκειμένου να πετύχουν την απελευθέρωση των παλαιστίνιων αιχμαλώτων από το Ισραήλ.

Η Χαμάς έχει στην κατοχή της τις σορούς δυο ισραηλινών στρατιωτών, που σκοτώθηκαν από την Αντίσταση κατά τη διάρκεια της εισβολής των σιωνιστών στη Γάζα το καλοκαίρι του 2014. Επίσης κρατά αιχμάλωτους δυο ισραηλινούς πολί-

τες, τον Αβέρα Μενγκίστου και του βεδουίνικης καταγωγής Χισάμ Αλ Σαγιέντ.

Οι δηλώσεις του εκπροσώπου της Χαμάς έγιναν στην επέτειο της «Συμφωνίας Σαλίτ» μεταξύ Χαμάς και Ισραήλ. Ο ισραηλινός λοχίας Γκιλάντ Σαλίτ είχε αιχμαλωτιστεί από κομάντο της Παλαιστινιακής Αντίστασης το 2006. Το 2011, το Ισραήλ αναγκάστηκε να τον ανταλλάξει με 1.000 παλαιστίνιους κρατούμενους από όλες τις οργανώσεις της Αντίστασης. Μετά τη συμφωνία και την ανταλλαγή, όμως, το Ισραήλ παραβίασε τους όρους της, φυλακίζοντας εκ νέου αρκετούς από τους απελευθερωθέντες παλαιστίνιους

κρατούμενους.

Η Χαμάς έχει δηλώσει κατ' επανάληψη ότι δεν πρόκειται να προχωρήσει σε καμία διαπραγμάτευση για ανταλλαγή αιχμαλώτων, αν το Ισραήλ δεν απελευθερώσει πρώτα όλους τους πολιτικούς κρατούμενους που απελευθερώθηκαν με τη «Συμφωνία Σαλίτ» το 2011 και συνελήφθησαν ξανά από τις σιωνιστικές δυνάμεις κατοχής.

Στα μέσα του περασμένου Σεπτεμβρίου, ο Λίορ Λοτάν, επικεφαλής των διαπραγματεύσεων του Ισραήλ με την Αντίσταση, δήλωσε ότι η Χαμάς έχει ήδη απορρίψει πρόταση του Ισραήλ, βάσει της οποίας οι σιωνιστές δεσμεύονταν να

ανταλλάξουν 18 παλαιστίνιους αιχμαλώτους και τα οστά 19 νεκρών μαχητών, που έχουν στην κατοχή τους από την εισβολή στη Γάζα, με τους δυο αιχμαλώτους και τις σορούς των δυο ισραηλινών στρατιωτών που έχει στα χέρια της η Αντίσταση. Σύμφωνα με τις δηλώσεις του Λοτάν, η Χαμάς αντιπρότεινε την απελευθέρωση παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων που δεν κατάγονται από τη Γάζα και δεν σχετίζονται με την ισραηλινή επίθεση σ' αυτή. Η Χαμάς αντέδρασε στις δηλώσεις του Λοτάν δηλώνοντας ότι το Ισραήλ δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να ρίχνει την ευθύνη στη Χαμάς για τη μέχρι τώρα έκβαση των διαπραγματεύσεων. Ο Νετανιάχου θα πρέπει να υπογράψει μια νέα συμφωνία, αν θέλει να φέρει τα «παιδιά του» πίσω, ήταν το μήνυμά της μεγαλύτερης από τις οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης.

Η εμπειρία λέει ότι αυτές οι διαπραγματεύσεις τραβούν πάντοτε σε μακρός, αλλά στο τέλος η Παλαιστινιακή Αντίσταση καταφέρνει να πετύχει μια ανταλλαγή που ανοίγει τις πύλες της φυλακής για πολλούς δεσμώτες των σιωνιστών κατακτητών.

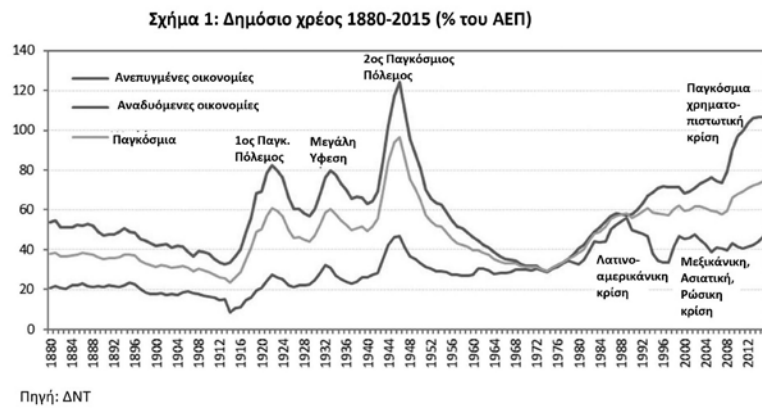
Τι φταίει για την εκτίναξη των κρατικών χρεών;

«Για περίπου μισό αιώνα, το δημόσιο χρέος έχει συνεχή αυξητική τάση. Στα τέλη του 2015, οι αναπτυσσόμενες οικονομίες έφτασαν σε επίπεδα χρεών κοντά στο 106% του ΑΕΠ, που υπερβαίνουν αυτά της Μεγάλης Υφεσης (σ.σ. του 1929) και είναι ελάχιστα κάτω από τα επίπεδα που καταγράφηκαν λίγο πριν από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι αναπτυσσόμενες οικονομίες υποφέρουν επίσης τελευταία, από τη στιγμή που ξέσπασε η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, από αυξήσεις στο δημόσιο χρέος». Η διαπίστωση προέρχεται από πρόσφατο έγγραφο εργασίας του ΔΝΤ (No.16/202). Έχει τίτλο: «The blind side of the Public Debt Spikes» («Η τυφλή πλευρά των Εκτινάξεων του Δημόσιου Χρέους») και δημοσιεύτηκε την περασμένη βδομάδα (<http://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2016/wp16202.pdf>).

Φυσικά, δεν πρόκειται για κάποια σημαντική ανακάλυψη. Το γεγονός ότι το δημόσιο χρέος όλων των χωρών δι-ογκώνεται είναι πλέον σε τέτοιο βαθμό πασιφανές, ώστε δεν προκαλεί έκπληξη σε κανέναν. Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι το συμπέρασμα της έκθεσης σχετικά με τις αιτίες δι-ογκωσης του δημόσιου χρέους. Λένε οι τεχνοκράτες του ΔΝΤ:

«Προκαλεί έκπληξη το ότι οι αυξήσεις στο δημόσιο χρέος δεν είναι αποτέλεσμα μεγάλων πρωτογενών ελλειμμάτων... Στο διάστημα 1973-1987, το χρέος αυξήθηκε κατά 30 ποσοστιαίες μονάδες, όμως τα συσσωρευμένα πρωτογενή ελλείμματα αντιστοιχούσαν σε λιγότερο από 1.5% του ΑΕΠ. Στο διάστημα 1988-2007, το δημόσιο χρέος μειώθηκε κατά 5% του ΑΕΠ περίπου, ενώ τα συσσωρευμένα πρωτογενή πλεονάσματα έφτασαν περίπου στο 34% του ΑΕΠ. Στο διάστημα 2008-2015 το δημόσιο χρέος αυξήθηκε κατά 16 ποσοστιαίες μονάδες, ενώ τα συσσωρευμένα πρωτογενή ελλείμματα ανήλθαν μόλις στο 8.5% του ΑΕΠ».

Εμείς δεν έχουμε τη δυνατότητα να

ελέγξουμε την ορθότητα των παραπάνω συμπερασμάτων, όμως αν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα τότε **καταρρέει παταγωδώς ο μύθος ότι τα κράτη βούλιαξαν στο βάλτο των χρεών εξαιτίας των «μεγάλων παροχών που δημιουργούν πρωτογενή ελλείμματα»**, αφού τα ελλείμματα δεν ευθύνονται για το μέγεθος της δι-ογκωσης του δημόσιου χρέους. Τότε τι φταίει; Ας διαβάσουμε τη συνέχεια:

«Επομένως, αν δεν είναι τα πρωτογενή ελλείμματα, τι είναι αυτό που εξηγεί την αύξηση του δημόσιου χρέους ως προς το ΑΕΠ; Για να απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση επικεντρωνόμαστε ειδικά σε επεισόδια εκτίναξης του δημόσιου χρέους, δηλαδή, επεισόδια που ο λόγος του χρέους ως προς το ΑΕΠ αυξήθηκε πάνω από 10% του ΑΕΠ. Εντοπίσαμε 179 επεισόδια εκτινάξεων χρέους από ένα δείγμα 90 χωρών, συμπεριλαμβανομένων αναπτυσσόμενων και αναπτυσσόμενων οικονομιών. Διαπιστώσαμε ότι ο κύριος παράγοντας που οδηγεί στις εκρήξεις δημόσιου χρέους δεν είναι τα πρωτογενή ελλείμματα, ούτε η παραγωγή, ούτε οι πληρωμές τόκων. Πράγματι, βρήκαμε ότι ο κύριος παράγοντας είναι οι μεγάλες προσαρμογές ελλείμματος-χρεών (stock flow adjustments - SFA)... Για το μέσο επεισόδιο (σ.σ. εκτίναξης χρέους) μεταξύ των αναπτυσσόμενων οικονομιών, το δημόσιο χρέος αυξήθηκε κατά 25% του ΑΕΠ, ενώ τα SFA αυξήθηκαν κατά 20% του ΑΕΠ. Για το μέσο επεισόδιο μεταξύ

των αναπτυσσόμενων οικονομιών, το χρέος αυξήθηκε κατά 24% του ΑΕΠ ενώ τα SFA αυξήθηκαν κατά 30% του ΑΕΠ».

Τι είναι τα περιβόητα SFA; Να πως τα εξηγεί η έκθεση του ΔΝΤ:

«Το παρόν έγγραφο σκάβει βαθύτερα σε αυτή την «τυφλή πλευρά» των δυναμικών του χρέους. Πρώτα επικεντρωθήκαμε σε ένα μειωμένο δείγμα 28 χωρών της ΕΕ με πιο διακριτά δεδομένα σχετικά με τα SFA. Διαπιστώσαμε ότι η απόκτηση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων (acquisition of financial assets) είναι ο κύριος παράγοντας των αυξήσεων στα SFA αυτών των χωρών... Βρήκαμε ότι το κόστος των πραγματοποιούμενων έκτακτων υποχρεώσεων από τον ιδιωτικό τομέα είναι ο κύριος παράγοντας των μεγάλων SFA και των εκτινάξεων χρέους. Το έγγραφο δείχνει επίσης, ότι η μεγαλύτερη συσσώρευση SFA κατά τη διάρκεια εκτινάξεων χρέους συσχετίζεται με τη μεγαλύτερη πιθανότητα να μη μειωθεί το χρέος μετά από αυτά τα επεισόδια».

Ακόμα πιο συγκεκριμένα, η έκθεση αναφέρει τα παρακάτω σχετικά με την προέλευση των SFA:

«Τα SFA μπορεί να προέρχονται από υλοποίηση έκτακτων υποχρεώσεων, για παράδειγμα διασώσεις υποεθνικών οντοτήτων ή κρατικών επιχειρήσεων. Άλλοι οικονομικοί παράγοντες σημαντικοί για να κατανοήσουμε το μέγεθος των SFA συμπε-

ριλαμβάνουν το υφιστάμενο επίπεδο χρεών, πληθωρισμό, υποτίμηση νομίσματος και το μερίδιο του εξωτερικού χρεών».

Η έκθεση καταλήγει: «Οι συνέπειες των μεγάλων SFA μπορεί να είναι μακρόχρονες. Τα SFA συχνά συνδέονται με τη συσσώρευση περιουσιακών στοιχείων μη ρευστοποιήσιμων, που δε μπορούν εύκολα να τα ξεφορτωθούν (σ.σ. τα κράτη) για να μειώσουν το χρέος. Δείχνουμε επίσης ότι οι προβλέψεις του χρέους τυπικά έχουν μία τάση προς τα κάτω, που σχετίζεται εν μέρει με την υποεκτίμηση των SFA».

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι **δεν είναι οι «μεγάλες παροχές» προς τους εργαζόμενους και οι δαπάνες για κοινωνική πολιτική που οδήγησαν στην εκτίναξη των χρεών, αλλά τα χρήματα που δίνονται σε καπιταλιστικές επιχειρήσεις (αυτές είναι οι... «υποεθνικές οντότητες») για την «διάσωσή τους», «τοξικά» ομόλογα που δεν μπορούν να πουληθούν και μένουν στα χέρια του δημοσίου χωρίς αντίκρισμα, είτε άλλα περιουσιακά στοιχεία που μένουν αναξιοποίητα.**

Πριν από ενάμιση αιώνα, αναλύοντας τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, ο Μαρξ είχε τονίσει τα παρακάτω, που διατηρούν αναλλοίωτα την αξία τους και επιβεβαιώνονται στο ακέραιο μέχρι σήμερα:

«Το σύστημα της δημόσιας πίστης, δηλ. των κρατικών χρεών, που τις αρχές του τις ανακαλύπτουμε κιόλας στο μεσαίωνα στη Γένουα και στη Βενετία, διαδόθηκε σ' όλη την Ευρώπη στη διάρκεια της περιόδου της μανουφакτούρας. Το αποικιακό σύστημα με το θαλάσσιο εμπόριό του και με τους εμπορικούς του πολέμους του χρησίμευσε σαν θερμικό πηκτικό. Έτσι στέριωσε πρώτα στην Ολλανδία. Το δημόσιο χρέος, δηλ. το ξεπούλημα του κράτους -αδιάφορο αν είναι απολυταρχικό, συνταγματικό ή δημοκρατικό κράτος- βάζει τη σφραγίδα του στην κεφαλαιοκρατική εποχή. Το μοναδικό κομμάτι τού λεγόμενου εθνικού πλούτου, που

στους σύγχρονους λαούς ανήκει πραγματικά στο σύνολο του λαού είναι το δημόσιο χρέος τους. Γι' αυτό είναι πέρα για πέρα συνεπής η σύγχρονη θεωρία που λέει πως ένας λαός γίνεται τόσο πιο πλούσιος, όσο πιο βαθιά βουτιέται στα χρέη. Το δημόσιο χρέος γίνεται το *credo* [πιστεύω] του κεφαλαίου. Κι από τη στιγμή που εμφανίζεται η χρέωση του δημοσίου, τη θέση του αμαρτήματος ενάντια στο άγιο πνεύμα, για το οποίο δεν υπάρχει άφεση, την παίρνει η καταπάτηση της πίστης απέναντι στο δημόσιο χρέος.

Το δημόσιο χρέος γίνεται ένας από τους πιο δραστικούς μοχλούς της πρωταρχικής συσσώρευσης. Σαν με μαγικό ραβδί προικίζει το μη παραγωγικό χρήμα με παραγωγική δύναμη και το μετατρέπει έτσι σε κεφάλαιο, χωρίς να 'ναι υποχρεωμένο να εκτεθεί στους κόπους και στους κινδύνους που είναι αχώριστοι από τη βιομηχανική μαχίμα κι από την τοκογλυφική τοποθέτηση. Οι πιστωτές του δημοσίου στην πραγματικότητα δε δίνουν τίποτα, γιατί το ποσό που δανείζουν μετατρέπεται σε κρατικά ευκολομεταβίβσιμα χρεώγραφα, που στα χέρια τους εξακολουθούν να λειτουργούν, όπως θα λειτουργούσαν αν ήταν ισόποσο μετρητό χρήμα. Ασχετα όμως κι από την τάξη των αργόσχολων εισοδηματιών που δημιουργείται μ' αυτό τον τρόπο και τον αυτοσχέδιο πλούτο των χρηματιστών που παίζουν το ρόλο του μεσίτη ανάμεσα στην κυβέρνηση και στο έθνος -καθώς και των φοροενοικιαστών, των εμπόρων, των ιδιωτών εργοστασιαρχών, που μία καλή μερίδα κάθε κρατικού δανείου τους προσφέρει την υπηρεσία ενός κεφαλαίου πεσμένου από τον ουρανό- το δημόσιο χρέος έχει δημιουργήσει τις μετοχικές εταιρίες, το εμπόριο με συναλλάξιμες αξίες όλων των ειδών, την επικαταλλαγή, με δυο λόγια: το παιχνίδι στο χρηματιστήριο και τη σύγχρονη τραπεζοκρατία» (Καρλ Μαρξ, «Το Κεφάλαιο», Τόμος Α', Μέρος 7ο, Κεφ. 24, βλ. <http://www.ekseggersi.gr/Επικαιρότητα/14602.Ο-Μαρξ-για-το-δημόσιο-χρέος>).

Ισραήλ

Βασανιστήρια σε ανήλικους παλαιστίνιους κρατούμενους

Η συντριπτική πλειοψηφία των ανήλικων παλαιστίνιων κρατουμένων στις ισραηλινές φυλακές Μεγκίντο και Οφέρ έχει υποστεί ξυλοδαρμούς, βασανιστήρια και σεξουαλικές επιθέσεις από τους ισραηλινούς μπάτσους κατά τη διάρκεια της σύλληψης και ανάκρισής τους, διαδικασία που μπορεί να διαρκέσει μέχρι και 90 μέρες, πριν μεταφερθούν σε κάποια φυλακή. Την καταγγελία έκανε εκπρόσωπος της Παλαιστινιακής Επιτροπής για τα Δικαιώματα των Κρατουμένων. Δεν είναι λίγες οι φορές που τα παιδιά αυτά έχουν αναγκαστεί να υπογράψουν ομολογίες ή άλλα έγγραφα, χωρίς να καταλαβαίνουν το περιεχόμενό τους, γιατί είναι γραμμένα στην εβραϊκή γλώσσα.

Μέχρι τα μέσα του Οκτώβρη, οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι ηλικίας κάτω των 18 χρόνων στις φυλακές Οφέρ ήταν 28, οι μισοί από τους οποίους δεν ήταν μεγαλύτεροι από 14 χρόνων. Αυτή τη στιγμή, οι ανήλικοι παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές είναι 340, με τους 19 από αυτούς να έχουν φυλακιστεί υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης. Πριν τον Οκτώβρη του 2015, όταν ξεκίνησε η

εξέγερση της παλαιστινιακής νεολαίας που κρατάει με χαμηλότερη ένταση μέχρι σήμερα, δεν υπήρχαν ανήλικοι διοικητικοί κρατούμενοι, καθώς ο τελευταίος είχε απελευθερωθεί το 2011.

Η συντριπτική πλειοψηφία των ανήλικων κρατούμενων στην φυλακή Οφέρ προέρχεται από το στρατόπεδο παλαιστίνιων προσφύγων Αϊντα, δίπλα στη Βηθλεέμ της Δυτικής Οχθης. Τον τελευταίο καιρό, το στρατόπεδο Αϊντα έχει μπει στο μάτι των σιωνιστών, που μπουκάρουν συχνά-πυκνά και συλλαμβά-

νουν παιδιά που συμμετείχαν σε συγκρούσεις με τον ισραηλινό στρατό στην ευρύτερη περιοχή.

Ο 14χρονος Ταμίρ Αμπού Σαλέμ, που συνελήφθη από τους σιωνιστές πριν από ένα χρόνο στο στρατόπεδο Αϊντα και έκτοτε βρίσκεται φυλακισμένος στη φυλακή Οφέρ, είπε σε εκπρόσωπο της ΠΕΔΚ ότι οι ισραηλινοί στρατιώτες τον πυροβόλησαν στο κεφάλι με λαστιχένια σφαίρα πριν τον συλλάβουν και αμέσως μετά τον γρονθοκόπησαν με μανία στο πρόσωπο. Η μόνη ιατρική περίθαλψη που έλαβε από τότε που φυλακίστηκε ήταν παυσίπονα κι αυτά περιστασιακά.

Η άρνηση παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους παλαιστίνιους κρατούμενους στο Ισραήλ είναι συνήθης πρακτική των σιωνιστών και αποσκοπεί στη φυσική εξόντωση των κρατούμενων. Δεν είναι λίγοι οι θάνατοι παλαιστίνιων κρατούμενων που έπασχαν από σοβαρές ασθένειες επειδή το Ισραήλ αρνήθηκε να τους χορηγήσει κάποια θεραπεία, αφήνοντάς τους αβοήθητους. Αυτοί οι θάνατοι μόνο ως δολοφονίες μπορούν να μετρηθούν και να καταλογιστούν στους σύγχρονους ναζί, τους σιωνιστές.

Τζάμπα μάγκας

Η λιτότητα οδήγησε σε επιβράδυνση της ανάπτυξης στην Ευρώπη, δήλωσε, μεταξύ πολλών άλλων, στην ιταλική «Ρεπούμπλικα» ο Μπαράκ Ομπάμα. Η συνέντευξη δόθηκε ενόψει της επίσκεψης στην Ουάσινγκτον του ιταλού πρωθυπουργού Ματέο Ρέντσι και μπορούμε να πούμε ότι ο Ομπάμα προσπάθησε να πετύχει μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Και τον Ρέντσι, που εμφανίζεται σαν κήρυκας της αντι-λιτότητας, να αβαντάρει, βοηθώντας τον να κερδίσει το συνταγματικό δημοψήφισμα που έχει προκηρύξει, και «καρφιά» στη γερμανική κυβέρνηση, που εμφανίζεται ως εμπνευστής και στυλοβάτης της δημοσιονομικής λιτότητας, να ρίξει. Φυσικά, πρόκειται για τατζάμπα μαγκιά, καθώς η αμερικανική κυβέρνηση ούτε μπορεί ούτε θέλει να επιβάλει μια άλλη πολιτική στον καπιταλισμό στην Ευρώπη. Ο Ομπάμα κάνει πρόβες για τη θητεία του ως «διεθνούς ομιλητή».

στο ψαχνό

Βαθύτερη κινεζοποίηση

Από χθες βρίσκεται στην Αθήνα η τρόικα και άρχισε η γνωστή περατζάδα των υπουργών από το «Χίλτον», προκειμένου να δείξουν στους εκπροσώπους των ιμπεριαλιστών δανειστών αν «έχουν κάνει τα μαθήματά τους», όπως αρέσκεται να λέει η Μέρκελ. Το ωρολόγιο πρόγραμμα της πρώτης μέρας, όπως το δημοσιοποίησε με non paper το υπουργείο Οικονομικών, προέβλεπε δύο ώρες Τσακαλώτο (θα εξεταζόταν στα μαθήματα «Υπερταμείο Ξεπουλήματος» και «Ληξιπρόθεσμα»), μία ώρα Φίλη («Εκπαίδευση»), μία ώρα Παπαγγελόπουλο («Διαφθορά» - ο κατάλληλος άνθρωπος!) και μία ώρα Σκουρλέτη (Ενέργεια/Κτηματολόγιο).

Επειδή σίγουρα προσέξατε την απουσία του... κομμουνιστή Κατρούγκαλου, σας ενημερώνουμε ότι δε βγήκε στο βουνό για να κάνει αντάρτικο, αλλά ότι δεν ήρθε ακόμα η σειρά του, γιατί η τρυφερή Ντέλια αναμενόταν την Κυριακή. Και τα θέματα του Κατρούγκαλου είναι, ως γνωστόν, παγίως θέματα ΔΝΤ, δηλαδή αρμοδιότητας Ντέλιας.

Στη λεγόμενη δεύτερη αξιολόγηση δεσπόζουσα θέση κατέχουν τα εργασιακά. Τα βασικά φορομνηστικά μέτρα έχουν αποφασιστεί, το πλαίσιο κατεδάφισης της Κοινωνικής Ασφάλισης έχει θεσπιστεί (επί τη βάσει αυτού του πλαισίου θα γίνουν οι επόμενες περικοπές από τις λεγόμενες «προσωπικές διαφορές» των έως τώρα συνταξιούχων), κάτι λεπτομέρειες όπως ο διορισμός του ΔΣ στο Ταμείο Ξεπουλήματος μπορούν εύκολα να ρυθμιστούν, οπότε εκείνο που απομένει είναι οι... μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας.

Ηδη, έχουν αρχίσει τα τρομολαγνικά σενάρια από τον αντιπολιτευόμενο αστικό Τύπο: ανεξέλεγκτες ομαδικές απολύσεις, παραπέρα μείωση του κατώτατου μισθού, κατάργηση όλων των επιδομάτων, κατάργηση των πολυετιών κτλ. κτλ.

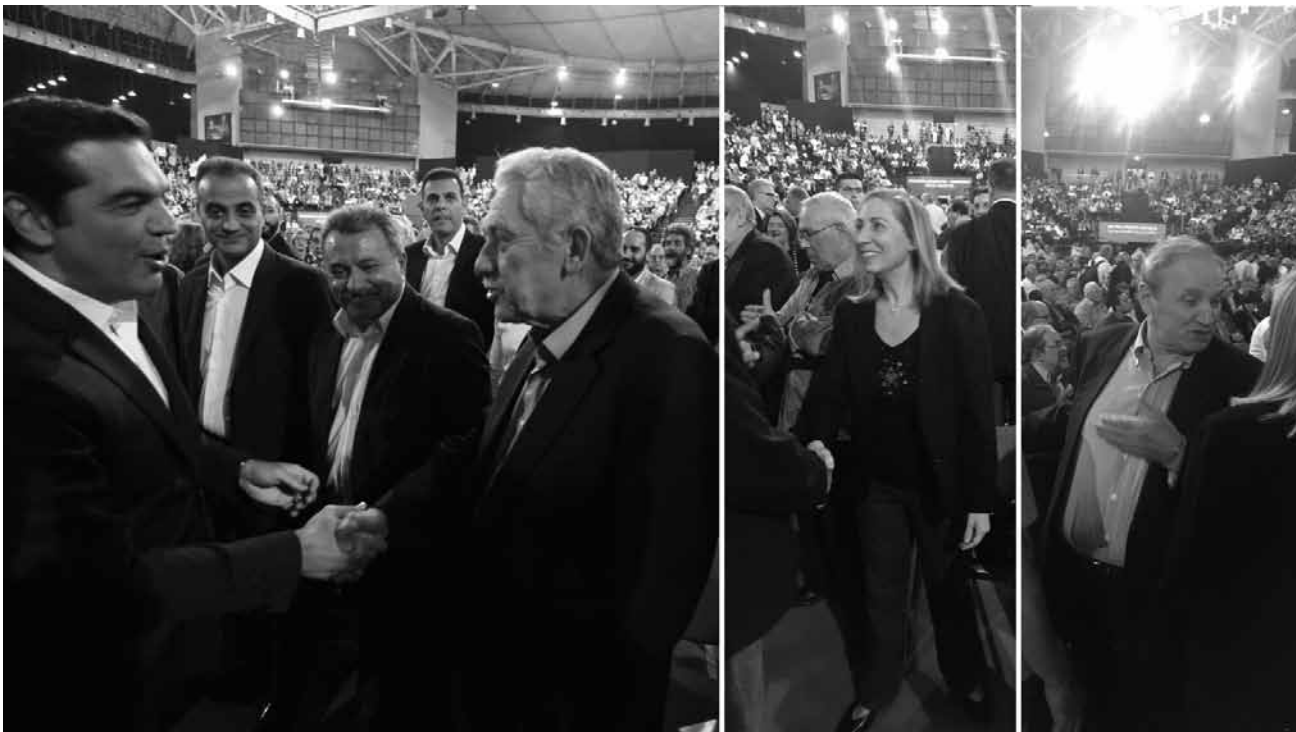
Δεν περιμένει, βέβαια, κανείς «εχέφρων» άνθρωπος να υπερασπιστούν τα εργατικά δικαιώματα ο Τσίπρας, ο Τσακαλώτος και ο Κατρούγκαλος. Αυτοί -όπως έκαναν και οι προκάτοχοί τους- ενδιαφέρονται μόνο να δείξουν ότι αντιστάθηκαν, αλλά τους λύγισαν η κακιά τρόικα και τα... ιδεολογικά βαμπίρ του ΔΝΤ.

Ούτε έχει σημασία να καθήσουμε να κάνουμε υπολογισμούς και υποθέσεις για το «τι περνάει» και «τι δεν περνάει». Ας θυμηθούμε την εμπειρία εξίμισι χρόνων Μνημονίων: ό,τι «δεν περνάει» σήμερα θα «περάσει» αύριο.

Μολονότι η κινεζοποίηση της ελληνικής εργατικής τάξης έχει κατά βάση συντελεστεί, οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου επιδιώκουν να τη βαθύνουν κι άλλο. Όπως δείχνουν τα στοιχεία που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, το βαρέλι δεν έχει πάτο.

Γ' αυτό και δε χωράνε ερωτήματα του τύπου «μέχρι πού θα φτάσουν;». Θα φτάσουν μέχρις εκεί που θα τους επιτρέψει η αδυναμία της εργατικής τάξης. Όταν η Κοινωνική Ασφάλιση κατεδαφίζεται χωρίς αντίσταση, όταν δεν υπάρχουν στην πράξη κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αλλά η συντριπτική πλειοψηφία συνωστίζεται στα κατώτατα της ΕΓΣΣΕ, όταν το κατώτατο για έναν νέο κάτω των 25 ετών είναι 511 ευρώ μεικτά, γιατί να μην καταργηθούν οι τριετίες, γιατί να μην καθιερωθούν περίοδοι «μαθητείας» με υπο-κατώτατο μισθό;

Όσο η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θεωρεί μείζον ζήτημα μια υπόσχεση για την αναδιάρθρωση του χρέους-εργαλείου υποδούλωσης τόσο το κεφάλαιο θα αποψιλώνει τα εργατικά δικαιώματα.

«“Παρών” Κουβέλη, Ρουπακιώτη, Τζουμάκα, Ξενογιαννακοπούλου» διατυμπάνιζε ο τίτλος της «Αυγής». Ακόμα πιο σαφής ο υπότιτλος: «Συμπαράταξη προοδευτικών και αριστερών δυνάμεων με το κυβερνών κόμμα». Και το εισαγωγικό σημείωμα: «Το “παρών” στο προσκλητήριο που απηύθυνε προ ημερών ο πρωθυπουργός στις δυνάμεις της Αριστεράς και του προοδευτικού χώρου έδωσαν, μέσω της παρουσίας τους στη χθεσινή εναρκτήρια ομιλία του Αλ. Τσίπρα στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, ο ιδρυτής της ΔΗΜ.ΑΡ., Φ. Κουβέλης, οι πρώην υπουργοί Αντ. Ρουπακιώτης και Στ. Τζουμάκας, αλλά και η πρώην γραμματέας του ΠΑΣΟΚ Μαρ. Ξενογιαννακοπούλου». Ακολουθούσαν δηλώσεις των παραπάνω στο ΑΠΕ-ΜΠΕ. Η παρουσία αυτών των τεσσάρων μπάζων της αστικής πολιτικής σηματοδότησε την πολυθρύλητη διεύρυνση του ΣΥΡΙΖΑ. Και αποκάλυψε τη βαθιά του κρίση. Αν μιλάμε για τον κόσμο της Αριστεράς, αυτά τα πρόσωπα συμβολίζουν όψεις της πιο απεχθούς πολιτικής που εφαρμόστηκε στο απώτερο ή και το πρόσφατο παρελθόν. Όμως, και γενικότερα στον ελληνικό λαό δεν εκφράζουν απολύτως τίποτα. Γι' αυτό και ξεβρόσθηκαν από το αστικό πολιτικό σύστημα, του οποίου για κάποια περίοδο αποτέλεσαν επίλεκτα στελέχη. Τότε γιατί τους μαζεύει ο ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί δεν υπάρχει τίποτ' άλλο να μαζέψει. Οι υπόλοιποι (κάτι Ραγκούσηδες για παράδειγμα) είναι σίγουρο ότι βολιοδοσκοπήθηκαν και αρνήθηκαν. Οπότε επικράτησε η παροιμία «μάζευε κι ας είν' και ρώγες».

KONTRES

Φυσιολογικότατο και κυνικότατο

Αν υπάρχει ειδήση από τις εκλογές στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι το 93,5% που πήρε ο Τσίπρας, αλλά το ότι βρέθηκαν 210 άκυρα και λευκά. Μοναδικός υποψήφιος ήταν ο Τσίπρας και στο πρώτο συνέδριο, αλλά τότε οι της Αριστεράς Πλατφόρμας έριξαν λευκό, μετρώντας τα «κουκιά» τους που βγήκαν ελάχιστα πάνω από το 20%. Τώρα, οι Λαφαζανικοί δε βρίσκονται στον ΣΥΡΙΖΑ, οι άλλες φράξιες (53+ και Πλατφόρμα 2010) βρίσκονται στην κυβέρνηση και δεν αμφισβητούν την πολιτική της, οπότε ήταν αναμενόμενο ο Τσίπρας να εκλεγεί σχεδόν παμφηφεί.

Ψηφίζοντας τον Τσίπρα για πρόεδρο όλες οι «φυλές» του ΣΥΡΙΖΑ δείχνουν συνέπεια στην πολιτική τους συμπεριφορά. Πολλοί απ' αυτούς που ψήφισαν τον Τσίπρα τον σιχαίνονται. Όμως, ο Τσίπρας είναι αυτός που φέρνει τα «ψηφαλάκια». Το «δυνατό χαρτί» του ΣΥΡΙΖΑ, όπως λένε τα γκάλοπ. Επειδή, λοιπόν, το μόνο που ενδιαφέρει όλους αυτούς τους αδιάστακτους αριβίστες είναι η όσο το δυνατόν μακρύτερη παραμονή στην κυβερνητική εξουσία και στη συνέχεια το πέρασμα στην αντιπολίτευση με όρους μελλοντικής επανόδου στην κυβέρνηση, ψηφίζουν Τσίπρα. Φανατικά και κυνικά.

Περί όνου σκιάς

«Συζητώντας σοβαρά για το τι κόμμα θέλουμε, αυτό το συνέδριο είναι ιδρυτικό», είπε η Δούρου στο συρίζουσινέδριο. Και ευθύς αμέσως εξήγησε τι εννοεί: «Σε αυτό το συνέδριο φτιάχνουμε μια νέα Αριστερά μακριά από εύκολες λύσεις και καθαρότητες, κρινόμαστε εκ του αποτελέσματος. Υπάρχει η περίπτωση να φύγουμε από ένα ριζοσπαστικό αριστερό κόμμα και

να γίνουμε κανονικό κόμμα;»

Της απάντησε ο Δ. Τζανακόπουλος, τέως γραμματέας της Νεολαίας ΣΥΝ και νυν διευθυντής του Γραφείου του πρωθυπουργού (δηλαδή, κομμάτι από το παρεάκι του Μαξίμου): «Το 2ο συνέδριο δεν είναι ιδρυτικό, είναι ένα συνέδριο συνέχειας μιας ριζοσπαστικής Αριστεράς, η οποία έρχεται από πολύ μακριά και θα πάει πολύ μακριά. Είναι το συνέδριο μιας ριζοσπαστικής Αριστεράς, η οποία κατάφερε να είναι σήμερα η πρώτη αριστερή κυβέρνηση στην ΕΕ μέσα από τα λάθη της, μέσα από τις αντιφάσεις της, μέσα από τα παράδοξά της, μέσα από τα σωστά και τα λάθη της».

Βλέπετε καμιά διαφορά ουσίας ανάμεσα στις δυο τοποθετήσεις; Εκπρόσωποι δύο φραγιών του ΣΥΡΙΖΑ συγκρούστηκαν (με... στίλ, πάντως) επί μιας λέξης («ριζοσπαστικό»), στην οποία η κάθε φράξια δίνει διαφορετικό περιεχόμενο. Επί της ουσίας της ακολουθούμενης πολιτικής δεν έχουν καμιά διαφωνία. Απλά η μία φράξια επιμένει να βαφτίζει αυτή την πολιτική... ριζοσπαστική, ενώ η άλλη φράξια εισιγγείλει την εγκατάλειψη του όρου.

Ούτε πληρωμένος

Ούτε πληρωμένο να τον είχαν τον Χέρμαν βαν Ρομπέι οι συριζαίοι. Σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή» φόρτωσε τα πάντα στον Μπαρουφάκη: «Ο ανεύθυνος υπουργός Οικονομικών χάλασε το παιχνίδι, αλλά κατέστρεψε μαζί και την εικόνα της Ελλάδας για να χτίσει τη δική του. Στόιχισε στη χώρα δισεκατομμύρια ευρώ... δεκάδες δισεκατομμύρια!». Όσο για τον Τσίπρα, αν και δεν είναι και πολύ κολακευτικά αυτά που είπε, εντούτοις εντάσσονται εύκολα στη γραμμή των «αυταπατών»:

«Δεν υπολόγισε σωστά ο κ. Τσίπρας εξαιτίας της έλλειψης διεθνούς εμπειρίας, νόμιζε ότι οι αριστερές κυβερνήσεις

Remake

Σύμφωνα με το επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου, ακούγοντας τον πρωθυπουργό να μιλάει στο Τάε Κβον Ντο, τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ συμπέραναν ότι είναι αποφασισμένοι να διεκδικήσει άμεσα μια λύση για το χρέος. Κι αυτό, λέει, το συμπέραναν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, ακούγοντας τον πρωθυπουργό να μιλάει με τόση αποφασιστικότητα προειδοποιώντας τους δανειστές και ιδιαίτερα τους Γερμανούς!

Η απάντηση δόθηκε την ίδια μέρα από τον Σόιμπλε, αλλά εμείς θα θέλαμε να ρωτήσουμε τους προπαγανδιστές του Μαξίμου το εξής απλό. Τι εννοεί ο Τσίπρας όταν λέει ότι οι συμφωνίες μεταξύ εταίρων πρέπει να τηρούνται, γιατί διαφορετικά καθίστανται εξαιρετικά εύθραυστες; Οτι θα κάνει... ντα τον Σόιμπλε; 'Η ότι θα πάρει την Ελλάδα και θα φύγει από την ΕΕ; Κάποιος που έκανε δημοψήφισμα, πήρε 61% και την επομένη πήγε στην ΕΕ και τους είπε «φέρτε μου ό,τι θέλετε να υπογράψω», δεν είναι σε θέση ούτε να απειλήσει, ούτε να εκβιάσει. Τον παίρνουν στο φιλό προκαταβολικά.

Οι μόνοι που μπορεί να εκβιάσει ο Τσίπρας είναι οι συριζαίοι, αλλά αυτό δεν αφορά τον Σόιμπλε. Ο Σόιμπλε και οι άλλοι ιμπεριαλιστές ξέρουν ότι ζουν ένα ανέμπνευστο remake του 2015. Τότε το έργο είχε σασπένς, γιατί δεν ήξεραν το τέλος. Τώρα ξέρουν ότι μετά τους λεονταρισμούς θα ακολουθήσει μία ακόμα κωλοτούμπα.

θα τον στηρίξουν. Για αυτό και πήγαινε στο Παρίσι και στη Ρώμη μόλις εκλέχτηκε για να αποσπάσει την στήριξη των Σοσιαλιστών αλλά στην πραγματικότητα ήταν αντίπαλος των παραδοσιακών σοσιαλιστικών κομμάτων».

Τώρα που είναι συνταξιούχος της πολιτικής, ο Βαν Ρομπέι μπορεί να είναι ευγενής με ανθρώπους σαν τον Τσίπρα που φέρθηκαν με τόση υπευθυνότητα έναντι του ευρωσυστήματος.

Μοιρασιές

Προκάλεσε εντύπωση σε πολλούς η τοποθέτηση του Τσακαλώτου στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν υπάρχουν αριστεροί και δεξιοί στην κυβέρνηση και ότι τις αποφάσεις για όλα τα κρίσιμα ζητήματα τις πήραν όλοι μαζί. Κάποιοι περίμεναν ότι ο Τσακαλώτος, ως άτυπος ηγέτης της φράξιας των 53+, θα προχωρούσε σε κριτική προς τους Τσιπραίους. Τι είδους κριτική να κάνει, όμως, κάποιος που έχει συνυπογράψει τα πάντα, ενεργώντας ως alter ego του Τσίπρα, χωρίς ποτέ να εκφράσει διαφωνία; Την αλήθεια είπε για τον τρόπο λήψης των αποφάσεων. Όσο για το μερίδιο εξουσίας που ζητά η φράξια του, αυτό δε θα ρυθμιστεί με ομιλίες από το βήμα του συνεδρίου, αλλά παρασκηνιακά. Οι 53+ έχουν υπουργεία, έχουν γενικές γραμματείες, έχουν πόστα στον κρατικό μηχανισμό, ανάλογα με το ποσοστό τους στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ θα επαναδιαπραγματευθούν, ενδεχομένως, μια νέα μοιρασιά, χωρίς να χρειαστεί να φτάσουν σε ρήξη (ούτε καν σε σύγκρουση) με τους Τσιπραίους. Αλλωστε, ο Τσακαλώτος είναι ο τελευταίος που θα μπορούσε να αυτοτοποθετηθεί στ' αριστερά του Τσίπρα. Είναι αυτός που μιλά με την τρόικα και υπογράφει τις συμφωνίες. Αν είχε διαφωνία, θα φρόντιζε να φύγει από το πόστο του υπουργού Οικονομικών. Όπως φροντίζει να δείχνει με κάθε ευκαιρία, όμως, όχι μόνο δεν προτίθεται να φύγει, αλλά του αρέσει. Και πάρα πολύ μάλιστα.

Μεσάζοντες

Οι «Μεταρρυθμιστές» του Λυκούδη συναντήθηκαν με τις «Κινήσεις Πολιτών» του Τούντα και συζήτησαν για την κατάσταση όπως διαμορφώνεται μετά το ναυάγιο της συζήτησης για την «ανασυγκρότηση της Κεντροαριστεράς». Όπως ανακοίνωσαν, επαναβεβαίωσαν τη «σταθερή πολιτική βούληση και των δύο κινήσεων να συμβάλουν αποφασιστικά στην άρση των δυσκολιών και στη διατήρηση ανοιχτού διαλόγου ανάμεσα στις δυνάμεις του χώρου για την ενότητα και τη διαμόρφωση της μεγάλης προοδευτικής παράταξης».

Παραμερίζοντας την καθιερωμένη σ' αυτές τις περιπτώσεις φλυαρία, κρατάμε το ότι ο Τούντας παίζει το ρόλο του μεσάζοντα ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και την ομάδα Λυκούδη και μπορεί να γίνει γέφυρα για να περάσει ο Λυκούδης στη Δημοκρατική Συμπράταξη. Για να μην τον κατηγορήσουν οι ποταμίσιοι σαν αποστάτη, δεν είναι απαραίτητο ο Λυκούδης να προσχωρήσει στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Μπορεί να συνεργάζεται μαζί τους, δημιουργώντας περισσότερα προβλήματα στον Θεοδωράκη. Παλιά караβάνα του πιο χυδαίου αναθεωρητισμού ο Λυκούδης, δεκαετίες στην ίντριγκα, τρώει δέκα Θεοδωράκηδες μόνο για κολατσιό.

Κι αυτός κρυφό καμάρι

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει υπογράψει Μνημόνιο, έχει διαλύσει την Κοινωνική Ασφάλιση, έχει βγάλει σε ξεπούλημα το σύνολο της κρατικής περιουσίας, αλλά ο πρώην γραμματέας του Τάσος Κορωνάκης στενοχωριέται για όσα «δεν άκουσε στο Τάε Κβον Ντο» και ασκεί κριτική λες και πρόκειται για κάποιο αριστερό κόμμα, που ακόμα υπάρχει επιπίδα να ασκήσει πολιτική προς όφελος του λαού. «Μάλλον ο στόχος του ανοίγματος στην κοινωνία και της δημιουργίας ενός μαζικού δημοκρατικού κόμματος δεν μοιάζει και τόσο ρεαλιστικός μια και οι εκβιασμοί που συνεχώς θα επανέρχονται, θα επιβάλουν τον νεοφιλελεύθερο μονόδρομο, θέτοντας κόμμα και κυβέρνηση σε αντίθεση με τα συμφέροντα όσων θεωρητικά θα ήθελαν να εκπροσωπήσουν» γράφει ο Κορωνάκης απευθυνόμενος στο συριζικό ακροατήριο. Κι αφού σημειώσει με νόημα ότι «αυτός ο δρόμος αφήνει χώρο μόνο για μετεγγραφές τύπου Τζουμάκα και Ξενογιαννακοπούλου ή για την επιστροφή του Κουβέλη και τελικά σημαίνει την απόλυτη προσαρμογή σε ένα μοντέλο διαχειριστικού κόμματος, που το ενώνει η παραμονή στην εξουσία και όχι η ιδεολογία ή το πολιτικό σχέδιο για το μέλλον», καταλήγει: «Το πραγματικό ερώτημα για αρκετούς πια δεν είναι τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά τι κάνουμε όσοι αμφισβητούμε τη σημερινή πορεία. Πώς χτίζουμε μια αριστερή ανταγωνιστική πρόταση στον κυρίαρχο μονόδρομο, βρίσκοντας κοινά πεδία δράσης, προσπαθώντας να μην επαναλάβουμε τα λάθη μας και θέτοντας τουλάχιστον τα σωστά ερωτήματα»!

Ολη η ιστορία είναι μπας και καταφέρουν να διασωθούν πολιτικά ο Κορωνάκης και η παρέα του, που αυτοτοποθετήθηκαν κάπου μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ. Δυστυχώς γι' αυτούς, ο στόχος της δημιουργίας ενός «συνεπούς ΣΥΡΙΖΑ» δεν βρίσκει λαϊκή υποστήριξη. Εστω και διαισθητικά, οι εξαπατηθέντες αριστεροί ψηφοφόροι τους θεωρούν συνυπεύθυνους για την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, συνυπεύθυνους στην εξαπάτησή τους, και δεν τους δείχνει την παραμικρή εμπιστοσύνη.

Υπόθεση τηλεοπτικών αδειών

Τακτικισμοί μιας βδομάδας

Την ύστατη προσπάθεια να πετύχει την πολυπόθητη πλειοψηφία στο ΣτΕ καταβάλλει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, διορθώνοντας ακραία σημεία της τακτικής της, που δεν απέδωσε μέχρι στιγμής, αν κρίνουμε από το ότι η πρόταση του εισηγητή στην Ολομέλεια του ΣτΕ, που εισηγήθηκε να κριθούν απαράδεκτες οι προσφυγές των παλιών καναλαρχών (και να τελειώσει το πανηγύρι) δεν έγινε δεκτή. Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν από το ΣτΕ, θα γίνουν δυο συνεδριάσεις την ερχόμενη εβδομάδα (Δευτέρα και Τετάρτη), στις οποίες θα επιδιωχτεί να ληφθεί απόφαση. Κάτι μας λέει, όμως, πως αν η πλειοψηφία δεν δείξει από τη Δευτέρα ότι τάσσεται με την κυβερνητική άποψη περί συνταγματικότητας του νόμου Παππά (την οποία υποστήριξε ο εισηγητής, όταν κλήθηκε να μπει στην ουσία), κάποιος θα... αρρωστήσει πριν από την Τετάρτη. Αν «αρρωστήσει» ένα μέλος της σύνθεσης της Ολομέλειας, αναπληρωτής δεν υπάρχει (οι δύο αναπληρωτές έχουν ήδη καλύψει θέσεις πραγματικά ασθενών συναδέλφων τους), οπότε η υπόθεση θα αναβληθεί και η εκδίκασή της θα γίνει από την αρχή, σε απροσδιόριστο χρόνο και με νέα σύνθεση της Ολομέλειας.

Προκειμένου, λοιπόν, να διευκολυνθεί ο προσεταιρισμός της πλειοψηφίας των δικαστών στην κυβερνητική άποψη (το σχετικό «μασάζ» διεξάγεται ήδη), οι «σκληροί» της κυβέρνησης διατάχθηκαν να βάλουν τα μαχαίρια στα θηκάκια, γιατί η τακτική τους το μόνο που κατάφερε ήταν να εξοργίσει δικαστές και να τους στρέψει υπέρ των θέσεων των παλιών καναλαρχών. Γιατί δεν είναι μόνο ο αντιπρόεδρος Ράντος που κρύβει κάποιο «σκελετό» στη τσούλα του (είτε αφορά την προσωπική του ζωή είτε την επαγγελματική του δραστηριότητα). Υπάρχουν πολλοί ακόμα (για να μην πούμε όλοι). Όταν όλοι αυτοί οι μεγαλόσχημοι δικαστές αισθάνονται ότι η ΚΥΠ τους παρακολουθεί και η πολιτική ηγεσία, αντί να τους προστατεύσει, τους πετάει βορά στον κάθε Ζούγκλα και Νικολόπουλο, δε θέλουν και πολύ να «πηδήσουν το χαντάκι». Αλλωστε, η μεν κυβέρνηση είναι στα κάτω της και από την «άλλη όχθη» δε

βρίσκονται μόνον οι παλιοί καναλάρχες, αλλά και το σύνολο σχεδόν της αστικής αντιπολίτευσης, με επικεφαλής τη ΝΔ, που όλα δείχνουν ότι θα διαδεχτεί τον ΣΥΡΙΖΑ ως επικεφαλής της επόμενης συγκυβέρνησης.

Ο πρόεδρος της Βουλής Ν. Βούτσης είχε από την Παρασκευή 14 Οκτώβρη αναγκάσει τον Παππά να πάρει πίσω την τροπολογία με την οποία έθετε διορία πέντε εργάσιμων ημερών από τη δημοσίευση του ΦΕΚ με τις οριστικές αδειοδοτήσεις για να κλείσουν όλα τα κανάλια που δεν έχουν άδεια, υπό την απειλή βαρύντατων προστίμων και κατασχέσεων εξοπλισμού. Ηθελε τυπικά να δείξει στην αντιπολίτευση ότι δεν την καλεί να αποφασίσει για τη στελέχωση του ΕΣΡ με ψηφισμένη μια ακόμα «τσαμπουκαλίδικη» διάταξη από τον Παππά. Μολονότι ο Βούτσης έκανε μια πρόταση για τη σύνθεση του ΕΣΡ, που υπό άλλες συνθήκες θα γινόταν αποδεκτή ως βάση μιας συμφωνίας, η αντιπολίτευση δεν μπήκε στον κόπο να τη συζητήσει. Η ΝΔ έθεσε ως όρο να αποσυρθεί ο νόμος Παππά. Το ΠΑΣΟΚ και ο Λυκούδης ζήτησαν από τον Βούτση να περιμένει μέχρι να εκδοθεί η απόφαση του ΣτΕ, άποψη την οποία υποστήριξε (μάλιστα ως δεύτερη γραμμή άμυνας) και η ΝΔ. Ο Βούτσης επέμεινε στην πρότασή του, την έβαλε σε ψηφοφορία και πήρε 12 «υπέρ» (μόνο της κυβερνητικής πλειοψηφίας), 4 «κατά» (από τη ΝΔ, πλην του Μειμαράκη που απουσίαζε, και τη ΧΑ) και 7 «παρών» (ΠΑΣΟΚ, Περισσός, Ποτάμι, Λεβέντης).

Όμως, μολονότι η προσπάθεια του Βούτση απέβη άκαρπη, η τροπολογία Παππά δεν επανακατατέθηκε. Και ο Τσίπρας, μολονότι είχε ανακοινωθεί ότι θα πήγαινε το απόγευμα της Τετάρτης στη Βουλή για να μιλήσει γι' αυτό το ζήτημα, πήρε το πρωθυπουργικό αεροπλάνο και έφυγε νωρίτερα για τις Βρυξέλλες. Μάλλον αποφεύγουν να ρίξουν λάδι στη φωτιά, για να διευκολύνουν το «μασάζ» στους δικαστές του ΣτΕ, που το έχουν αναλάβει τα «κατάλληλα» πρόσωπα. Γιατί η κατάθεση και ψήφιση της τροπολογίας Παππά θα σηματοδοτούσε πλήρη περφόρηση της εκκρεμώσας απόφασης του ΣτΕ, ενώ το ίδιο θα έκανε και μια

ομιλία του Τσίπρα.

Στην ίδια κατεύθυνση είναι και η... ενεργοποίηση της μνήμης του υπουργού Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλου, όπως και η χρησιμοποίηση του διευθυντικού προσωπικού της «Αυγής» ως αποδιοπομπαίου τράγου, σε μια προσπάθεια να απαλυνθούν κάπως οι συνέπειες από τη γνωστή αθλιότητα με τον αντιπρόεδρο του ΣτΕ Ράντο (αναλυτικά γι' αυτό γράφουμε στη σελίδα 12). Ο Παρασκευόπουλος, που είχε σπεύσει να διατάξει πειθαρχική έρευνα για τις πράξεις του Ράντου (όχι για τα ερωτικά του, αλλά για τυχόν διαρροή θεμάτων προς την ερωμένη του), «θυμήθηκε» με καθυστέρηση ημερών να ζητήσει τη διενέργεια έρευνας για τη διαρροή ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων. Βέβαια, εκτός από την αγανάκτηση των δικαστών του ΣτΕ, που αισθάνθηκαν συλλογικά εκβιαζόμενοι (κι έχουν κάθε λόγο να φυλάγονται, όπως προείπαμε), τον Παρασκευόπουλο τον είχε προλάβει η ίδια η δικαστική κάστα. Μετά τη γνωστή κοινή ανακοίνωση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων και της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών (δείτε στη σελίδα 12), ο δικαστικός μηχανισμός κινήθηκε ταχύτατα και ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθήνας Η. Ζαγοραίος διέταξε κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση για την υποκλοπή της ηλεκτρονικής αλληλογραφίας του αντιπροέδρου του ΣτΕ. Μ' άλλα λόγια, ο άλλοτε διαπρεπής καθηγητής του Ποινικού Δικαίου Ν. Παρασκευόπουλος ήρθε δεύτερος, καταϊδρωμένος και μέχρι το μεδούλι ντροπιασμένος. Γι' αυτό και προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα εμφανιζόμενος στη ραδιοφωνική εκπομπή του Χατζηνικολάου.

Ταυτόχρονα, από το Μαξίμου διέρρεαν υποκριτική αγανάκτηση κατά της «Αυγής», που «έκραξε» τον Ράντο από το πρωτοσέλιδό της, λειτουργώντας ως βραχίονας επιβεβαίωσης του Ζούγκλα. Περιττεύει να πούμε ότι η «Αυγή» εκτελούσε εντολή και δε λειτουργήσε αυτόβουλα. Απλά, αλλιώς τα υπολόγιζαν και αλλιώς τους ήρθαν. Κι επειδή ο Παππάς έχει το αλάθητο σαν τον πάπα, το βολικό ήταν να φορτώσουν την ευθύνη στην κομματική φυλλάδα.

Ανευ κοινωνικής σημασίας

«Ο κ. Τσίπρας έχει μπροστά του έναν ανασχηματισμό. Θα δυσκολευτεί να τον κάνει. Έχει τεράστια προβλήματα εσωτερικά, ισορροπιών, για να κάνει τον ανασχηματισμό αυτόν». Ξεκινώντας απ' αυτή την εκτίμηση, η Μπακογιάννη κατέληξε στο... μεγαλοφυές συμπέρασμα ότι ο Τσίπρας ετοιμάζει ηρωική έξοδο μέσω εκλογών!

Ο νησιτικός καρβέλια ονειρεύεται, θα της απαντούσε ένας συριζαίος. Τι άλλο να πει για να κρατήσει σε εγρήγορση το μηχανισμό της ΝΔ; θα λέγαμε εμείς. Ασφαλώς και θα δυσκολευτεί να κάνει τον ανασχηματισμό ο Τσίπρας, γιατί πρέπει να βολέψει όλες τις φυλές. Ένας ηγεμόνας,

όμως, δεν πέφτει από την εξουσία επειδή δυσκολεύεται να βολέψει όλες τις φυλές. Κι ο Τσίπρας είναι στον ΣΥΡΙΖΑ ηγεμόνας, ενώ όλες οι φυλές απαιτούν απ' αυτόν να τους κρατήσει όσο γίνεται περισσότερο στην εξουσία, για να προλάβουν να «απολαύσουν» τα «καλά» της. Ξέρουν πως αν τους πάει σε πρόωρες εκλογές, η κοινοβουλευτική τους δύναμη (η μόνη που έχει υλικό αντίκρισμα) θα αδυνατίσει. Γιατί, λοιπόν, να θέλουν να πάνε στο περιθώριο μια ώρα αρχύτερα;

Το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε κανένα ενδιαφέρον από κοινωνική άποψη. Δεν έγινε καμιά ιδεολογική σύγκρουση. Δεν έγινε καν σύ-

γκρουση. Απλά, οι φράξιες μέτρησαν τα «κουκιά» τους. Η φράξια των Τσιπραίων, με οργανωτή τον Παππά, δεν κατάφερε να έχει τους μισούς συνέδρους και περιορίστηκε στο 38% της νέας κεντρικής επιτροπής. Στο 28% ανέβηκε η φράξια των 53+, ενώ η φράξια των Δούρου, Μπαλάφα και σίας πήρε το καθόλου ευκαταφρόνητο 21% και από το τίποτα που εξέφραζε πριν τη διάσπαση του 2015, τώρα είναι μια δύναμη εξίσου σημαντική με τις άλλες φράξιες.

Όλα αυτά, όμως, μικρή σημασία έχουν για ένα αστικό κόμμα εξουσίας. Ο πρωθυπουργός έχει (βάσει του Συντάγματος) απόλυτο δικαίωμα να διορίζει και να παύει

υπουργούς, ενώ το νομοθετικό έργο περνάει από την κοινοβουλευτική ομάδα. Επομένως, ο κομματικός μηχανισμός δεν μπορεί να επιβάλει τίποτα στην ηγετική ομάδα του Μαξίμου, η οποία στηρίζεται από τους βουλευτές που δε θέλουν να χάσουν μισθούς και προνόμια, ενώ ζουν με το όνειρο της υπουργοποίησής τους και, μετά, της εξασφάλισης της επανεκλογής τους με όποιο το ρουσφέτι.

Θα πρέπει να πληγεί ανεπανόρθωτα αυτό το σύστημα διαχείρισης της εξουσίας για να εξαναγκαστεί ο Τσίπρας ν' αποδράσει μέσω εκλογών. Προς το παρόν κάτι τέτοιο δε φαίνεται, εκτός κι αν βγει στους δρόμους ο λαός.

Δίκη Χρυσής Αυγής

Στο κενό η προσπάθεια παγίδευσης των μαρτύρων

Την περασμένη Τετάρτη, ο συνήγορος υπεράσπισης του νεοαζιστή Η. Κασιδιάρη, Δ. Παπαδέλης, εξέτασε τον αιγύπτιο ψαρά Αχμέτ, ο οποίος στις 12 Ιούνη του 2012, τις πρώινιές ώρες, λίγο μετά την απόπειρα δολοφονίας στο σπίτι τους από τους νεοαζιστές της Χρυσής Αυγής, αναγνώρισε ότι από τις δεκάδες χρυσαυγίτες που συμμετείχαν σ' αυτή.

Η δολοφονική εισβολή στο σπίτι των αιγύπτιων ψαράδων έγινε σε μια χρονική περίοδο που οι νεοαζιστές της ΧΑ ήταν στο απυρόβλητο των αστυνομικών και δικαστικών μηχανισμών. Ήταν, λοιπόν, λογικό να φωλιάσει και στους Αιγύπτιους ο φόβος μετά από τη φασιστική επίθεση. Ο ψαράς, του οποίου το πρόσωπο είχε στραπαρτιστεί, νοσηλεύτηκε για αρκετές μέρες σε δημόσιο νοσοκομείο και έτσι ήταν πρακτικά αδύνατο να κινηθούν το πρώτο διάστημα δικαστικά.

Οι συνήγοροι που είχαν αναλάβει τότε την υπόθεση συναντούσαν σοβαρά εμπόδια από το δικαστικό και τον αστυνομικό μηχανισμό. Ενώ είχε ασκηθεί ποινική δίωξη κατά των έξι χρυσαυγίτων, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί αρνούνταν να τους δώσουν τα στοιχεία των έξι κατηγορούμενων χρυσαυγίτων.

Ο Αχμέτ και ο αδελφός του Μωχάμεντ είχαν αναγνωρίσει εκείνη τη μέρα τους έξι χρυσαυγίτες, γιατί η αναγνώριση έγινε ελάχιστα ώρες μετά από την άγρια και δολοφονική επίθεση των μεμονωστών και είχαν εντυπώσει στη μνήμη τους τα χαρακτηριστικά τους. Τα δυο θύματα κατέθεσαν και αναγνώρισαν μεν, όμως αντίγραφο της κατάθεσής τους δεν πήραν, γιατί αυτό δεν προβλέπεται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ) για μάρτυρες που δεν υπέβαλαν μηνύσεις ή δήλωση πολιτικής αγωγής. Έτσι, οι αιγύπτιοι ψαράδες δεν είχαν τα στοιχεία των έξι χρυσαυγίτων που είχαν αναγνωρίσει.

Οι έξι αναγνωρισθέντες κατηγορούμενοι ήταν, κατά συνέπεια, άγνωστοι και στους δικηγόρους που χειρίζονταν την υπόθεση και κατά αγνώστων θα στρέφονταν με το πρώτο νομικό έγγραφο έγγραφο που συνέταξαν. Έτσι, στην εξουσιοδότηση με την οποία ο Αχμέτ εξουσιοδοτούσε τους συνήγορους να χειριστούν την υπόθεση της δολοφονικής επίθεσης που δέχτηκε από τους χρυσαυγίτες, η μερομηνία 18 Ιούνη του 2016, γίνεται αναφορά σε αγνώστους δράστες και όχι ονομαστικά στους έξι νεοαζιστές. Απ' αυτή την εξουσιοδότηση πιστοποιεί ο συνήγορος του Κασιδιάρη,

Δ. Παπαδέλης, και προσπάθησε κατά τη διάρκεια της εξέτασης του Αχμέτ να κλονίσει το πραγματικό γεγονός ότι αυτός πράγματι αναγνώρισε τους έξι χρυσαυγίτες στις 12 Ιούνη, όμως ο ίδιος και οι συνήγοροί του δεν γνώριζαν τα ονόματα στις 16 Ιούνη που συνέταξαν την εξουσιοδότηση.

Ο Δ. Παπαδέλης, που έχει θητεύσει στο γραφείο του Α. Κασταντώνη, γνωρίζει πολύ καλά ότι ο μάρτυρας που καταθέτει στο πλαίσιο μιας ποινικής δίωξης, δε δικαιούται και δεν μπορεί να πάρει αντίγραφο της κατάθεσής του. Γι' αυτό και ο Αχμέτ δεν μπορούσε να γνωρίζει τα ονόματα των χρυσαυγίτων που είχε ήδη αναγνωρίσει και να τα παραθέσει στην εξουσιοδότηση προς τους συνηγόρους του. Αυτή τη νομική λεπτομέρεια, όμως, δεν μπορούσε να τη γνωρίζει ο Αχμέτ, που δέχτηκε βομβαρδισμό ερωτήσεων που του ζητούσαν να απαντήσει επί ζητημάτων που δεν γνώριζε. Πώς να απαντήσει ένας αλλοδαπός εργαζόμενος στο ερώτημα «γιατί η έμπειρη συνήγορος στην εξουσιοδότηση στρεφόταν κατά αγνώστων δραστών» και όχι κατά των έξι χρυσαυγίτων;

Εμείς κάναμε ρεπορτάζ και τα δεδομένα του κάνουν σκόνη την επιχείρηση σπέκουλας και παγίδευσης του μάρτυρα.

Με την εξουσιοδότηση στο χέρι, η συνήγορος πήγε στις 18 Ιούλη του 2012 στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά προκειμένου να πάρει τα ονόματα των έξι χρυσαυγίτων για να καταθέσει τη δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής. Εκεί συνάντησε φοβερές δυσκολίες. Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών έδωσε εντολή στην αρμόδια υπάλληλο να δώσει τα στοιχεία των κατηγορούμενων, αυτή αρνήθηκε να το κάνει και αναγκάστηκε να τον κάνει ιδιος ο προϊστάμενος!

Αυτή δεν ήταν η μοναδική δυσκολία που αντιμετώπισαν τότε οι δικηγόροι των Αιγύπτιων. Δεδομένου ότι ο δικαστικός και ο αστυνομικός μηχανισμός αντιμετώπιζαν φιλικά τη ΧΑ, οι συνήγοροι έπρεπε να ασπασούν τα πόδια τους για να βρουν ακόμα και πού βρίσκεται η δικογραφία! Οι συνήγοροι υπέβαλαν συμπληρωματική μήνυση και ζητησαν να συγχωρευθούν και οι δύο δικηγόροι. Αυτό δεν έγινε δεκτό και η δεύτερη μήνυση στάλθηκε στο αρχείο.

Στις 18 Ιούλη του 2012 πήραν οι συνήγοροι τα ονόματα των έξι χρυσαυγίτων και την επομένη υπέβαλαν τη δήλωση πολιτικής αγωγής, στην οποία στρέφονταν και κατά των έξι και όχι μόνο κατ' αγνώστων. Η πα-

ράσταση πολιτικής αγωγής γίνεται **κατά των έξι χρυσαυγίτων ονομαστικά** και «κατά παντός άλλου υπεύθυνου». Και αναφέρει: «Κατά των ως άνω ασκήθηκε ποινική δίωξη για τα αδικήματα των βαρών **σωματικών βλαβών, απρόκλητων φθορών**, και διατάραξης οικιακής ειρήνης, που τέλεσαν στις 12-6-2012 (...) Τους ως άνω εντόπισε και συνέλαβε η αστυνομική αρχή και **αναγνωρίσαμε οι ως άνω αδελφοί μου, αλλά και εγώ κατά τα όσα στις 12-6-2012 αντίστοιχες καταθέσεις μας αναφέρονται**. Οι ως άνω μαζί με άλλα άγνωστα πρόσωπα τέλεσαν σε βάρος μας τις ακόλουθες εγκληματικές πράξεις...».

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι η έμπειρη δικηγόρος που εκπροσωπούσε τότε τους αιγύπτιους ψαράδες έκανε αυτό που θα έκανε και ο έμπειρος δικηγόρος Δ. Παπαδέλης. Πήρε από τους εντολές της για εξουσιοδότηση, σε χρόνο που αυτοί είχαν μεν αναγνωρίσει τους χρυσαυγίτες αλλά δε γνώριζαν τα ονόματά τους, για να μπορέσει να πάρει (με βάση την εξουσιοδότηση) από τις αρμόδιες αρχές τα ονόματα των έξι αναγνωρισθέντων χρυσαυγίτων και αμέσως να καταθέσει δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής εναντίον τους (απαριθμώντας τους έναν προς έναν και διευκρινίζοντας ότι αυτοί αναγνωρίστηκαν) και κατά των υπόλοιπων νεοαζιστών που ήταν άγνωστοι. Ο συνήγορος του Κασιδιάρη το κατάλαβε πολύ καλά αυτό, όμως απέσπασε από τη δικογραφία ένα έγγραφο, του έδωσε υπόσταση διαφορετική απ' αυτή που γνώριζε ότι είχε και προσέθεσε να παγιδεύσει το θύμα, μπας και του αποσπάσει απάντηση προβληματικής ως προς την αναγνώριση εκ μέρους του των έξι χρυσαυγίτων.

Ο Δ. Παπαδέλης ακολούθησε στις ερωτήσεις του την τακτική του «πίσω-μπρος», με σκοπό να κουράσει και να μεπιδέψει τον Αχμέτ, που δεν έχει καμία εμπειρία από τέτοιες διαδικασίες. Τον ρώτησε αν θυμάται ότι στις 19 Ιούλη υπέβαλε δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής. Ο Αχμέτ απάντησε καταφατικά. Δεν συνέχισε, όμως, ρωτώντας τον αν με τη δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής στρέφεται κατά αγνώστων ή κατά των συγκεκριμένων κατηγορούμενων. Το έκανε σκόπιμα, γιατί γνωρίζει καλά ότι η δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής στρέφεται κατά των έξι νεοαζιστών.

Αμέσως έφυγε από τη δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής και πέρασε σε άλλο ζήτημα. Ρώτησε τον Αχμέτ αν έδωσε κατάθεση στην ανακρίτρια στην Αθήνα, το Δεκέμβρη του 2013 και γιατί ορκίστηκε με πολιτικό όρκο, ενώ δήλωσε παράσταση πολιτικής αγωγής. Οι ερωτήσεις αυτές έγιναν με μοναδικό σκοπό να κουράσουν τον μάρτυρα και να τον φέρουν σε αμηχανία, αφού δεν καταλάβαινε τι ακριβώς ζητούσε ο συνήγορος.

Από το Δεκέμβρη του 2013, επέστρεψε στον Ιούνη του 2012 και ρώτησε ποιος ειδοποίησε την αστυνομία. Μετά ρώτησε τον μάρτυρα πότε απευθύνθηκε σε δικηγόρο, τι της είπε και πότε πήγαν στη ΓΑΔΑ και στον Πειραιά. Και σιγά-σιγά άρχισε να ρωτάει για την εξουσιοδότηση που ο Αχμέτ έκανε στη συνήγορό του, επιδιώκοντας να τον παγιδεύσει. Γιατί ο Δ. Παπαδέλης γνωρίζει ότι ο αιγύπτιος ψαράς έχει άγνοια γι' αυτά τα θέματα.

Ίδου ένα μικρό απόσπασμα από την εξέταση του μάρτυρα, που δείχνει καθαρά την προσπάθεια παγίδευσής του:

Παπαδέλης: *Μήπως, εάν θυμάται, στις 18 Ιουλίου, μια μέρα πριν πάει στην ανακρίτρια -τον βοηθώ με τις ημερομηνίες- υπέγραψε και κάποια εξουσιοδότηση προς την κυρία συνήγορο; Αχμέτ: Δεν θυμάμαι.*

Δ. Παπαδέλης: Μάλιστα. Υπάρχει στην δικογραφία (σ.σ. η εξουσιοδότηση). Μπορεί να μας δώσει μια εξήγηση; Στην εξουσιοδότηση που έχει υπογράψει -και εάν θέλει να του δείξω την υπογραφή του που είναι βεβαίωμένη για το γνήσιο της υπογραφής από δικηγόρο- γράφει: «με εκπροσωπεί εναντίον κάθε δικαστηρίου, κάθε αρχής, εισαγγελέως, δικαστικής, διοικητικής ή άλλης αρχής που αφορά και ιδίως σε σχέση με την από 12 Ιουλίου εισβολή αγνώστων στην κατοικία μου και εκτεταμένων φθορών, την στιγμή που σχεδόν ένα μήνα πριν είχε δήθεν αναγνωρίσει ανθρώπους και μάλιστα είχε κατονομάσει.

Ενώ άρχισε την εξέταση ρωτώντας για την παράσταση της πολιτικής αγωγής, ο συνήγορος του Κασιδιάρη σκόπιμα δεν ανέφερε το ότι η παράσταση στρέφεται ονομαστικά κατά των έξι χρυσαυγίτων, για να περάσει μετά σε άσχετες ερωτήσεις, που δεν είχαν καμία σχέση με τη διερεύνηση της υποθέσεως, αλλά αποσκοπούσαν στην αμφισβήτηση της αναγνώρισης των έξι χρυσαυγίτων από τον Αχμέτ. Ματαιοπονεί, όμως, ο Δ. Παπαδέλης. Εκτός της αναγνωρίσεως τους από τα θύματα, οι χρυσαυγίτες -μέσα στον πανικό τους- κατάφεραν να αυτοενοχοποιηθούν με το διάτρητο άλλοθι που προσπάθησαν να κατασκευάσουν (γράφουμε την προηγούμενη εβδομάδα επ' αυτού).

Άρχισε το παζάρι για τις νέες αντεργατικές ανατροπές

«Δεν κατανοούν ότι το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι το έπιπεδο του χρέους της, αλλά **το πρόβλημα της Ελλάδας είναι η έλλειψη ανταγωνιστικότητας** και η αδυναμία της να συγκροτήσει (λειτουργική) διοίκηση», δήλωσε την περασμένη Πέμπτη ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε σε εκδήλωση για την παρουσίαση βιβλίου. «Ολοι υποκρίνονται ότι κάποια μορφή ελάφρυνσης του χρέους θα έκανε καλύτερα τα πράγματα στην Ελλάδα. Το μόνο που θα άλλαζε είναι ότι θα μεινόταν έτι περαιτέρω κάθε βούληση να ασχοληθούν με μερικές μεταρρυθμίσεις», πρόσθεσε ο γερμανός υπουργός Οικονομικών.

Όσο κι αν φαίνεται παράξενο (υπό το φως της τρέχουσας φιλολογίας περί σφοδρής σύγκρουσης Γερμανίας-ΔΝΤ), ο Σόιμπλε στο «διά ταύτα» υποστηρίζει τα ίδια πράγματα μ' αυτά που υποστηρίζουν οι τεχνοκράτες του ΔΝΤ: ότι ο ελληνικός κοινωνοβουλευτικός πολιτικός πρόβλημα «ανταγωνιστικότητας». Από κει και πέρα, ο μεν Σόιμπλε υποστηρίζει ότι το ζήτημα της διευθέτησης των λήξεων του χρέους (γιατί περί αυτού πρόκειται) μπορεί άνετα να ρυθμιστεί και μετά το 2018, το δε ΔΝΤ υποστηρίζει ότι η όποια επαναρύθμιση των τοκοχρεολυτικών δόσεων πρέπει να γίνει τώρα, ανεξαρτήτως του ότι θα αφορά την περίοδο μετά το 2021. Στο «πρόβλημα ανταγωνιστικότητας», όμως, υπάρχει πλήρης ταύτιση απόψεων ΔΝΤ-Σόιμπλε.

Ίδου ένα μικρό απόσπασμα από την εξέταση του μάρτυρα, που δείχνει καθαρά την προσπάθεια παγίδευσής του:

Παπαδέλης: *Μήπως, εάν θυμάται, στις 18 Ιουλίου, μια μέρα πριν πάει στην ανακρίτρια -τον βοηθώ με τις ημερομηνίες- υπέγραψε και κάποια εξουσιοδότηση προς την κυρία συνήγορο; Αχμέτ: Δεν θυμάμαι.*

Δ. Παπαδέλης: Μάλιστα. Υπάρχει στην δικογραφία (σ.σ. η εξουσιοδότηση). Μπορεί να μας δώσει μια εξήγηση; Στην εξουσιοδότηση που έχει υπογράψει -και εάν θέλει να του δείξω την υπογραφή του που είναι βεβαίωμένη για το γνήσιο της υπογραφής από δικηγόρο- γράφει: «με εκπροσωπεί εναντίον κάθε δικαστηρίου, κάθε αρχής, εισαγγελέως, δικαστικής, διοικητικής ή άλλης αρχής που αφορά και ιδίως σε σχέση με την από 12 Ιουλίου εισβολή αγνώστων στην κατοικία μου και εκτεταμένων φθορών, την στιγμή που σχεδόν ένα μήνα πριν είχε δήθεν αναγνωρίσει ανθρώπους και μάλιστα είχε κατονομάσει.

Ενώ άρχισε την εξέταση ρωτώντας για την παράσταση της πολιτικής αγωγής, ο συνήγορος του Κασιδιάρη σκόπιμα δεν ανέφερε το ότι η παράσταση στρέφεται ονομαστικά κατά των έξι χρυσαυγίτων, για να περάσει μετά σε άσχετες ερωτήσεις, που δεν είχαν καμία σχέση με τη διερεύνηση της υποθέσεως, αλλά αποσκοπούσαν στην αμφισβήτηση της αναγνώρισης των έξι χρυσαυγίτων από τον Αχμέτ. Ματαιοπονεί, όμως, ο Δ. Παπαδέλης. Εκτός της αναγνωρίσεως τους από τα θύματα, οι χρυσαυγίτες -μέσα στον πανικό τους- κατάφεραν να αυτοενοχοποιηθούν με το διάτρητο άλλοθι που προσπάθησαν να κατασκευάσουν (γράφουμε την προηγούμενη εβδομάδα επ' αυτού).

Πρόκειται για διωξη καθαρά φασιστικού τύπου, με την οποία η τότε μνημονιακή συγκυβέρνηση προσπάθησε να σπάσει τον απεργιακό αγώνα των διο-

και να τα θεσπίσει. Αντίθετα, οι τεχνοκράτες του ΔΝΤ ακολουθούν τη λογική «αυτά είναι, κόψτε το λαμό σας να τα θεσπίσετε». Βλέπεται, οι τεχνοκράτες ποτέ δεν πρόκειται να ζητήσουν ψήφο, ενώ ο Σόιμπλε αντιλαμβάνεται τι σημαίνει κοινωνοβουλευτική πολιτική. Πιέζει μεν το πολιτικό σύστημα μέχρις εσχάτων, ξέρει όμως πού τελώνουν τα όριά του.

Τι επί «ανταγωνιστικότητας»; Είναι ένας εύσχημος τρόπος περιγραφής του βαθμού κερδοφορίας του κεφαλαίου. Μια καπιταλιστική οικονομία θεωρείται τόσο περισσότερο «ανταγωνιστική» όσο υψηλότερο είναι το ποσοστό του κέρδους που εξασφαλίζει στο κεφάλαιο που επενδύεται σ' αυτή. Με δεδομένους παράγοντες κόστους όπως οι τιμές των πρώτων υλών, τα μεταφορικά, η απόσταση από τις πηγές πρώτων υλών και από τις αγορές στις οποίες θα πωληθούν τα προϊόντα, τα κρά- τη καλούνται να διαχειριστούν την «αντα-

γωνιστικότητα» σε δύο βασικά τομείς: στο φορολογικό τομέα (ο οποίος συνδυάζεται και με την παροχή κάθε είδους «επενδυτικών κινήτρων» και στον τομέα του «κόστους εργασίας».

«Κόστος εργασίας», βέβαια, δεν υφίσταται. Πρόκειται για ένα ιδεολογικό τασκέασμα της αστικής οικονομολογίας, που παρουσιάζει της εργατική δύναμη ως παράγοντα κόστους για το κεφάλαιο. Η εργατική δύναμη, όμως, που αναλώνεται κατά τη διάρκεια της παροχής μισθωτής εργασίας, είναι ο μοναδικός παράγοντας της παραγωγικής διαδικασίας που δημιουργεί **νέα αξία**. Αυτή η νέα αξία διανέμεται άδικα. Ενα μέρος της επιστρέφει στον κάτοχο της εργατικής δύναμης ως μισθός εργασίας και ένα άλλο μέρος περνά στον κεφαλαιοκράτη ως υπεραξία, η οποία στη συνέχεια μετατρέπεται σε κέρδος για κάθε κεφαλαιοκράτη που εμπλέκεται στη διαδικασία παραγωγής και κυκλοφορίας

διοικητικών υπαλλήλων των ΑΕΙ, που αγινώ- ζονταν για την ανάκληση των κυβερνητικών αποφάσεων, με τις οποίες είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα 1.150 διοικητικοί υπάλληλοι από τα οχτώ μεγαλύτερα ΑΕΙ της χώρας και απειλούνταν άμεσα με απόλυση.

«Δηλώνουμε συνένοχοι - Δηλώνουμε απεργιοί» διακηρύσσει με ανακρίνοση το Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Αθηνών, που πραγματοποιεί 24ωρη απεργία και καλεί σε συγκέντρωση στα δικαστήρια της Ευελπίδων (κτίριο προκάτ) στις 9 το πρωί. Αναφέρει η ανακοίνωση:

ΑΝ η επιστροφή των διαθεσίμων στη δουλειά είναι παράνομη, ΑΝ ο αγώνας που κάνουμε ενάντια στην απόλυση μας είναι παράνομος, ΑΝ το να υπερασπιζόμαστε το δικαίωμά σου στη ζωή και την αξιοπρέπεια είναι παράνομο,

ΑΝ το να κρατάς το χέρι του διπλανού σου όταν αυτός κινδυνεύει είναι παράνομο, ΑΝ η αλληλεγγύη είναι παράνομη,

ΑΝ το δικαίωμα στην απεργία είναι παράνομο,

ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ ΣΥΝΕΝΟΧΟΙ
Α. ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ ΑΠΕΡΓΟΙ
Β. ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΩΞΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ τρειςήμισι μηνών των

Συμμετείχαμε στον αγώνα των Διοικητικών Υπαλλήλων των ΑΕΙ πέρα από εκβιασμούς, οικονομικό κόστος, απαγορεύσεις.

Ενάντια στη λιτότητα, την ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών αγαθών-υπηρεσιών, τη γενικευμένη εξάλειψη, την απαξίωση της ζωής μας.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε έναν αγώνα νικηφόρο, ενάντια στις μνημονιακές επιταγές.

Χτίζουμε το μέτωπο της αλληλεγγύης, της αξιοπρέπειας και της ανυποχώρητης αντίστασης».

των εμπορευμάτων (βιομηχανικό κέρδος, εμπορικό κέρδος, γαιοπόροσδος, τραπεζικό κέρδος). Εμφανίζοντας τον εργατικό μισθό ως «κόστος εργασίας», οι καπιταλιστές κρύβουν την ουσία της εκμετάλλευσης.

Επιστρέφοντας στο ιδεολόγημα της «ανταγωνιστικότητας», σημειώνουμε ότι οι δημοσιονομικές ανάγκες δεν επιτρέπουν μια «γενναία» μείωση της φορολογίας των καπιταλιστικών κερδών στην Ελλάδα της κρίσης. Παρά ταύτα, υπάρχει μια τάση επιβάρυνσης της φορολόγησής των μισθωτών εργαζόμενων, ώστε να καταστεί δυνατή η μείωση «βραχυπρόθεσμα» του συντελεστή φορολόγησής των επιχειρηματικών κερδών, πράξη που θα θεωρηθεί ως σχετική ενίσχυση της «ανταγωνιστικότητας». Δεν είναι τυχαίο ότι οι τεχνοκράτες του ΔΝΤ θεωρούν ότι στην Ελλάδα είναι πολύ υψηλό -σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο- το ποσοστό των μισθωτών που δεν πληρώνουν άμεση φορολογία (την εξοντωτική έμμεση φορολογία δεν τη λογαριάζουν), γι' αυτό και προτείνουν **μείωση του αφορολόγητου στα 5.000 ευρώ**, ώστε να πληρώσει άμεσο φόρο, όχι μόνο ο 25χρονος με τα 511 ευρώ μείκτα το μήνα, αλλά και μεγάλο κομμάτι των μερικών ή εκ περιτροπής απασχολούμενων, συν το σύνολο των χαμηλοσυνταξιούχων.

Όμως, στον τομέα των εργατικών μισθών και γενικότερα των εργασιακών σχέσεων, θεωρούν ότι υπάρχει περιθώριο περαιτέρω μείωσης και αποσάθρωσης, ώστε να αυξηθεί ακόμα περισσότερο το ποσοστό της υπεραξίας (που ορίζει το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης).

Ερχονται, λοιπόν, οι τεχνοκράτες του ΔΝΤ και εκπροσωπώντας ως ειδικό το σύνολο των ιμπεριαλιστών δανειστών βάζουν πάνω στο τραπέζι της δεύτερης

αξιολόγησής του τρίτου Μνημόνιου ρυθμί- σεις όπως η **περαιτέρω μείωση του κατώτατου μισθού, η κατάργηση των πολυετών, η κατάργηση όλων των επιδομάτων, η κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού στον ιδιωτικό τομέα**, η θέσπιση της **υπερίσχυσης των ατομικών συμβάσεων από κάθε άλλο είδος σύμβασης εργασίας**, η θέσπιση μέτρων **περαιτέρω ευελιξίας στη μίσωση εργασίας, η πλήρης απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων**.

Αυτό είναι ένα εφιαλτικό πακέτο μέτρων εμβάθυνσης της κινεζοποίησης του ελλαδικού προλεταριάτου, προκειμένου να αυξηθεί η «ανταγωνιστικότητα» του ελληνικού καπιταλισμού και να μπορέσει αυτός να προσελκύσει επενδύσεις κεφαλαίου από το εξωτερικό, που μόνον αυτές μπορούν να φέρουν την επιδιωκόμενη ανάπτυξη (το τελευταίο το συνομολογούν και όλα τα στελέχη του οικονομικού επιτελείου της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και το έχουν εκφέρει δημόσια).

Ώηλα σ' αυτό το πακέτο εμβάθυνσης της κινεζοποίησης του προλεταριάτου σχετεται και ένα πακέτο θωράκισης του συστήματος ενάντια μιας μελλοντικής επανέγερσης του εργατικού κινήματος: επαναφορά του **lock out**, αλλαγή των συνδικαλιστικών νόμων στα σημεία που αφορούν τη **λήψη απόφασης για απεργία** (ακύρωση στην πράξη της δυνατότητας απεργίας) κτλ.

Στις διαπραγματεύσεις ανάμεσα στο κουαρτέτο/τρίκα των ιμπεριαλιστών δανειστών και τους υπουργούς της συγκυβέρνησης δε θα συζητηθεί η επαναφορά των εργατικών δικαιωμάτων που αφαιρέθηκαν κατά τα μνημονιακά χρόνια, αλλά τα εναπομεινάντα δικαιώματα που θα καταρτηθούν. Ες είναι αυτό καθαρό σε κάθε εργαζόμενο.

Γραφείο Προϊοπολογισμού του Κράτους στη Βουλή Απαισιόδοξες προβλέψεις

Απαισιόδοξες προβλέψεις ως προς τις προοπτικές ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού κάνει το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή (ΓΠΚΒ), στην Εκθεσή του επί του Προσχέδιου Κρατικού Προϋπολογισμού 2017.

Στην εισαγωγή κιόλας της Εκθεσής του ΓΠΚΒ σημειώνει: «Το Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού 2017 υπηρετεί ρητά την "επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, που αποτελούν διενθεις δεσμεύσεις της χώρας. Η διατύπωση αυτή επιβεβαιώνει τη **βούληση της κυβέρνησης να εφαρμόσει το πρόγραμμα προσαρμογής (τρίτο Μνημόνιο όπως επικαιροποιήθηκε τον Ιούνιο 2016)**».

Κι ευθύς αμέσως προειδοποιεί: «Όμως, κρίσιμες προβλέψεις για ρυθμούς μεγέθυνσης κλπ. είναι τουλάχιστον συζητήσιμες. Ο Προϋπολογισμός 2017 όπως προορίζεται έχει **βραχυπρόθεσμα έντονα υφεσιακά χαρακτηριστικά** μολονότι η υφεσιακή επίπτωση μπορεί εν μέρει να εξουδετερωθεί με την αλλαγή του οικονομικού κλίματος λόγω ολοκλήρωσης των αξιολογήσεων».

Αφού σημειώσει το αυτονόητο («μειώσεις δαπανών και αυξησεις φόρων αναπόφευκτα λειτουργούν υφεσιακά»), το ΓΠΚΒ επισημαίνει ότι «το ζήτημα της λιτότητας γίνεται γενικά επικαιρο όχι μόνον σε συν- ταχτικά, η δαπάνη για συντάξεις ως % ΑΕΠ θίκες ύφεσης, όπως στην Ελλάδα, αλλά και λόγω της ασθενούς μεγέθυνσης στην Ευρώπη και των δυσκολιών που αντιμετωπίζει η Ιταλία».

Τα καλά και συμφέροντα

Κανονικά, θα έπρεπε να είναι το θέμα της ημέρας για την αντιπολίτευση. Ισως σημασίας με την υπόθεση των τηλεοπτικών αδειών. Η γενική γραμματεάς του υπουργείου Εργασίας, με επιστολή της στον πρωθυπουργό, καταγγέλλει την πολιτική προϊσταμένη της αναπληρώτρια υπουργού για κατασπατάληση πόρων που προορίζονται για τους ανέργους και για εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων. Όμως το θέμα πέρασε στο ντούκινο. Κάτι έγραψε μόνο μια κιτρινοφυλλίδα («Πρώτο Θέμα»), η υπουργός απάντησε με μια μακροσκελή ανακοίνωση και μετά... ούτε φωνή ούτε ακρόαση. Αναμενόμενη αντιμετώπιση, αν αναλογιστούμε ότι τα συγκεκριμένα συμφέροντα που κατήγγειλε η γενική γραμματεάς είναι τα «νισιτιούτα» των «κοινωνικών εταίρων».

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά, αφού πρώτα σας συστήσουμε τις δύο κυρίες.

Η αναπληρώτρια υπουργός Εργασίας Ράνια Αντωνοπούλου, μετά από 37 χρόνια στις ΗΠΑ, ήρθε στην Ελλάδα για να συνδράμει με την... οικοδόμηση του σοσιαλισμού. Όλως τυχαίως μπλέχκε με τον ΣΥΡΙΖΑ όταν ο σύζυγός της Δ. Παπαδημητρίου, «αφεντικός» στο περιβόητο Levy Economics Institute του Bard College, άρχισε να νταραβερίζεται με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Η γενική γραμματεάς Κοινωνικών Πόρων Δήμητρα Χαλικιά υπήρξε στέλεχος της ΔΗΜΑΡ και αποσχούσα υποψήφια βουλευτίνα Πιερίας, η οποία επί τρικομματικής (Σαμαράς, Βενιζέλος, Κουβέλης) φρόντισε να τη διορίσει αντιπρόεδρο στον ΟΠΕΚΕ-ΠΕ. Μολονότι ο σύζυγός της Στέφανος Μπαγεώργος αποχώρησε από τη ΔΗΜΑΡ και μαζί με τον Ανδρέα Νεφελούδη και μερικούς άλλους ίδρυσαν την «Αριστερή Προοπτική», μέσω της οποίας αργότερα προσχώρησαν στον ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Χαλικιά παρέμεινε στη ΔΗΜΑΡ και στον ΟΠΕΚΕΠΕ. Μπορεί να μην κατάφερε να γίνει υποψήφια του ΣΥΡΙΖΑ (την έκοβε η νομαρχιακή οργάνωση, λένε οι «κακές γλώσσες»), κατάφερε όμως να εξασφαλίσει μια θέση γενικής γραμματεάς, στο ίδιο υπουργείο που είναι γενικός γραμματεάς και ο «σύντρονος Ανδρέας» Νεφελούδης. Καθόλου άσχημα, θα λέγαμε, αν αναλογιστούμε ότι η διαχείριση κοινωνικών πόρων είναι μια πολύ υπεύθυνη θέση (διαχειρίζεται λεφτά που προορίζονται για τα προγράμματα της ντροπής, που ευσχέτως ονομάζονται «προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης», «κοινωνικού εγγράσιου» κτλ.).

Η κιτρινοφυλλίδα του Μαυροπύργου δημοσίευσε ένα δισελίδιο με τίτλο «Τα λεφτά για τους ανέργους πάνε σε "κολλητούς"» και χαρακτηριστικότατο υπότιτλο: «Κατασπατάληση των κονδυλίων που προορίζονται για την επιδότηση και κατάρτιση ανέργων από την αναπληρώτρια υπουργό Εργασίας Ράνια Αντωνοπούλου καταγγέλλει η γενική γραμματεάς Δήμητρα Χαλικιά». Όπως αποκαλύπτει η φυλλάδα, η Χαλικιά έστειλε επιστολή στον Τσίπρα (με κοινοποίηση στους Φλαμπουράρη, Παππά, Κατρούγκαλο και Τζανακόπουλο), στην οποία κατήγγειλε την αναπληρώτρια υπουργό για κακοδιαχείριση, παράνομες απευθείας αναθέσεις προγραμμάτων. «Η αλήθεια για τη στάση της εν λόγω υπουργού είναι ότι αντιστάθηκε σε κακές (πάρα πολύ κακές) επιλογές διαχειρίσεως δημοσίου χρήματος που επιχειρεί, κυρίως με "αυτεπιστασίες" (δηλαδή απευθείας αναθέσεις σε κοινωνικούς εταίρους πολλών χιλιάδων ευρώ, πρακτική στην οποία διέπρεψαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. και έχει στηριχτεί) ή άλλες πρακτικές που προμηθεύουν τα μεγάλα ΚΕΚ, τη στιγμή που η κυβέρνηση μας έχει δηλώσει πάρα πολλές φορές ότι πρόκειται να χτυπήσει αυτή τη διαπλεκόμενη αγορά» γράφει στην επιστολή η Χαλικιά. Και παραθέτει διάφορα παραδείγματα, την αλήθεια των οποίων εμείς δεν μπορούμε να ελέγξουμε, όμως έτσι όπως τα λέει είναι βάσιμα.

Μετά το δημοσίευμα της κιτρινοφυλλιάς, η Αντωνοπούλου εξέδωσε μια μακροσκελή ανακοίνωση, στην οποία παραδίδει μαθήματα δημοσιογραφικής δεοντολογίας, αλλά εμάς μας ενδιαφέρει η ουσία. Γράφει η υπουργός: «Όσον αφορά το περιεχόμενο του "αποκαλυπτικού" ρεπορτάζ, αυτό υποθετεί το εντελώς ανυπόστατο και ιδιότελες περιεχόμενο επιστολής που στάλη προς τον πρωθυπουργό, ενώ επικαλείται πληροφορίες, οι οποίες δήθεν αποδεικνύουν "κακοδιαχείριση των κονδυλίων" που προορίζονται για την υποστήριξη των ανέργων. Ο δε βαρύδουπος τίτλος του ρεπορτάζ δεν προκύπτει σε καμία περίπτωση από τα στοιχεία του δημοσιεύματος, καθώς δεν υπάρχει ούτε μία αναφορά που να "αποκαλύπτει" ποιοι είναι οι κολλητοί της υπουργούς».

Σε δυο μέρες, η γενική γραμματεάς είχε υποχρεωθεί σε παραιτήση (το Μαξίμου έκανε την επιλογή του) και το ζήτημα είχε ξεκαθίσει. Γιατί; Δείτε μια προχρηίη λίστα εκείνων που πήραν τα προγράμματα και θα καταλάβετε: Ελληνική Συνομοσπονδία Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας, Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Πληροφορικής και Επικοινωνιών Ελλάδας, Ελληνική Εταιρεία Διοικήσεως Επιχειρήσεων, Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος. Είναι δυνατόν να καταγγείλει για σκανδαλώδεις αναθέσεις η αναπληρώτρια υπουργός, όταν αυτές οι αναθέσεις έχουν γίνει σε καπιταλιστικά συνδικάτα, τα περισσότερα από τα οποία, μάλιστα, διοικούνται από δεξιούς;

82η Σύνοδος πρυτάνεων

Στην απόφασή της, μεταξύ άλλων, η 82η Σύνοδος των Πρυτάνεων επισημαίνει την τραγική έλλειψη κρατικής χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων «για την κάλυψη των βασικών λειτουργικών δαπανών τους, τη συντήρηση των υποδομών και τις ανάγκες σίτισης και στέγασης των φοιτητών».

Αναφέρει ότι βρίσκεται «σε γόνιμο διάλογο με το Υπουργείο Παιδείας με στόχο τον προσδιορισμό του καταλληλότερου πλαισίου λειτουργίας των Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών».

Κρίσιμα σημεία για τους Πρυτάνεις αποδεικνύονται ότι είναι η εξασφάλιση των «πόρων» για να λειτουργήσουν τα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών, καθώς και οι διαδικασίες και τα κριτήρια αξιολόγησής τους.

Σε άρθρο μας, που δημοσιεύτηκε όταν το επίμαχο νομοσχέδιο «ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ Προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών και διδακτορικές σπουδές» τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση (Κόντρα, αρ. φύλ. 885), σημειώναμε τα εξής:

«Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, τα ΑΕΙ έχουν την υποχρέωση να καλύπτουν τις ανάγκες των μεταπτυχιακών τους από τον προϋπολογισμό τους, από το υπουργείο Παιδείας, κατόπιν εισήγησης του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας και βάσει κριτηρίων ποιότητας, από δωρεές, παροχές, κληροδοτήματα, χορηγίες, από πόρους ερευνητικών προγραμμάτων ή από τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας.

Με δεδομένη, όμως, την ασφυκτική οικονομική κατάσταση στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, είναι αναπόφευκτη η επιβολή διδάκτρων στο σύνολο σχεδόν των μεταπτυχιακών που θα επιβιώσουν. Σήμερα μια μειοψηφία μεταπτυχιακών προγραμμάτων δεν απαιτεί διδάκτρα (τα μεταπτυχιακά των ΤΕΙ έχουν όλα διδάκτρα), ενώ τα υψηλότερα διδάκτρα είναι στα οικονομικά τμήματα και στα τμήματα διοίκησης επιχειρήσεων».

Όπως προκύπτει από την απόφαση της Συνόδου, οι Πρυτάνεις καλοθέλουν τα ΠΜΣ, που γι' αυτούς είναι μια επικερδής μπίζνα, όμως έχουν πρόβλημα με τη χρηματοδότηση των ΠΜΣ και με το ύψος των διδάκτρων, που οι συριζαίοι για λόγους φιλολαϊκής τάχα προπαγάνδας ορίζουν να είναι το ανώτατο έως το τριπλάσιο του εκάστοτε νομοθετικά οριζόμενου κατώτατου ακαθάριστου μηνιαίου μισθού (σήμερα 586 ευρώ. Αρα ανώτατο ύψος «τέλους εγγραφής» 1.760 ευρώ).

Η Σύνοδος βάζει βέτο στην «επιχειρούμενη μετονομασία μέσω αποφάσεων των Συνελεύσεων των ΤΕΙ», όσο και στη «χρήση του όρου Πανεπιστήμια Εφαρμοσμένων Επιστημών στα Ελληνικά ή στα Αγγλικά και ζητάει από την Πολιτεία να μεριμνήσει για την απαρέγκλιτη τήρηση του νόμου», που είναι «η θεσμοθετημένη διακριτή ονομασία, φυσιογνωμία, σκοπός και αποστολή των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, καθώς και των αντίστοιχων επαγγελματικών δικαιωμάτων».

Ζητά επίσης την «άμεση ένταξη των Παιδαγωγικών Τμημάτων σε όλα τα επιστημονικά πεδία και την κατάργηση του 4ου πεδίου», καθώς κρίνει «ανεπιτυχή» την κατανομή των επιστημονικών πεδίων στο μηχανογραφικό δελτίο των υποψηφίων, «που έχουν ως συνέπεια και την περαιτέρω υποβάθμιση του ρόλου και του επαγγέλματος της/του εκπαιδευτικού».

Τέλος, η Σύνοδος ζητά «να παραταθεί ο χρόνος για τη μη απαίτηση Πιστοποιητικού Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας και για φοιτητές που εισήχθησαν στα Πανεπιστήμια από το έτος 2013 και μετά, μέχρις ότου το ζήτημα της Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας των αποφοίτων των Πανεπιστημίων να αντιμετωπιστεί με μια συνολική νομοθετική ρύθμιση».

Η ελεύθερη πρόσβαση στα Πανεπιστήμια στο καλάθι των αχρήστων

Χρόνια τώρα οι συριζαίοι, όταν ήταν ακόμη στην αντιπολίτευση, υποστήριζαν την ελεύθερη πρόσβαση στα Πανεπιστήμια, ενώ και στις προγραμματικές τους θέσεις για την Παιδεία, τον Σεπτέμβριο του 2014 έλεγαν: «Αποδέσμευση της απόκτησης του απολυτηρίου Λυκείου από την είσοδο στα Πανεπιστήμια και ελεύθερη πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση». Από τότε μέχρι σήμερα «κύλησε πολύ νερό στ' αυλάκι» και η «πρώτη φορά κυβερνώσα Αριστερά» έκανε τη μια κωλοτούμπα μετά την άλλη, σε βαθμό τέτοιο που έχουμε χάσει το λογαριασμό.

Κάποιοι νέοι, όμως, που παραμένουν στις γραμμές τους, «το' χουν δέσει κόμπο» ότι επιτέλους η νέα κυβέρνηση θα προχωρήσει στην κατάργηση του βραχνά των πανελλαδικών, γι' αυτό και δεν αναρωτιούνται αν θα γίνει αυτό αλλά πότε θα γίνει πράξη η προεκλογική δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ. Εξ ου και η ερώτηση που θα ήθελε να απευθύνει στον υπουργό Παιδείας μια 17χρονη σύνεδρος του συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ.

Πλην, όμως, ο Φίλης έσπευσε να την προσγειώσει ανώμαλα. «Δεν υπάρχει θέμα ελεύθερης πρόσβασης» δήλωσε. Δικαιολόγησε δε, αυτή του τη θέση λέγοντας ότι «στην πραγματικότητα όλοι μπαίνουν» στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ (φέτος 7 στους 10 υποψήφιους).

Σημειώνουμε ότι το ψευδοεπιχείρημα αυτό έχει χρησιμοποιήσει και ο επικεφαλής της Επιτροπής διαλόγου Αντώνης Λιάκος, προκειμένου να στηρίξει την νεοφιλελεύθερης κοπής πρόταση του για ένα διετές Λύκειο για λίγους κι εκλεκτούς, εξοντωτικό, εξετασιοκεντρικό, πλήρως υποταγμένο στην αγωνι-

ώδη προσπάθεια εισαγωγής στο Πανεπιστήμιο.

Είναι, όμως, μικρό πράγμα, 33.417 νέοι άνθρωποι να μένουν εκτός ΑΕΙ-ΤΕΙ; Στις φετινές εξετάσεις μετείχαν συνολικά 103.402 υποψήφιοι για 69.985 θέσεις σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Αμέσως, αμέσως δηλαδή 33.417 υποψήφιοι έμειναν εκτός νυμφώνος. Οι 84.441 υποψήφιοι ήταν αυτοί των Γενικών Λυκείων. Αυτοί διεκδικούσαν 57.991 θέσεις. Εκτός ΑΕΙ-ΤΕΙ έμειναν δηλαδή «με το καλημέρα» 26.450 υποψήφιοι.

Τα αποτελέσματα αυτά είναι συνήθη και επαναλαμβάνονται από χρονιά σε χρονιά. Αρα, καταρχάς δεν εισάγονται όλοι. Εκείνοι που μένουν απέξω είναι κυρίως παιδιά λαϊκών στρωμάτων, που δεν άντεξαν τον σκληρό ανταγωνισμό, που συνεπάγεται πολύχρονη, πολυέξοδη (στα φροντιστήρια), εξοντωτική προετοιμασία (οι γόνι των μεσοαστικών και μεγαλοαστικών οικογενειών έχουν και άλλες διεξόδους στα πανεπιστήμια του εξωτερικού, σε ακριβά κολέγια, κ.λπ.) και για τα

οποία δεν σκοτίζεται, ως φαίνεται, κατά δήλωσή του, ο Φίλης.

Επειτα είναι και το γεγονός ότι υποψήφιοι προερχόμενοι κατά κύριο λόγο από αυτά τα χαμηλά λαϊκά στρώματα εισάγονται σε σχολές χαμηλής ζήτησης, κυρίως των ΤΕΙ, που δεν αποτελούν και πρώτη προτίμησή τους, ενώ στη συνέχεια είτε τις εγκαταλείπουν είτε κάνουν πολλά χρόνια να πάρουν το πτυχίο.

Πώς απαντάει ο υπουργός Παιδείας, που εμφανίζεται ως «πολλά βαρύς αριστερός», σ' αυτό το πρόβλημα;

Δηλώνει ότι οπωσδήποτε πρέπει να υπάρχει ένα σύστημα επιλογής για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που θα ρυθμίζει «ποιος μπαίνει, σε ποια σχολή, με ποια κριτήρια». Απαντάει, δηλαδή, ως πατενταρισμένος αστός, που έχει κλείσει τα μάτια στους χίλιους μύριους ταξικούς φραγμούς που ταλανίζουν τον μαθητή καθόλη τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας, αλλά και λόγω της ταξικής του θέσης στην κοινωνία.

Το ερώτημα γι' αυτόν που μπαίνει είναι αν το σύστημα αυτό θα είναι το σημερινό, όπου η επιλογή γίνεται εκτός σχολείου, μέσω των πανελλήνιων εξετάσεων, αν θα είναι επιλογή από τα ίδια τα Πανεπιστήμια, ή αν θα είναι ένα σύστημα, στο οποίο η ευθύνη της επιλογής θα δοθεί στο Λύκειο.

Από τα λεγόμενα του υπουργού Παιδείας προκύπτει ότι η πρώτη περίπτωση απορρίπτεται, διότι στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στη φροντιστηριακή εκπαίδευση (ενώ τάχα όλες οι άλλες επιλογές την αποκλείουν). Η δεύτερη απορρίπτεται και αυτή διότι είναι «ένα σύστημα που δημιουργεί φραγμούς» (θυμίζουμε, όμως, ότι η πρόταση Λιάκου εμπεριέχει την επιλογή από τα ίδια τα ιδρύματα. Ενα μεγάλο ποσοστό της μοριοδότησης των υποψηφίων για την εισαγωγή θα είναι το Εθνικό Απολυτήριο, που θα αποκτάται και με εξετάσεις σε μαθήματα που θα έχουν επιλέξει οι μαθητές με βάση τα κριτήρια εισαγωγής που θέτουν διάφορες πανεπιστημιακές σχολές και ένα άλλο μικρότερο ποσοστό θα είναι άλλα κριτήρια που θα θεσπίζουν τα ίδια τα ιδρύματα).

Ο Φίλης, φαίνεται, να συντάσσεται με την τρίτη περίπτωση (επιλογή μέσα από το Λύκειο), αξιοποιώντας και τη «διεθνή εμπειρία».

Κοντολογίς, το υπουργείο Παιδείας και η συγκυβέρνηση προτίθενται να υιοθετήσουν ένα σύστημα εισαγωγής που θα είναι ένας «χυλός» από το ανακάτεμα του συστήματος Αρσένη, του συστήματος Διαμαντοπούλου, της πρότασης Λιάκου, κ.λπ. Ενας «χυλός», όμως, ζεματιστός που θα κατακάψει τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Γιούλα Γκεσούλη

Εξω από τους παιδικούς σταθμούς χιλιάδες παιδιά

Αλιεύουμε από ανακοίνωση της Δημοτικής κίνησης «Πολίτες του Βύρωνα»:

«Αλλη μια χρονιά βρήκαν κλειστή την πόρτα των δημοτικών σταθμών του Δήμου Βύρωνα, οικογένειες ανέργων αλλά και εργαζομένων. Φέτος οι αιτήσεις που κατατέθηκαν σε όλη την χώρα συνολικά στο πρόγραμμα "Εναρμόνιση Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής" αφορούσαν 132.859 παιδιά. Είναι αυξημένες κατά 9,2% σε σχέση με το 2015, καθώς για όλο και περισσότερα νέα ζευγάρια, το κόστος του παιδικού σταθμού, δημοτικού ή ιδιωτικού, είναι δυσβάσταχτο για τον οικογενειακό προϋπολογισμό. Την ίδια στιγμή, χιλιάδες είναι οι γονείς που δεν κατέθεσαν καν αίτηση, γνωρίζοντας ότι θα απορριφθεί με βάση τα εισοδηματικά κριτήρια που προϋποθέτει η ένταξη στο πρόγραμμα ή είναι δημόσιοι υπάλληλοι, που δεν μπορούν έτσι κι αλλιώς να συμμετέχουν. Ωστόσο, τα παιδιά που τελικά πήραν το πολυπόθητο "κουπόνι" (voucher) των ωφελούμενων την περί-

οδο 2016- 2017 ανέρχεται σε περίπου 92.000 παιδιά, Ενδεκα χιλιάδες περισσότερα από πέρυσι. Τη νέα χρονιά αποκλείστηκαν 40.800 παιδιά!!! Γιατί τα χρήματα δεν φτάνουν-παρά το γεγονός ότι δόθηκαν χρήματα από τις τηλεοπτικές άδειες για 15.000 παιδιά. Έμειναν κενό γράμμα υποσχέσεις και δεσμεύσεις της κυβέρνησης ότι δε θα μείνει κανένα παιδί έξω από το πρόγραμμα "Εναρμόνιση Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής".

Το ίδιο και οι δεσμεύσεις της Δημοτικής αρχής του Δήμου Βύρωνα. Ενώ σε πολλούς δήμους δεν επαρκούν οι υποδομές για να φιλοξενήσουν όλα τα παιδιά καθώς και το παιδαγωγικό και βοηθητικό προσωπικό που εργάζεται στους δημοτικούς σταθμούς. 140 δήμοι από τους 320 σε όλη την χώρα δεν έχουν ΚΔΑΠ (Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών) και 270 δήμοι δεν διαθέτουν ΚΔΑΠ για ΑΜΕΑ. Μεταξύ αυτών και ο Δήμος Βύρωνα. Για αυτό χιλιάδες γονείς οδηγούνται προς τους ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς».

Η ανακοίνωση της δημοτικής κίνησης έρχεται να επιβεβαιώσει αυτά που επισημαίναμε σε άρθρο μας με τίτλο «Η κοινωνική πολιτική ως επικερδής μπίζνα» (Κόντρα, αρ. φύλ. 883). Στο άρθρο αυτό σημειώναμε: Και ευρωπαϊκό παραδάκι τσεπώνουν και ενισχύουν το φιλολαϊκό τους προφίλ, δημιουργώντας δεξαμενή μελλοντικών επίδοξων ψηφοφόρων τους, αλλά και μια επικερδή μπίζνα στήνουν οι Δήμοι που υλοποιούν το πρόγραμμα φιλοξενίας παιδιών μέσω ΕΣΠΑ «Εναρμόνιση της Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής». Στο πρόγραμμα εντάσσονται βρεφικοί, βρεφονηπιακοί σταθμοί, παιδικοί σταθμοί, Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ) και Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών με Αναπηρία (ΚΔΑΠ-ΜΕΑ), που λειτουργούν στο πλαίσιο των Δήμων.

Οι δομές που υλοποιούν αυτό το πρόγραμμα και παρέχουν υπηρεσίες φροντίδας και φιλοξενίας σε βρέφη, νήπια, παιδιά και άτομα ΜΕΑ μπορούν να καλύψουν μέχρι το 70% της

συνολικής τους δυναμικότητας με τα παιδιά των «κατόχων/ωφελούμενων» «Αξίας Τοποθέτησης» (Voucher). Μπορούν, δηλαδή, να καλύψουν μεγάλο μέρος της λειτουργίας τους με τα «κουπόνια» (Voucher) των «ωφελούμενων»...

Το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, οι ντόπιοι καπιταλιστές και οι πολιτικοί διαχειριστές του συστήματος θεωρούν ότι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι δεν έχουν το δικαίωμα της ακώλυτης και αδιαμφισβήτητης πρόσβασης στις κοινωνικές υπηρεσίες και τα κοινωνικά δικαιώματα (ένα τέτοιο δικαίωμα είναι και η μόρφωση, η φροντίδα και η δημιουργική απασχόληση των παιδιών τους).

Θεωρούν, εν ολίγοις, ότι κάνουν παραχώρηση σε αυτούς που δημιουργούν όλο τον κοινωνικό πλούτο γι' αυτό και θεσπίζουν εισοδηματικά κριτήρια για την πρόσβαση σε κοινωνικές υπηρεσίες και ονομάζουν «ωφελούμενους» αυτούς τους ανέργους και τους εργαζόμενους.

Απάντηση στο ρατσισμό

Οι ρατσιστικές, φασίζουσες και φασιστικές συμπεριφορές είναι γέννημα της κρίσης του καπιταλισμού. Αναπτύσσονται στο έδαφος της υποχώρησης της ταξικής συνειδησης. Η παρακάτω κοινή ανακοίνωση γονέων και εκπαιδευτικών-καλωσόρισμα των προσφυγόπουλων δείχνει ότι δεν εξέλειψε παντελώς η ανθρωπιά, η ταξική συνειδητότητα, η αλληλεγγύη:

«Η πρόσβαση στην Δημόσια Εκπαίδευση αποτελεί κατοχυρωμένο δικαίωμα όλων των παιδιών, χωρίς διακρίσεις, ανεξάρτητα από τη χώρα καταγωγής, το χρώμα του δέρματος και τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, ταυτόχρονα όμως αποτελεί και υποχρέωση της Πολιτείας. Και όμως, σε αντίθεση με τα όσα ορίζει το Ελληνικό Σύνταγμα και οι Διεθνείς Συνθήκες, σε αντίθεση με τα όσα επιτάσσει ο στοιχειώδης ανθρωπισμός, 18.000 παιδιά που ζουν στη χώρα μας παραμένουν αποκλεισμένα από κάθε είδους δομή εκπαίδευσης.

Δυστυχώς, η πρόσβαση στην εκπαίδευση δεν είναι το μόνο δικαίωμα αυτών των παιδιών που έχει καταπατηθεί. Τα παιδιά αυτά και οι οικογένειές τους είναι τα τραγικά θύματα των πολεμικών επεμβάσεων που εξαπολύουν στις χώρες τους οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, αναγκάζοντάς τα να ακολουθήσουν το δρόμο της προσφυγιάς, περνώντας σύνορα και φράχτες, ναρκοπέδια, φουρτουνιασμένες θάλασσες. Αρκετά από αυτά τα παιδιά δεν τα κατάφεραν, αφήνοντας την τελευταία τους πνοή κάπου στο ταξίδι. Όσα επιβίωσαν κατέληξαν με τις οικογένειές τους ή ασυνόδευτα, παγιδευμένα σε μια χώρα που δεν είναι της επιλογής τους, μέσα σε σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, με άθλιες συνθήκες διαβίωσης, υπό την απειλή της επαναπροώθησης και ένα μέλλον αβέβαιο.

Πρόσφατα το Υπουργείο Παιδείας αποφάσισε να κάνει δεκτή την εγγραφή των προσφυγόπουλων στα σχολεία. Την απόφαση αυτή, ζητούμε από το Υπουργείο να την κάνει άμεσα πράξη, χωρίς καθυστερήσεις και περιστροφές. Η εκπαίδευση των προσφυγόπουλων χρειάζεται να πραγματοποιηθεί μέσα στα δημόσια σχολεία και νηπιαγωγεία, στη λογική της συνεκπαίδευσης και της διαπολιτισμικότητας. Η Πολιτεία οφείλει να εξασφαλίσει την πρόσβασή τους, την ομαλή τους ένταξη, καθώς και την στελέχωση των απαιτούμενων υποστηρικτικών δομών.

Το Δημόσιο Σχολείο δεν έχει τίποτα να φοβηθεί από αυτά τα παιδιά, η εμπειρία χρόνων αυτό έχει να δείξει. Στη σχολική πραγματικότητα η διαφορετικότητα είναι το φυσιολογικό. Αυτό φαίνεται από τον τρόπο που καθημερινά οι εκπαιδευτικοί αγκαλιάζουν όλα τα παιδιά χωρίς διαχωρισμούς. Φαίνεται όμως κυρίως από την ευκολία και τον αυθορμητισμό με τον οποίο **οι ίδιοι οι μαθητές γκρεμίζουν τις προκαταλήψεις και δεν βλέπουν απέναντί τους, αλλοθρησκούς, αλλοεθνείς ή άλλους διαχωρισμούς, αλλά μόνο συνομήλικούς τους με την ίδια ανάγκη για παιχνίδι και δημιουργική μάθηση.** Αντίθετα, αυτό που έχει να φοβηθεί το σχολείο είναι η λογική που επιδιώκει να διαχωρίσει τα παιδιά και να δημιουργήσει εκπαιδευτικά γκέτο. Γι' αυτό οι ξενοφοβικές λογικές από όπου και αν προέρχονται πρέπει να απομονωθούν.

Το Δημόσιο Σχολείο έχει μόνο να κερδίζει από την ένταξη των προσφυγόπουλων. Η παρουσία τους και οι εμπειρίες που τα παιδιά αυτά μεταφέρουν, μπορούν να αποτελέσουν ένα ζωντανό μάθημα. Θα αποτελέσουν ευκαιρίες για αναζητήσεις και προβληματισμό

για τις αιτίες που οδηγούν εδώ αυτούς τους ανθρώπους, για τις αιτίες των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και των εθνικισμών, για τα δεινά του πολέμου. Θα αποτελέσουν **ευκαιρίες για να αναδειχθούν οι πανανθρώπινες αξίες της Ειρήνης, της Ισότητας, της Αλληλεγγύης, της Αξιοπρέπειας και ο διαχρονικός αγώνας για την υπεράσπισή τους. Θα αποτελέσει όμως ταυτόχρονα και ευκαιρία κοινωνικοποίησης και ένταξης των παιδιών αυτών και των οικογενειών τους στην ελληνική κοινωνία.**

Το να υπερασπιστούμε το δικαίωμα στην Εκπαίδευση για τα παιδιά αυτά είναι αναγκαίο δεν είναι όμως αρκετό. Η εκπαίδευσή τους έχει ως προϋπόθεση τα αυτονόητα. Προϋποθέτει αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για τα παιδιά αυτά και τις οικογένειές τους σε χώρους πραγματικής φιλοξενίας και όχι σε σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Προϋποθέτει να υπερασπιστούμε το δικαίωμά τους να μετακινηθούν ελεύθερα προς όποια χώρα θέλουν, εφόσον το επιθυμούν. Προϋποθέτει να διεκδικήσουμε από κοινού να σταματήσει η αιτία που προκαλεί τον ξεριζωμό αυτών των ανθρώπων. **Ως εκπαιδευτικοί αλλά και ως γονείς, νοιώθουμε το χρέος να αγωνιστούμε για τα δικαιώματα αυτών των προσφυγόπουλων και των οικογενειών τους, με την ίδια θέρμη με την οποία προσπαθούμε να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα και των δικών μας μαθητών και παιδιών. Αυτά τα παιδιά είναι παιδιά μας και μαθητές μας.**

Ενωση Γονέων Μαθητών Δήμου Ρεθύμνου
ΕΛΜΕ Ρεθύμνου

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. Ν. Ρεθύμνου
Ενιαίος Φορέας Διδασκόντων Σχολής
Κοινωνικών Επιστημών, Π.Κ.

Πιο υποκριτής πεθαίνεις

Θύμωσε ο Σταύρος και η ποταμοπαρέα του, γιατί ο Τζέισον (ο Φωτήλας ντε) βγήκε σε ραδιοφωνικό σταθμό και δήλωσε ότι το σκέφτεται σοβαρά να πάει στη ΝΔ, γιατί βάζει το θέμα στα όργανα του Ποταμιού και απάντηση δεν παίρνει. «Στα όργανα εμφανίζεται πάντα κομματικός» δήλωσαν «πηγές» της Σεβαστουπόλεως, αναφερόμενες στον Φωτήλα. Ο Τζέισον όμως υπήρξε σαφής: «Στον πρόεδρο του κόμματος εγώ το έχω πει, ότι Το Ποτάμι κατ' εμέ αυτόνομα έχει τελειώσει. Πρέπει να δει, λοιπόν, πού υπάρχει ένα περιθώριο συνεργασίας». Κι αμέσως μπήκε στην ουσία: «Ο Σταύρος το ξεκίνησε, βλέποντας ότι υπήρχε (σ.σ. περιθώριο συνεργασίας), με την κ. Γεννηματά. Εγώ είμαι μιας αντίθετης γνώμης». Κι έκλεισε με τον κάρφαρο: «Εδώ υπάρχει ένα παράδοξο, ξεκίνησε έναν διάλογο με την κ. Γεννηματά, ενώ από την άλλη, έλεγε ότι χαϊρέτιζε τον μεταρρυθμιστικό λόγο του κ. Μητσοτάκη. Ε, δεν γίνονται όλα... πρέπει να διαλέξεις».

Ενας καυγάς ανάμεσα σε υποκριτές προκαλεί αηδία, αλλά το φαινόμενο είναι πολύ συνηθισμένο στην αστική πολιτική. Ο Φωτήλας ξέρει καλά πως ο Θεοδωράκης διαπραγματεύεται παρασκηνιακά με τους Μητσοτάκηδες, με μεσάζοντες τους νεοφιλελεύθερους της «Δράσης» (Σκυλακάκη, Λυμπεράκη και σία). Όμως, πρέπει να εξασφαλίσει το προσωπικό του μέλλον, γι' αυτό διαπραγματεύεται τη δική του προσχώρηση στη ΝΔ, η οποία ενδεχομένως θα είχε γίνει, αν δεν πάταγαν πόδι τα τοπικά στελέχη της ΝΔ στην Πάτρα (που δε θέλουν έναν «ξωτικό» να τους πάρει μια βουλευτική έδρα).

Ο Θεοδωράκης και η ποταμοπαρέα του, από την άλλη, θέλουν να κάνουν ένα συνολικό παζάρι με τους Μητσοτάκηδες. Και λένε στη ΝΔ ότι αν αρχίσει να παίρνει τον κάθε Φωτήλα, θα κατηγορηθεί για επιχείρηση αποστασίας. Ο γραμματέας Οργανωτικού του Ποταμιού Π. Αβραμίδης κατήγγειλε «πιέσεις στελεχών των παλαιών κομμάτων προς περιφερειακά αλλά και κεντρικά στελέχη του Κινήματός μας» (πότε έγινε το Ποτάμι «κίνημα» και δεν το πήραμε χαμπάρι;) και προειδοποίησε: «Οι υποσχέσεις, οι εξαγορές και όλες αυτές οι παλαιοκομματικές πρακτικές τούς εκθέτουν και δεν θα γίνουν ανεκτές από την κοινωνία». Η προειδοποίηση είναι προς την ηγεσία της ΝΔ και σημαίνει: μην παίρνετε τον Φωτήλα, γιατί θα σπάσει η κεντρική διαπραγμάτευση ανάμεσα στη ΝΔ και το Ποτάμι.

Δεν νομίζουμε ότι ο Θεοδωράκης, μετά το ναυάγιο της διαπραγμάτευσης με το ΠΑΣΟΚ, είναι σε θέση να εκβιάσει τη ΝΔ, με την οποία αναγκαστικά πρέπει να συνεργαστούν ο ίδιος και η παρέα του, αν θέλουν να το παλέψουν να επανекλεγούν βουλευτές. Όμως και ο Μητσοτάκης θα σταθμίσει αν τον συμφέρει να πάρει από τώρα τον Φωτήλα, διακινδυνεύοντας να ξαναφουντώσει την «κατάρρα» της αποστασίας, που για χρόνια κυνηγούσε τον μπαμπάκα του. Γι' αυτό και ο Φωτήλας δήλωσε ότι το σκέφτεται να πάει στη ΝΔ και μετά βγάζει το παράπονό του: «Δεν υπάρχει κάποια πρόταση, δεν μου έχει γίνει κάποια πρόταση. Δεν μπορώ να πηγαίνω μόνος μου και να χτυπάω πόρτες».

Το παιχνίδι χόντρνε, καθώς ο Τζέισον άρχισε να τα χώνει στον Αβραμίδα δείχνοντας ότι πάει για ανεξαρτητοποίηση. Ο Σταύρακας, όμως, επέδειξε ταχύτητα ανακλαστικά και τον προσπέρασε λίγο πριν από το τελευταίο βιράζ (που έλεγε παλιά περιγράφοντας στίβο ο Διακογιάννης). Με επιστολή του στον Βούτση διέγραψε τον Φωτήλα από την ΚΟ του Ποταμιού. Μένει να δούμε αν, τώρα που ο Φωτήλας είναι ανεξάρτητος, ο Κούλης θα τον πάρει στη ΝΔ. Ποιος μπορεί να τον κατηγορήσει για αποστασία; Ετσι και το κάνει ο Θεοδωράκης, σημαίνει ότι σπάει το «φλερτ» με τον Κούλη και θα πρέπει να «ξαναφλερτάρει» με τη Φώφη. Και τότε, ούτε ψύλλος στον κόρφο του, καθώς οι πασόκοι τον περιμένουν με άγριες διαθέσεις. Δύσκολα μπορεί να ελπίζει ότι θα τον στρώσουν τραπέζι με σούπα από «τον μόσχον τον σιτευτόν». Αυτά γίνονται μόνο στις βιβλικές παραβολές, όχι στην αστική πολιτική.

Εκείνος, πάντως, που στάθηκε αμέσως στο πλευρό του Τζέισον ήταν ο... Λυκούδης. Χαρακτήρισε έντιμη τη στάση του Φωτήλα, θυμίζοντας πως από τότε που εκλέχτηκε αρχηγός της ΝΔ ο Μητσοτάκης λέει πως το Ποτάμι πρέπει να συνεργαστεί με τη ΝΔ. Το Ποτάμι, είπε ο παλαίμαχος ευρωρεβιζιονιστής, λόγω λαθών και αδυναμιών, «βρίσκεται τώρα σε άμυνα και σε οπισθοχώρηση». Κι αυτό, κατέληξε, είναι δύσκολο να αναστραφεί. Αρα (αυτό δεν το είπε, αλλά τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται), ο καθένας πρέπει να διαλέξει με ποιους θα πάει και ποιους θ' αφήσει. Ο Φωτήλας στη ΝΔ, όπου θα πάει και η «Δράση» (καθότι το αίμα νερό δε γίνεται) και ο Λυκούδης με τους «μεταρρυθμιστές» του στο ΠΑΣΟΚ. Εντάξει, όχι στο ΠΑΣΟΚ, στη Δημοκρατική Συμπράταξη, για να κρατάμε και τα προσχήματα. Ας διαλέξουν, λοιπόν, και ο Θεοδωράκης με την παρέα του πού θα πάνε: στη ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ; Ως Ποτάμι τελείωσαν κι αυτό δεν αλλάζει.

Πού πα' ρε έρ'με Παπαηλιού;

«**Η** επιρροή που ασκεί ως εφημερίδα δεν επιβάλλει στους πολιτικούς να έχουν μαζί σας επαφή και εν τέλει διαπλοκή;». Ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Παπαηλιού, ανυποψίαστος και έχοντας «άγνοια κινδύνου», υπέβαλε αυτή την ερώτηση στον Μαυροτρύπα ιδιοκτήτη του «Πρώτου Θέματος», κατά κόσμον Θέμο Αναστασιάδη, ο οποίος κλήθηκε να καταθέσει στην εξεταστική επιτροπή που ερευνά (λέμε τώρα) τα σχετικά με τον τραπεζικό δανεισμό κομμάτων και ΜΜΕ.

Σαν έτοιμος από καιρό, ο Μαυροτρύπας τράβηξε από το ντοσιέ του μια φωτογραφία και την έδειξε λέγοντας: «Ο μόνος που μας έκανε την τιμή να έρθει στο “Πρώτο Θέμα” είναι ο κύριος Τσίπρας. Εδώ είναι εκείνος κι εγώ χαμογελαστός. Το κακό είναι ότι από τότε μπορεί να έχω αδυνατίσει λίγο εγώ και να έχει παχύνει ο κ. Τσίπρας». «Δεν βλέπω καλά τη φωτογραφία» ψέλλισε ξεροκαταπίνοντας ο Παπαηλιού. «Είναι προφανές ότι κάνουμε περιοδεία σε όλα τα ΜΜΕ» σχολίασε εμφανώς χολωμένος ο Φάμελος.

Πράγματι, όλους τους βαρόνους της μιντιοκρατίας τους επισκέφτηκε τότε ο Τσίπρας (με τον Ψυχάρη, βέβαια, έκανε και κρυφές συναντήσεις και του έψηνε και τον καφέ, επει-

δή η γάτα Ιμαλαΐων δεν ήξερε να χειριστεί την εσπρεσιέρα), όμως από τη στιγμή που ήταν ο μόνος πολιτικός αρχηγός που επισκέφτηκε τον Μαυροτρύπα στην έδρα της φυλλάδας του, δεν κάνεις στον τελευταίο (που κάθε άλλο παρά βλάκας είναι) ερωτήσεις για τις οποίες έχει ήδη έτοιμη την απάντηση, η οποία κάθε άλλο παρά κολακεύει τον αρχηγό σου. Και μάλιστα ερωτήσεις «ανοιχτές», που δε συνοδεύονται από κανένα στοιχείο, άρα εξ ορισμού βλακώδεις.

Αποκαλύπτοντας το αδιέξοδο που βρέθηκαν οι συριζαίοι, η πρώην δημοσιογράφος και νυν βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Α. Καρβαδιά, ξέσπασε: «Ο κ. Αναστασιάδης **εκμεταλλεύεται πλήρως** τον δωρεάν τηλεοπτικό χρόνο που του δίνεται σήμερα. Απευθύνει νουθεσίες ως προς το τι πρέπει να κάνουμε και με απύθμενο θράσος εμπλέκει θεσμούς, εκτοξεύει ανυπόστατες κατηγορίες εναντίον της κυβέρνησης. Προσπαθεί να πείσει ότι όλοι είμαστε ίδιοι, αλλά δεν είμαστε». Πράγματι, ο έμπειρος στην τηλεοπτικού τύπου παραπληροφόρηση Μαυροτρύπας έδωσε στην εξεταστική επιτροπή της Βουλής ένα σόου σαν κι αυτά που δίνει στην τηλεοπτική εκπομπή του. Πανεύκολο, όταν είχε απέ-

ναντί του τους συριζαίους, που δεν τον κρατούσαν από τίποτα (γιατί τον κάλεσαν άραγε;). Κι όταν έχει φροντίσει να καλύψει τα νώτα του (ο Νικολόπουλος, που πρωταγωνίστησε κατά την εξέταση άλλων μιντιαρχών, φρόντισε ν' αποχωρήσει κατά την εξέταση του Αναστασιάδη). Λέγοντας ότι «εκμεταλλεύεται πλήρως τον δωρεάν τηλεοπτικό χρόνο που του δίνεται σήμερα», η Καρβαδιά ομολόγησε την ήττα τους.

Όσο για το... «δεν είμαστε όλοι ίδιοι», περισσότερο σαν πείσμα μικρού παιδιού ακούστηκε. Αλλωστε, ακόμα κι αυτό το πεδίο, οι συριζαίοι φροντίζουν να επιβεβαιώνουν εκείνους που λένε «όλοι ίδιοι είναι». Κι αν ο Αναστασιάδης ήξερε την είδηση της ημέρας, μπορεί να τους έκανε και πλάκα.

Η είδηση είναι ότι την περασμένη Τρίτη το απόγευμα, ο υπουργός Παππάς πήρε μαζί του τον γενικό γραμματέα Κρέτσο και κατηφόρισε στον Πειραιά. Στα γραφεία της εφοπλιστικής εταιρίας Capital τους περίμενε ο Βαγγέλας που τους παρέθεσε «γεύμα εργασίας». Εκτός από τον Μαρινάκη (ιδιοκτήτη βαποριών, του Ολυμπιακού, του καναλιού Alter Ego και του... δήμου Πειραιά) παρόντες στο γεύμα ήταν ο διευθύνων σύμβουλος του Ολυμπιακού και

αντιπρόεδρος του Alter Ego Ι. Βρέντζος, η προαλειφόμενη για διευθύνουσα σύμβουλος του καναλιού Εύη Κουτσαφτάκη, ο συνιδιοκτήτης του συγκροτήματος Real N. Χατζηνικολάου, ο εκδότης των «Παραπολιτικών» Ι. Κουρτάκης (αυτός που... δεν έχει καμιά σχέση με τον Μαρινάκη) και άλλα στελέχη του Μαρινάκη. «Το γεύμα είχε διάρκεια περίπου δύο ώρες, ενδεικτικό του καλού κλίματος στο οποίο έγινε. Αντικείμενο της συζήτησης ήταν οι τελευταίες εξελίξεις στο τηλεοπτικό τοπίο, στις οποίες κυρίαρχο ρόλο φιλοδοξεί να διαδραματίσει η ALTER EGO με το νέο κανάλι που θα βρίσκεται σύντομα στον αέρα», σχολίασαν τα «παπαγάκια» του «συστήματος Μαρινάκη», που μας πληροφόρησαν ακόμα και τι περιλάμβανε το μενού: ψάρι με κρητικό σταμναγκάθι!

Ποιος μπορεί να μιλήσει για διαπλοκή; Κανένας φυσικά. Αλλωστε, ο Παππάς με τον Κρέτσο είχαν πάει για γεύμα και στο Φάληρο, στις εγκαταστάσεις του Αλαφούζου. Το ότι αυτοί απαίτησαν να κλείσει όσο γίνεται γρηγορότερα τους «αποτυχόντες» του διαγωνισμού, για να μείνει η διαφημιστική πίτα σ' αυτούς που πήραν τις άδειες, πράγμα που προωθεί ο Παππάς δεν είναι διαπλοκή...

ανTIKYNΩNIKA

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Κοιτάζει κάποιος το επετειολόγιο από τις 18 μέχρι τις 26 Οκτωβρίου εστιάζοντας στα καθημερινά (πανευρωπαϊκά) γεγονότα του 1977 και αναρωτιέται συντετριμμένος πόσοι αιώνες να πέρασαν από τότε και πόσος κατήφορος, πικρός, βαθύς κατήφορος δια-
νύθηκε...

Στο σφυρί επρόκειτο να βγει την περασμένη εβδομάδα διαμέρισμα (και) στην Ξάνθη, με τιμή εκκίνησης τα 31.200 ευρώ για χρέη προς το δημόσιο, αλλά ο πλειστηριασμός αποφεύχθηκε λόγω της αποχής των συμβολαιογράφων από τη διαδικασία. Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι ούτε το «κίνημα» (τρομάρα μας) ούτε κανείς άλλος έχει ασχοληθεί με το γεγονός...

Με τίτλο «Αλέξη, και του χρόνου 102.3%!», γράφει απολαυστικά στο «Ποντίκι» ο Ξενοφών Μπρουτζάκης: «“Αν καταλαβαίνετε τι ψηφίζετε, καλώς. Αλλά αν δεν καταλαβαίνετε, τότε υπάρχει θέμα, γιατί ψηφίζατε ενάντια στην εισήγησή μου!” δήλωσε ο υποδειγματικός δημοκράτης Αλέξης Τσίπρας στους συνέδρους, οι οποίοι ψηφίσαν ενάντια στην εισήγησή του και απαίτησε επαναληπτική ψηφοφορία γιατί προφανώς (δεν υπάρχει καμιά άλλη ερμηνεία) οι σύνεδροι ήταν ηλίθιοι. Όταν οι ίδιοι σύνεδροι μετά την υπόδειξη του Μεγάλου Τιμονιέρη ξαναψηφίσαν υπέρ της εισήγησής του, ο παντογνώστης ηγέτης δεν αναρωτήθηκε αν οι ηλίθιοι σύνεδροι κατάλαβαν τι ψήφισαν στη δεύτερη ψηφοφορία...

Η δημοκρατία είχε θριαμβεύσει για μια ακόμα φορά. Όπως το αξέχαστο καλοκαίρι του 2015 που προφανώς κάποιοι άλλοι “ηλίθιοι” δεν κατάλαβαν το ερώτημα του ηγέτη και ψήφισαν ΟΧΙ αναγκάζοντάς τον αμέσως μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων να μετατρέψει το ΟΧΙ σε ΝΑΙ... Αλλά γι’ αυτό υπάρχουν οι ηγέτες. Για να διορθώνουν τα “λάθη” και τις άστοχες τοποθετήσεις των συνέδρων, του λαού και γενικά των ενοχλητικών ψηφοφοριών. Οι πραγματικοί ηγέτες βρίσκονται επί Γης για να ερμηνεύουν αυτά που οι ψηφοφόροι παρερμηνεύσαν. Γι’ αυτό και οι ηγέτες ζουν στην μοναξιά τους... Διότι δεν τους καταλαβαίνουν.

Τελικά, ωστόσο, ο Αλέξης Τσίπρας επανεξελέγη πρώτος (δίχως αντίπαλο) με το δημοκρατικό 92,5%. Βέβαια, ευλόγως θα αναρωτιέται κανείς για το αν αυτό το αχάριστο 7,5% που δεν τον ψήφισε θα... υπήρχε δίχως τον Ηγέτη, αλλά, ωστόσο, αυτό χρεώνεται στην αγνωμοσύνη και στις εγγενείς αδυναμίες της ανθρώπινης φύσης - ή θα μπορούσε να αποδοθεί και σε ψυχολογικές διαταραχές, πράγμα επίσης κατανοητό. Πάνω από όλα όμως, εμείς μένουμε στο γεγονός ότι το ποσοστό του Ηγέτη ήταν ένας ακόμη θρίαμβος της δημοκρατίας!».

Και η λαϊκή μούσα sim πληρώνει και συν-πλην συμπληρώνει:

Συ ρίζα του κακού
συ ρίζα του βουνού και του κάμπου
συ ρίζα του εμπαιγμού της εργατικής τάξης
συ ρίζα των σαλονιών Ευρώπης και Λατινικής Αμερικής
συ ρίζα της διχλωτής γλώσσας
συ ρίζα του αγίου όρους και του Βατικανού
συ ρίζα του καπιταλιστικού καλλωπισμού
συ ρίζα των ευκατάστατων
συ ρίζα όσων δεν γονάτισε η κρίση
συ ρίζα της πολιτικής απάτης
συ ρίζα του κακού.

Θυμίζουμε ότι η στήλη, λόγω της επιστημονικής έρευνας που εξασκεί συστηματικά και απολύτως αφοσιωμένα, έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα ΜΜΕ (Mind Masturbation Emphasis), που χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ (Εις Σακούλες Παρεχόμενα Απαλλοτριωθέντα). Κάτι έπρεπε να κάνει αφού, βλέπετε, η Κοκκινোসκουφίτσα -λόγω του ότι είναι κόκκινη σε καιρό που κυβερνούν «αριστεροί»- δεν δύναται «με καμιά κυβέρνηση» να προσληφθεί ως μουσική επιμελήτρια σε μέσα μη σταθερής τροχιάς που δεν διαθέτουν ηχοσυστήματα. Καρavanika ζεις; Εσύ μας οδηγείς.

«Ας ιδιωτικοποιηθούν τα πάντα, ας ιδιωτικοποιηθεί η θάλασσα και ο ουρανός, ας ιδιωτικοποιηθεί το νερό και ο αέρας, ας ιδιωτικοποιηθεί η δικαιοσύνη και ο νόμος, ας ιδιωτικοποιηθεί και το περαστικό σύννεφο, ας ιδιωτικοποιηθεί το όνειρο, ειδικά στην περίπτωση που γίνεται την ημέρα και με τα μάτια ανοιχτά. Και σαν κορωνίδα όλων των ιδιωτικοποιήσεων, ιδιωτικοποιήστε τα κράτη, παραδώστε επιτέλους την εκμετάλλευση υμών των ιδίων σε εταιρίες του ιδιωτικού τομέα με διεθνή διαγωνισμό. Διότι εκεί ακριβώς βρίσκεται η σωτηρία του κόσμου... Και μια και μήκατε στον κόπο, ιδιωτικοποιήστε στο φινάλε και την πουτάνα την μάνα που σας γέννησε» (José Saramago).

Κοκκινোসκουφίτσα

Ομορφος κόσμος, ηθικός...

«Σύμφωνα με δικαστικούς κύκλους η δήλωση του Νίκου Παρασκευόπουλου για έρευνα σε βάρος δικαστή, κατόπιν δημοσιευμάτων του ηλεκτρονικού Τύπου, αφορά την υπόθεση του Αθανάσιου Ράντου, ο οποίος είναι στη σύνθεση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας που χειρίζεται την υπόθεση των τηλεοπτικών σταθμών. Σύμφωνα με δημοσιεύματα έδειξε ενδιαφέρον για υποψήφια της Εθνικής Σχολής Δικαστών, η οποία στη συνέχεια εισήλθε στο ΣτΕ ως δικαστής». Αυτά έγραφε την περασμένη Τρίτη σε πρωτοσέλιδο, εντός γκρι πλαισίου, «χτύπημά» της η «Αυγή», με τίτλο «Πειθαρχική έρευνα για Ράντο».

Αυτά που δεν μπορούσε να πει ο Παρασκευόπουλος, που επικαλέστηκε το... τεκμήριο αθωότητας, ανέλαβε να τα γράψει η κομματική εφημερίδα, δίνοντας και το όνομα του υπό πειθαρχικό έλεγχο δικαστή, το οποίο ήδη κυκλοφορούσε στο Διαδίκτυο. Οι ευαισθησίες για το τεκμήριο αθωότητας και τη διαπόμπευση κατηγορουμένων ανήκουν στο παρελθόν της «ανανεωτικής Αριστεράς» και της φυλάδας της. Τώρα προέχει το συμφέρον της ως εξουσιαστική κλίκα. Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Ενας αντιπρόεδρος του ΣτΕ, που συμμετέχει στη σύνθεση της Ολομέλειας που δικάζει τις προσφυγές κατά του νόμου Παππά, έχει μια «ιστορία» με μια νυν δικαστίνα του ΣτΕ. Τα ηλεκτρονικά μηνύματα που αντάλλασσαν, την περίοδο που η σημερινή δικαστίνα έδινε εξετάσεις για να μπει στο ΣτΕ δεν αποκαλύπτουν μόνο μια ερωτική σχέση ανάμεσα σε δυο παντρεμένους, που είναι προσωπική τους υπόθεση, αλλά και παροχή βοήθειας από το στέλεχος του ΣτΕ προκειμένου η «προστατευόμενη» του να πετύχει στις εξετάσεις. Από τα e-mail που δημοσιοποιήθηκαν δε φαίνεται αν της έδινε τα θέματα, αλλά ότι έβλεπε τη βαθμολογία της και την ενημέρωνε.

Τα ηλεκτρονικά μηνύματα παραδίδονται στον γνωστό Ζούγκλα για να τα δημοσιεύσει στην ιστοσελίδα του. Ο Ζούγκλας γράφει ότι αυτά προέκυψαν από «καταγραφές υπηρεσιών του κράτους». Ποιες είναι αυτές οι υπηρεσίες; Η ΕΥΠ/ΚΥΠ, προφανώς. Ο Ζούγκλας γράφει πως «εικάζεται ότι οι πληροφορίες αυτές έχουν διαρρεύσει σε διάφορους πολιτικούς χώρους, αλλά και σε εκδότη, στην υπηρεσία του οποίου απασχολείται πρώην υπάλληλος της ΕΥΠ». Κι ευθύς αμέσως περνάει στο ψητό: «Ενόψει μάλιστα των αναμενόμενων αποφάσεων του ΣτΕ, οι

πιέσεις που ασκούνται, στο μέλος του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της Αθήνας, εντείνονται». Υπαινίσσεται, δηλαδή, ότι κάποιος κυπατζής πούλησε σε εκδότη τα μείλ που αντάλλασσαν οι δύο ερωτευμένοι και αυτός οργάνωσε τον εκβιασμό του δικαστή, προφανώς για να ψηφίσει κατά του νόμου Παππά.

Η «επιχειρηματολογία» του Ζούγκλα, όμως, διαβάζεται και ανάποδα. Αν ο εκδότης έχει τον συγκεκριμένο δικαστή στο χέρι, δεν έχει κανένα λόγο να διαρρεύσει τα μηνύματα. Γιατί να κάψει τον άνθρωπό του; Αντίθετα, έχει κάθε λόγο να τα διαρρεύσει η κυβέρνηση, προκειμένου να πετάξει τον συγκεκριμένο δικαστή έξω από τη σύνθεση της Ολομέλειας του ΣτΕ που εκδικάζει την προσφυγή των καναλαρχών κατά του νόμου Παππά. Διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ έχει διατελέσει (επί πρωθυπουργίας Καραμανλή) ο σημερινός αναπληρωτής υπουργός... Διαφάνειας Δ. Παπαγγελόπουλος, στον οποίο πρόσφατα ανατέθηκε ο τιμητικός ρόλος να εκπροσωπήσει το υπουργικό συμβούλιο στην προ μερικής διάταξης σύζηση στη Βουλή για τη διαφθορά και τη διαπλοκή. Ετσι, όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, είναι καθαρό ότι η κυβερνητική πλευρά ασκεί εκβιασμό πάνω στο συγκεκριμένο δικαστή.

Μετρήστε δεδομένα: γίνεται η διαρροή στον Ζούγκλα. Αμέσως μετά το δημοσίευμα του Ζούγκλα, ο «ανεξάρτητος» βουλευτής Ν. Νικολόπουλος, γνωστός για τις άριστες σχέσεις του με την καμαρίλα του μεγάρου Μαξίμου, καταθέτει ερώτηση στη Βουλή «για λόγους δημοσίου συμφέροντος, γιατί όπως φαίνεται από τα e-mails αυτά ο συγκεκριμένος έδωσε τα θέματα των εξετάσεων προκειμένου η ευνοούμενή του να πετύχει στον διαγωνισμό του ΣτΕ. Δηλαδή ο άνθρωπος αυτός έδρασε παραθεσμικά». Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος, που αποφεύγει τις πολλές δηλώσεις και συνήθως πάσχει από... κώφωση, έσπευσε να επιβεβαιώσει -εμμέσως πλην σαφώς- ότι υφίσταται ζήτημα και ότι έχει προχωρήσει «σε ενέργειες που οδηγούν στη διερεύνηση των ενδεχόμενων παράνομων πράξεων που αφορούν τη δικαιοσύνη». Ο Παρασκευόπουλος δεν αναφέρει όνομα. Το όνομα, όμως, έχει ήδη διαρρεύσει και για να μη μένει καμιά αμφιβολία ότι πρόκειται για τον αντιπρόεδρο του ΣτΕ Α. Ράντο, βγαίνει και τον ξεφωνίζει η «Αυγή».

Ο Παρασκευόπουλος δεν ασχολείται καθόλου με το πιο σοβαρό ζήτημα της παρακολούθησης της ηλεκτρονικής αλληλογραφίας ενός πολίτη

(που τυχαίνει να είναι και ανώτατος διοικητικός δικαστής) από την ΕΥΠ/ΚΥΠ. Για ποιο λόγο παρακολουθούσαν την ηλεκτρονική του αλληλογραφία; Τον θεωρούσαν ύποπτο για κάποιο σοβαρό αδίκημα κι αν ναι, είχαν πάρει εισαγγελική άδεια; Δεν είναι αυτά τα e-mail έγινε η αλληλογραφία) για να ψάξουν για τυχόν διάπραξη πειθαρχικών ή και ποινικών αδικημάτων; Γιατί η διερεύνηση προσανατολίζεται μόνο στο αν ο δικαστής διευκόλυνε την ερωμένη του και όχι στον τυχόν εκβιασμό και έλεγχο του δικαστή από ιδιωτικά συμφέροντα;

Αυτά τα ζητήματα ο Παρασκευόπουλος τα παίζει στα δάχτυλα, ως διαπρεπής νομικός, καθηγητής του Ποινικού Δικαίου. Εκλεισε τα μάτια, όμως, προκειμένου να υπηρετήσει τον κυβερνητικό στόχο εξώθησης του συγκεκριμένου δικαστή σε αυτοεξαίρεση. Στόχος που δεν απέβλεπε απλά στην εξουδετέρωση ενός μέλους της Ολομέλειας του ΣτΕ που θεωρεί αντισυνταγματικό τον νόμο Παππά, αλλά στην αναβολή της δίκης και στη διεξαγωγή της από την αρχή, με άλλη σύνθεση και σε μεταγενέστερο χρόνο. Ενας δικαστής της σύνθεσης έχει σπάσει το πόδι του και απέχει από την αρχή, ενώ ένας ακόμα υπέστη καρδιακό επεισόδιο και μήπως για επείγουσα νοσηλεία στο νοσοκομείο. Δεδομένου ότι οι αναπληρωματικοί είναι μόνο δύο, αν αυτοεξαιρούνταν και ο συγκεκριμένος αντιπρόεδρος, η δίκη θα οδηγούνταν σε αναβολή.

Και τι θα κέρδιζε η κυβέρνηση έτσι; Θα είχε προλάβει στο μεταξύ να δημιουργήσει τετελεσμένη κατάσταση. Μαρινάκης και Σαββίδης θα προλάβαιναν να λειτουργήσουν -έστω και «τσάτρα πάτρα»- τα κανάλια τους, ενώ με την τροπολογία Παππά το ΕΣΡ θα παρακαμφθεί και πάλι και θα πέσει «μαύρο» στο Mega, τον Alpha και το Star. Με βάση την παράδοση του ΣτΕ και με τον πιστό στην κυβέρνηση που τον διόρισε πρόεδρό του να επιδώκει το σχηματισμό μιας ευνοϊκότερης σύνθεσης, θα μπορούσε το ΣτΕ να ακολουθήσει μια πάγια πρακτική του και να πει, ναι μεν είναι προβληματικός ο νόμος Παππά, όμως υπάρχει μια τετελεσμένη κατάσταση που δεν μπορούμε να την αλλάξουμε.

Μέχρι στιγμής, ο εκβιασμός δεν έπιασε. Το γαϊτανάκι των αποκαλύψεων άρχισε την παραμονή της δεύτερης διάσκεψης του ΣτΕ για την υπόθεση αλληλογραφίας ενός πολίτη

ΣτΕ έγινε χωρίς να προκύψει απόφαση και ο Ράντος δεν παραιτήθηκε. Οι αποκαλύψεις σε βάρος του συνεχίστηκαν με μεγαλύτερη ένταση. Η «Αυγή» τον έκανε βούκινο, όμως ο Ράντος και πάλι δεν αυτοεξαίρεθηκε. Η τρίτη διάσκεψη του ΣτΕ ολοκληρώθηκε κανονικά, αν και σε κλίμα μεγάλης έντασης, όπως διέρρευσε δικαστές. Κι όχι μόνο ολοκληρώθηκε με τον Ράντο να συμμετέχει κανονικά, αλλά πήρε και απόφαση. Κόντρα στην εισήγηση (και στο σχεδιασμό του προέδρου), κρίνοντας παραδεκτές τις προσφυγές των καναλαρχών, με ψήφους 16 έναντι 9 (οι αριθμοί προέρχονται από διαρροές).

Με δεδομένο ότι ο Ράντος δεν αυτοεξαίρεθηκε και ότι οι προσφυγές των καναλαρχών έγιναν δεκτές και επομένως το ΣτΕ θα μπει στην ουσία, η κυβέρνηση κατέγραψε την πρώτη ήττα. Μια ήττα η οποία έχει ως φόντο μια εξαιρετικά σκληρή κοινή ανακοίνωση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων (ποινική δικαιοσύνη) και της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών, που υποστηρίζει ότι τα δημοσιεύματα «δεν έχουν να κάνουν με το δημόσιο συμφέρον, την λειτουργία της ενημέρωσης και την εξυπηρέτηση της αλήθειας», προστατεύει τον Ράντο («η ιδιωτική ζωή ενός ανθρώπου, δικαστή εγνωσμένου κύρους, υποκλέπτεται, διαστρέφεται και προσφέρεται βορά στον παραδοκούντα κίτρινο Τύπο») και «δείχνει» την κυβέρνηση ως υπεύθυνη, κάνοντας λόγο για «φαινόμενο άκρως νοσηρό που συνδέεται με μεθόδους που μετέρχονται φασιστικά καθεστώτα».

Υποκριτές είναι, βέβαια, οι διοικούντες τα συνδικάτα των δικαστών. Δεν τους είδαμε να δείχνουν την ίδια ευαισθησία όταν ο κίτρινος Τύπος, με κατευθυνόμενες διαρροές από τη μπατορία και από το δικαστικό μηχανισμό, διαπόμπευε αγωνιστές που συλλαμβάνονταν για ένοπλη αντικαπιταλιστική δράση, διαδίδοντας τερατώδη ψέματα και κάθε είδους βρομιές. Παριστάνουν τις αθώες περισσότερες αυτοί που είναι δεμένοι με ακατάλυτους δεσμούς με τους κεφαλαιοκράτες, υπηρετώντας τα συμφέροντά τους. Για την κυβέρνηση, όμως, αυτή η αντίδραση αποτελεί πλήγμα. Η παρέα του Μαξίμου κατάφερε να διχάσει το δικαστικό μηχανισμό. Κι όσο η ομάδα συμφερόντων που εκπροσωπεί συγκρούεται με άλλες ομάδες συμφερόντων, βυθίζονται όλοι μαζί σ' έναν άγριο πόλεμο, που αναγκαστικά θα γίνεται με μαφιόζικες μεθόδους. Μένει να δούμε την κατάληξη αυτού του πολέμου, όμως το «ηθικό πλεονέκτημα» πέταξε.

Υψόμετρα από το Δήμο ζητάει ξανά ο Μελισσανίδης

Στις 21 Σεπτεμβρίου, σε όλα τα Μέσα του «συστήματος Μελισσανίδη» διοχετεύθηκε μια «είδηση», την οποία τα παπαγαλάκια δημοσίευσαν με μεγάλη χαρά, διανθίζοντάς την το καθένα με το προσωπικό του «ύφος» (η λέξη μπαίνει σε εισαγωγικά γιατί διαφορετικά θα αμαυρωνόταν αυτό που υποδηλώνει η λέξη «ύφος» στο γραπτό ή τον προφορικό λόγο). Αντιγράφουμε από ένα «υπαλληλικό» Μέσο στην τύχη:

Τίτλος: «Εκλείσει» ο φάκελος για την «Αγία-Σοφιά» και απομένει η έγκριση!

Υπότιτλος: Η υψομετρική Μελέτη για την «Αγία-Σοφιά» εντάχθηκε στον φάκελο της άδειας και πλέον απομένει το «πράσινο φως» της έγκρισης.

«Είδηση»: Ακόμη ένα βήμα πιο κοντά στην κατασκευή του γηπέδου έρχεται η ΑΕΚ, καθώς ο φάκελος για την άδεια είναι πλέον έτοιμος προς έγκριση. Αυτό που έλειπε ήταν η υψομετρική Μελέτη και σύμφωνα με την εφημερίδα «Ωρα» στο τέλος της προηγούμενης εβδομάδας η Μελέτη εντάχθηκε στον φάκελο της ΑΕΚ. Πλέον ο Δικέφαλος περιμένει να λάβει την τελική έγκριση από την Δ.Ο.Κ.Κ, κάτι που δεν θα αργήσει και ο Οκτώβριος αναμένεται να είναι ο μήνας όπου η ΑΕΚ θα πάρει επιτέλους την πολυπόθητη άδεια. Στη συνέχεια θα απομένει ακόμη ένα βήμα, αυτό της κατάθεσης του φακέλου -που θα έχει εγκριθεί- στην Αρχιτεκτονική Επιτροπή για να ξεκινήσουν αμέσως τα έργα στη Νέα Φιλαδέλφεια.

Είχαν προηγηθεί άλλα δημοσιεύματα, που έλεγαν πως βρέθηκε τρόπος για να παρακαμφθεί ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, που διοικείται από τους... βελζεβούληδες Βασιλόπουλο και σία και δε δίνει την έγκριση για την Υψομετρική Μελέτη. Για παράδειγμα, στις 11 Αυγούστου, η ναυαρχίδα των διαδικτυακών «υπαλληλικών» Μέσων (πιο «υπαλληλικός» πεθαίνεις) ενημέρωνε τους οπαδούς της ΑΕΚ (μπας και αγοράσουν κάποια διαρκείας): «Την ίδια ώρα που ο Δήμος Φιλαδέλφειας συνεχίζει το... παιχνίδι της καθυστέρησης με τη μη παράδοση της υψομετρικής μελέτης, η ΑΕΚ έχει κάνει τις επαφές που πρέπει με στελέχη της Κυβέρνησης και τα μηνύματα που λαμβάνει είναι θετικά. Ερήμην του Δήμου η υψομετρική μελέτη θα μπει τελικά στο φάκελο της άδειας, που προχωράει σημαντικά. Βάσει Νόμου, εξάλλου, οι αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου παρέκαμψαν τον Δήμο που ξεπέρασε κάθε νόμιμο περιθώριο χρόνου και προχωράνε την υψομετρική μελέτη. Με την ένταξη της υψομετρικής μελέτης στο φάκελο θα... ταξινομήσει στη ΔΟΚΚ πληρέστατος και θα απομένει η εξέτασή του για να

“ανάψει” η Κυβέρνηση το πράσινο φως για την έκδοση της άδειας του γηπέδου της ΑΕΚ. Ταυτόχρονα “τρέχει” και η αρχιτεκτονική μελέτη του έργου, με την αρχιτεκτονική επιτροπή να δίνει κι αυτή με τη σειρά της το πολυπόθητο “οκ” στο κλείσιμο του φακέλου. Εν κατακλείδι: φαίνεται πως μετά από καιρό μπήκαμε πλέον στην τελική ευθεία για την έκδοση της άδειας που θα επιτρέψει να γίνει η Νέα Φιλαδέλφεια και το οικόπεδο της ΑΕΚ εργοτάξιο, με την Αγία Σοφία να παίρνει... σάρκα και οστά. Λίγο ακόμα υπομονή λοιπόν...».

Οπότε, ο οπαδός που κατανalώνει συστηματικά το «σανό» που του προσφέρουν οι «υπάλληλοι», όταν διάβασε ότι ο δήμος παρακάμφθηκε και ο φάκελος συμπληρώθηκε και με την Υψομετρική Μελέτη, ρούφηξε μια ηδονική γουλιά από τον φραπέ ή τον φρέντο του και αναφώνησε: «Τον γ@#@ σε ο Τίγαρος τον Βασιλόπουλο».

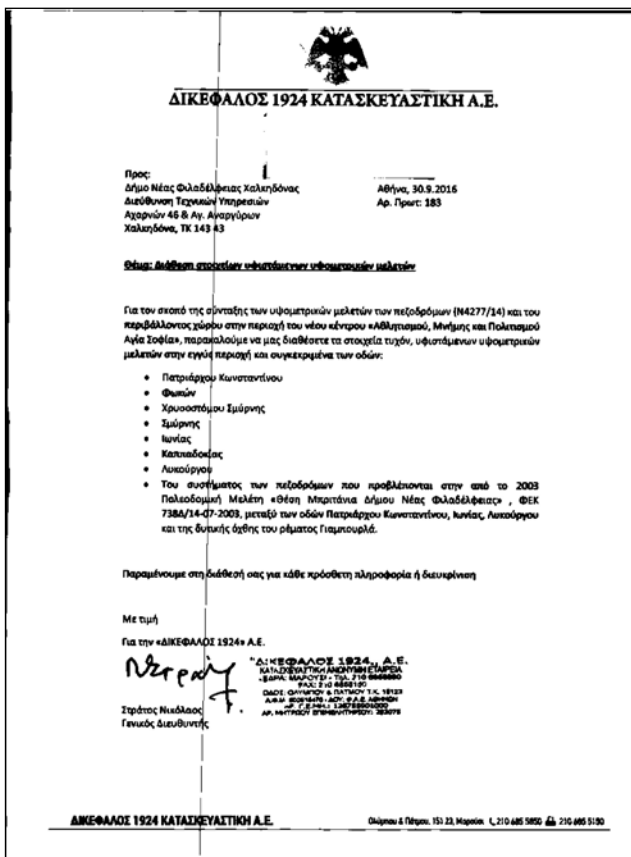
Από δω και πέρα, η διήγησή μας θα πάρει κινηματογραφικό χαρακτήρα για να αναδειχτεί το σασπένς της υπόθεσης.

Το πρωί της Δευτέρας 3 Οκτώβρη, ένας υπάλληλος της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ διάβηκε την κεντρική πύλη του τέως δημαρχείου Νέας Χαλκηδόνας, στη διασταύρωση της λεωφόρου Δεκελείας με την Αχαρνών, που στεγάζει πλέον τις τεχνικές υπηρεσίες του ενοποιημένου δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Ανέβηκε στον όροφο που στεγάζεται η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών, κατευθύνθηκε στο Πρωτόκολλο και πρωτοκόλλησε ένα έγγραφο, κοιτάζοντας συνεχώς πίσω του, μη τυχόν και υπάρχει κάποιος τρίτος που θα μπορούσε να διαβάσει το περιεχόμενο του εγγράφου ή να πληροφορηθεί την ύπαρξή του και να προσπαθήσει να το πάρει. Δε θα σας βασανίσουμε άλλο. Περνάμε κατευθείαν στο «ζουμί».

Στις 3 Οκτώβρη, δηλαδή σχεδόν δυο βδομάδες μετά από τα πανομοιότυπα πανηγυρικά δημοσιεύματα των «υπαλληλικών» Μέσων, σύμφωνα με τα οποία η Υψομετρική Μελέτη κατατέθηκε στο φάκελο της «Αγιοσοφιάς», με παράκαμψη του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» κατέθεσε στο δήμο αίτηση για Υψόμετρα! Είναι η αίτηση που βλέπετε στη φωτογραφία, που έχει το εξής περιεχόμενο:

«Θέμα: Διάθεση στοιχείων υφιστάμενων υψομετρικών μελετών.»

Για τον σκοπό της σύνταξης των υψομετρικών μελετών των πεζοδρόμων (N4277/14) και του περιβάλλοντος χώρου στην περιοχή του νέου κέντρου “Αθλητισμού, Μνή-

μης και Πολιτισμού Αγία Σοφία”, παρακαλούμε να μας διαθέσετε τα στοιχεία τυχόν, υφιστάμενων υψομετρικών μελετών στην εγγύς περιοχή και συγκεκριμένα των οδών: Πατριάρχου Κωνσταντίνου, Φωκών, Χρυσοστόμου Σμύρνης, Σμύρνης, Ιωνίας, Καππαδοκίας, Λυκούργου [και] του συστήματος των πεζοδρόμων που προβλέπονται στην από το 2003 Πολεοδομική Μελέτη “Θέση Μπριτάνια Δήμου Νέας Φιλαδέλφειας”, ΦΕΚ 738Δ/14-07-2003, μεταξύ των οδών Πατριάρχου Κωνσταντίνου, Ιωνίας, Λυκούργου και της δυτικής όχθης του ρέματος Γιαμπουρά.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε πρόσθετη πληροφορία ή διευκρίνιση.

Με τιμή
Για την «ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924» ΑΕ
Στράτος Νικόλαος
Γενικός Διευθυντής».

Γυρίζουν δυο χρόνια πίσω

Όπως θυμούνται όσοι έχουν ασχοληθεί μ' αυτό το θέμα, στα τέλη Αυγούστου του 2014 η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ υπέβαλε στις τεχνικές υπηρεσίες του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας Υψομετρική Μελέτη, ζητώντας την έγκρισή της. Ο δήμος, αντί να στείλει την εταιρία του Μελισσανίδη από εκεί που ήρθε (διότι δεν είναι κύριος του οικοπέδου), έβαλε τις υπηρεσίες του να ασχοληθούν και να δώσουν μια αναλυτική απάντηση στην εταιρία του Μελισσανίδη. Η Υψομετρική Μελέτη που είχε υποβάλει η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ήταν της πλάκας, χωρίς αρχή και τέλος, χωρίς στοιχειώδη τεκμηρίωση. Με την απάντηση που (κακώς, όπως είπαμε) έδωσαν οι τε-

χνικές υπηρεσίες του Δήμου, ζήτησαν από την εταιρία του Μελισσανίδη να προσκομίσει έναν τεράστιο κατάλογο συμπληρωματικών στοιχείων και κατέληξαν: «Μετά την ολοκλήρωση και έγκριση των προαναφερθέντων, οι αρμόδιες υπηρεσίες του Δήμου θα εξετάσουν το θέμα των υψομετρικών μελετών και θα τις διαβιβάσουν προς έγκριση στα αρμόδια όργανα του Δήμου (Επιτροπή Ποιότητας Ζωής, Δημοτικό Συμβούλιο)».

Δυο χρόνια από τότε, η εταιρία του Μελισσανίδη δεν έκανε τίποτα για να ανταποκριθεί σ' αυτά που ζητούσαν οι τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου. Υπήρξε μια ψευδοαλληλογραφία για μερικούς μήνες, από την οποία έγινε φανερό πως υπάρχουν ανυπερβλήτα εμπόδια, που έχουν να κάνουν με την έγκριση της μελέτης υπογειοποίησης του δρόμου που περνάει μπροστά από το γήπεδο. Αλλά δεν έδειχναν γενικότερα καμιά προμεούρα να ολοκληρώσουν τη μελέτη οι άνθρωποι του Μελισσανίδη, γιατί ως γνωστόν δεν υπάρχουν τα «μπικικίνια» για να χτιστεί το γήπεδο. Εκείνο που ζητούσαν από τις τεχνικές υπηρεσίες του δήμου ήταν να παρανομήσουν και να τους εγκρίνουν την Υψομετρική Μελέτη, χωρίς αυτή να πληρεί τις στοιχειώδεις απαιτήσεις που απαιτεί ο νόμος.

Όλο αυτό το διάστημα έδειχναν τον Βασιλόπουλο σαν «διάβολο με κέρατα», που σαμποτάρει το μεγάλο όνειρο της «Αγιοσοφιάς». Είχαν ανάγκη να κατασκευάσουν έναν εχθρό για να παραμυθιάζουν τους οπαδούς της ΑΕΚ. Ο Βασιλόπουλος μπορούσε να τους κλείσει την πόρτα (απολύτως) και δεν το έκανε, αλλά αυτοί τον επιδείκνυαν, αδιάστα-

τα σαν εχθρό.

Αφού, λοιπόν, παραμύθιασαν όσους μπόρεσαν να παραμυθιάσουν, με τελευταίο παραμύθιασμα ότι τάχα η Υψομετρική Μελέτη ετοιμάστηκε (με παράκαμψη του δήμου) και μπήκε στο φάκελο που είναι πανέτοιμος, **έρχονται τώρα και ζητούν από τις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου να τους δώσουν κάποια στοιχεία για να φτιάξουν την Υψομετρική Μελέτη.** Μ' άλλα λόγια, γυρίζουν δυο χρόνια πίσω και λένε ότι **θα ξεκινήσουν τώρα να κάνουν αυτά που ο δήμος τους ζήτησε τον Οκτώβρη του 2014.** Προσέξτε τι αναφέρει η αίτηση: **«Για τον σκοπό της σύνταξης των υψομετρικών μελετών».** Δηλαδή, τώρα θα προσπαθήσουν να φτιάξουν τη Μελέτη Υψομέτρων όπως απαιτούν οι προδιαγραφές του νόμου και τους ζήτησαν οι τεχνικές υπηρεσίες του δήμου!

Δεν ξέρουμε αν όντως προσπάθησαν να παρακάμψουν το δήμο στο θέμα της Υψομετρικής Μελέτης. Κάποιες πληροφορίες μας λένε πως απευθύνθηκαν στην περιφέρεια, της οποίας οι υπηρεσίες όμως τους έστειλαν ξανά στο δήμο. Γιατί οι αρμοδιότητες είναι καθορισμένες και δεν μπορεί μια υπηρεσία να υποκαταστήσει κάποια άλλη. Ούτε μπορούσαν να προσάψουν στο δήμο κωλυσιεργία (άλλο τι λένε για να παραμυθιάσουν τους οπαδούς). Οι τεχνικές υπηρεσίες του δήμου ζήτησαν συγκεκριμένα πράγματα και αυτοί δεν τα έκαναν. Ούτε τώρα θα τα κάνουν, όμως θέλουν να δείξουν ότι «κινούνται» αλλά τους σαμποτάρει ο Βασιλόπουλος.

Όπως και να έχει, αυτή τη στιγμή, για να πάρουν έγκριση της Μελέτης Υψομέτρων, έχουν απευθυνθεί και πάλι στον... βελζεβούλη Βασιλόπουλο. Λογικά, πρέπει να πέσει μεγάλο κλάμα στους οπαδούς, εκτός αν τους πουν τώρα ότι ο Βασιλόπουλος είναι... καλός και συνεργάσιμος.

Καμιά συνεργασία

Εχουμε γράψει πολλές φορές ότι το πρόβλημα του Μελισσανίδη δεν είναι ο Βασιλόπουλος. Το πρόβλημα του Μελισσανίδη είναι η αρπακτικότητα του, που δεν εκδηλώνεται μόνο σε βάρος του Αλσους και των κατοίκων της Νέας Φιλαδέλφειας, αλλά και σε βάρος της ίδιας της ΑΕΚ. Γιατί ο μεγαλοκαπιταλιστής αυτός δε θέλει να φτιάξει γήπεδο για την ΑΕΚ, αλλά θέλει να στήσει μια προσωπική του επιχείρηση, που θα έχει ως ναυαρχίδα το γήπεδο και σιγά-σιγά θα επεκταθεί στο Αλσος, το οποίο -όπως αποκάλυπτα είχε πει κάποτε ο ίδιος ο Μελισσανίδης- θέλει να κάνει Μόντε Κάρλο.

Ακόμα κι αν παρέκαμπε τις απαγορεύσεις της δασικής νομοθεσίας (ευτυχώς ακόμα ισχύουν) για παραπέρα επέκταση της μπίζνας σε βάρος του Αλσους, δε θα μπορούσε να χτίσει το γήπεδό του σ' ένα οικόπεδο που **εξακολουθεί να ανήκει στην κυριότητα του ελληνικού δημοσίου** και έχει παραχωρηθεί στο ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ **μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση**, για την ανάπτυξη κοινωφελούς (και μόνο) έργου. Το σωματείο δεν έχει δικαίωμα να παραχωρήσει το οικόπεδο σε έναν τρίτο και μάλιστα σε μια ανώνυμη εταιρία που έχει ως σκοπό το κέρδος. **Μόνο με μια σκανδαλώδη απόφαση, που θα μοιάζει με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, μπορεί να γίνει δεκτή η παραχώρηση του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ.**

Όπως είναι γνωστό, το ζήτημα της σύμβασης παραχώρησης, που απέσπασε ο Μελισσανίδης από μια γενική συνέλευση-παρωδία της ερασιτεχνικής ΑΕΚ, εκκρεμεί και στο Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Έργου του ΥΠΕΝ και ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων, καθώς μέλη της ερασιτεχνικής ΑΕΚ έχουν προσφύγει και κατά του κύρους της γενικής συνέλευσης-παρωδία και κατά της σύμβασης παραχώρησης αυτής καθαυτής, την οποία θεωρούν παράνομη.

Ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, λοιπόν, τώρα που η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ προσέφυγε πάλι στις τεχνικές του υπηρεσίες, δεν έχει δικαίωμα, αλλά **υποχρέωση να σταματήσει κάθε συνεργασία με την εν λόγω εταιρία.** Συνεργαζόμενος με τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας-εκτός των άλλων- πλήττει και τα συμφέροντα της ερασιτεχνικής ΑΕΚ. Πάνω απ' όλα, βέβαια, πλήττει τα συμφέροντα των κατοίκων της περιοχής και τη σωτηρία του Αλσους. Όμως, ακόμα κι αν μείνουμε στα εντελώς τυπικά, η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ δεν είναι ιδιοκτήτης του οικοπέδου **ούτε μπορεί να γίνει**, και γι' αυτό δε δικαιούται να ζητά από το δήμο έγκριση μελέτης που σχετίζεται με την έκδοση Έγκρισης και Άδειας Δόμησης για ανέγερση γηπέδου.

ΥΓ. Προς τους άπονονδους φίλους μας του aek-watch: Δε θυμόμαστε αν κι εσείς είχατε πειστεί από το μπαράζ της «υπαλληλικής» προπαγάνδας, που ισχυριζόταν ότι, με παράκαμψη του δήμου, έληξε και η ιστορία με τα Υψόμετρα, μολοντί πάντοτε κρατάτε επιφυλάξεις για όσα γράφουν τα «υπαλληλικά» Μέσα. Ο,τι και να ισχύει, εμείς σας κάνουμε δώρο αυτή την αποκάλυψη. Ελπίζουμε να μην έχετε παράπονο.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Από το ντουέτο στο τρίο, και από το τρίο στο καρέ;

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στην κόντρα Μαρινάκη-Μελισσανίδη με αφορμή τη χορηγία του πρωταθλήματος της Super League. Πλέον, στο παιχνίδι φιλοδοξεί να μπει και ένας τρίτος παίκτης, ο ισχυρός άνδρας της ΠΑΕ ΠΑΟΚ, Ιβάν Σαββίδης, ο οποίος μέσω της εταιρίας Dimera Group δηλώνει παρών στη μάχη για τον έλεγχο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου και προσφέρει χορηγία ύψους 5.000.000 ευρώ για δυο χρόνια.

Τη στιγμή που κλείνει η ύλη της «Κ» δεν γνωρίζουμε αν το ΔΣ της Λίγκας έκανε αποδεκτή την εκπρόθεσμη προσφορά του Σαββίδη και την έθεσε στην κρίση των ομάδων. Αν τα μέλη της Λίγκας τηρούσαν έστω και προσχηματικά κάποιους κανόνες δεοντολογίας, δε θα υπήρχε καν θέμα Σαββίδη, αφού η προσφορά της εταιρίας του είναι εκπρόθεσμη και ταυτόχρονα δεν είναι «κλειστή», όπως ήταν οι άλλες δυο προσφορές. Επειδή όμως αναφερόμαστε στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, που οι κανόνες υπάρχουν για να παραβιάζονται και όχι για να τηρούνται, οι πιθανότητες να γίνει αποδεκτή είναι πολλές.

Ακόμη περισσότεροι είναι αυτοί που στοιχηματίζουν υπέρ της Dimera Group, έχοντας δυο πολύ ισχυρά επιχειρήματα. Η πρόταση της Alter Ego του Μαρινάκη ήταν εκπρόθεσμη αλλά έγινε αποδεκτή, συνεπώς δεσμεύεται το ΔΣ της Λίγκας να πράξει το ίδιο και στην περίπτωση Σαββίδη. Επιπλέον, η πρόταση της Dimera είναι οικονομικά καλύτερη από τις δυο προηγούμενες, οπότε πολύ δύσκολα μπορεί να απορριφθεί από παράγοντες που λειτουργούν και αποφασίζουν με τη λογική της αρπαχτής.

Ανεξάρτητα, όμως, από την τελική απόφαση της Λίγκας, αυτό που μπορούμε να τονίσουμε για πολλοστή φορά (η επανάληψη είναι η μάνα της μάθησης, άλλωστε), είναι ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι για τους καπιταλιστές πρώτα απ' όλα μπίζνα, είτε γιατί τους εξασφαλίζει άμεσα κέρδη είτε γιατί τους βοηθάει να προωθήσουν κάποια άλλα επιχειρηματικά τους συμφέροντα, χρησιμοποιώντας ως μοχλό πίεσης τη δύναμη που έχουν οι οπαδοί της ομάδας τους. Μελισσανίδης, Μαρινάκης και Σαββίδης μεταφέρουν στο πεδίο της χορηγίας του πρωταθλήματος της Super League την κόντρα τους για τον έλεγχο της «παράγκας» του ποδοσφαίρου και για τις μπιζνες τους στο χώρο των καυσίμων και των τηλεοπτικών καναλιών (και όχι μόνο), με προφανή στόχο να κερδίσουν τις εντυπώσεις και να πετύχουν μια επικοινωνιακή νίκη επί των αντιπάλων τους, ενισχύοντας τη θέση τους στους άλλους επιχειρηματικούς τομείς. Πλέον, για να συμπληρωθεί το καρέ, χρειάζεται μια πρόταση χορηγίας από τον Αλαφούζο και τον ΣΚΑΪ, όμως αυτό είναι τόσο απίθανο που δε συμβαίνει ούτε στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Μη μου το αυτοδιοίκητο τάραττε

Η ΦΙΦΑ και η ΟΥΕΦΑ αποφάσισαν να παρέμβουν και να δρομολογήσουν τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο, μετά την απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΕΠΟ, που έκανε δεκτή την προσφυγή Μητρόπουλου και ανέβαλε τις προγραμματισμένες εκλογές προκειμένου αυτές να γίνουν με εκλεκτορικό σώμα σύμφωνα με τον αθλητικό νόμο (διαφορετικός αριθμός ψήφων για κάθε τοπική ΕΠΣ, αναλογικά με τον αριθμό των εγγεγραμμένων σωματείων) και όχι με το καταστατικό της ΕΠΟ (τρεις ψήφοι για κάθε τοπική ΕΠΣ). Πριν προχωρήσουμε στο σχολιασμό της κατάστασης που διαμορφώνεται στο ελληνικό ποδόσφαιρο, είναι αναγκαίο να κάνουμε δυο επισημάνσεις.

Η πρώτη αφορά τον τρόπο χειρισμού της υπόθεσης από ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ. Οι δυο διεθνείς ομοσπονδίες αποφάσισαν να παρέμβουν όταν απειλήθηκε το αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου, το οποίο εκφράζει την απόλυτη κυριαρχία τους στα δρώμενα των εθνικών ομοσπονδιών. Όλο το προηγούμενο διάστημα παρακολουθούσαν τις εξελίξεις χωρίς να κάνουν κάποια ουσιαστική παρέμβαση, αδιαφορώντας για την απαξίωση του ελληνικού ποδοσφαίρου και για τη ποια φατρία θα επικρατήσει. Όταν όμως το Διαιτητικό Δικαστήριο έπραξε το αυτονόητο και εφάρμοσε τον ισχύοντα νόμο, θέτοντας υπό αμφισβήτηση το αυτοδιοίκητο, η αντίδρασή τους ήταν άμεση και όπως θα δούμε στη συνέχεια είχε σαν μοναδική προτεραιότητα να καταστήσει σαφές ότι «εδώ κουμάντο κάνουμε εμείς».

Η δεύτερη επισήμανση έχει να κάνει με τη δουλοπρέπεια που επιδεικνύει ο υφυπουργός Αθλητισμού, Σταύρος Κοντονής, προς ΟΥΕΦΑ και ΦΙΦΑ. Οπως είχαμε τονίσει και στο

προηγούμενο φύλλο, αντί να συστρατευτεί με την απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου και να απαιτήσει άμεση εφαρμογή του νόμου, έκανε έκκληση προς τις διεθνείς ομοσπονδίες για να παρέμβουν και να βγάλουν από το «αδιέξοδο» το ελληνικό ποδόσφαιρο. Στην ίδια ρότα συνέχισε και μετά την εξώθεν παρέμβαση, δηλώνοντας αρχικά ότι «ο διορισμός προσωρινής διοίκησης από τη διεθνή νομοθεσία είναι μία θετική εξέλιξη που θα συνδυαστεί με την τοποθέτηση ανθρώπων άξιων να διαχειριστούν ένα πρόβλημα το οποίο ταλάνισε επί χρόνια τον ελληνικό αθλητισμό», για να συνεχίσει τονίζοντας: «πιστεύω ότι τα πράγματα θα πάνε καλά. Εμείς θα βοηθήσουμε σε όποια κατεύθυνση μας ζητηθεί». Σε απλά ελληνικά διαβεβαίωσε ότι «εγώ θα κάνω ό,τι μου πείτε».

Ας δούμε όμως την απόφαση ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ πριν προχωρήσουμε στο σχολιασμό της. Σύμφωνα με την απόφαση, διόρισε στην ΕΠΟ διοίκηση εξομάλυνσης με επικεφαλής τον Κωστάκη Κουτσοκούμνη (πρόεδρο της κυπριακής ομοσπονδίας ποδοσφαίρου και εντεταλμένο των διεθνών ομοσπονδιών για την επίλυση των προβλημάτων του ελληνικού ποδοσφαίρου) η οποία θα έχει σαν βασικούς στόχους να επικαιροποιήσει τον κανονισμό διαιτησίας, να εναρμονίσει την αθλητική νομοθεσία με το καταστατικό της ΕΠΟ (και όχι το καταστατικό της ΕΠΟ με την ισχύουσα νομοθεσία) και να διενεργήσει τις εκλογές μέχρι τις 31/05/2017.

Διαβάζοντας τη γενικόλογη απόφαση ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ αλλά και τις δηλώσεις αξιωματούχων των δυο διεθνών ομοσπονδιών, ότι ο τρόπος που θα υλοποιηθεί η συγκεκριμένη απόφαση θα αποφασιστεί με την έλευση του Κουτσοκού-

μνη στην Ελλάδα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι αιφνιδιασθηκαν από την απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου. Το πιθανότερο είναι ότι θεωρούσαν σχεδόν σίγουρο ότι θα γίνει δεκτή η προσφυγή της παράταξης Γραμμένου, που είναι ο επικεφαλής της αντιπολίτευσης στην ΕΠΟ, και θα δοθεί μια δίμηνη παράταση για τη διενέργεια των εκλογών, με προσωρινή διοίκηση και με βάση το καταστατικό της ΕΠΟ. Ετσι, αναγκάστηκαν να δρομολογήσουν τις εξελίξεις για «διοίκηση εξομάλυνσης» χωρίς ξεκάθαρο σχέδιο, μόνο και μόνο επειδή «παραβιάστηκε» το αυτοδιοίκητο.

Τις επόμενες μέρες θα ξεκαθαριστεί το τοπίο και θα έχουμε μια πλήρη εικόνα για τις επιδιώξεις των διεθνών ομοσπονδιών, αλλά και για τις «συμμαχίες» που θα επιδιώξουν από την ελληνική πλευρά, αφού θα απαντηθούν μια σειρά ερωτήματα, που αφορούν το αν η διοίκηση που διόρισαν θα είναι ολιγομελής (7 άτομα) ή πολυμελής (15 άτομα), αν θα συμμετέχουν σε αυτή παράγοντες από τις τοπικές ΕΠΣ και τις ΠΑΕ ή θα είναι τεχνοκράτες και παλιοί ποδοσφαιριστές, και αν θα εξαντλήσουν το χρονικό όριο μέχρι τις 31.5.2017 (κάποιοι προεξοφλούν παράταση της θητείας της προσωρινής διοίκησης) ή θα δρομολογήσουν τις εκλογές εντός διμήνου, πιέζοντας τον Κοντονή να προχωρήσει στις αναγκαίες νομοθετικές παρεμβάσεις. Μια ακόμη παράμετρος που αυξάνει το ενδιαφέρον για τη διοίκηση εξομάλυνσης αποτελεί το γεγονός ότι στην επιλογή των ατόμων που θα συμμετέχουν σε αυτή, σύμφωνα με τις δηλώσεις του Κουτσοκούμνη, θα έχει σημαντική συμβολή ο Θόδωρος Θεοδωρίδης, που είναι γιος του αντιπροέδρου της ΠΑΕ Ολυμπιακός, Σάββα Θεοδωρίδη και γενικός γραμματέας της ΟΥΕΦΑ (η σειρά των ιδιοτήτων του είναι τυχαία).

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ο Γιαννακόπουλος ξεκίνησε τις διαδικασίες ανασυγκρότησης του μπασκετικού Παναθηναϊκού, αφού ήταν φανερό ότι ο κόουτς Πεδουλάκης δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που πρέπει να έχει κάποιος προπονητής για να σταθεί στον πάγκο των πράσινων. Εν αναμονή του νέου προπονητή, αυτό που μπορούμε να πούμε είναι ότι η επόμενη μέρα χωρίς τον Δημήτρη Διαμαντίδη δείχνει να είναι πολύ πιο δύσκολη απ' όσο φαντάζονταν οι πράσινοι.

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΕΔΡΟ ΑΛΜΟΔΟΒΑΡ

Χουλιέτα

Επείτα από το κωμικό (;) διάλειμμά του (με την ταινία «Δεν κρατιέμαι»), ο εκκεντρικός ισπανός σκηνοθέτης επιστρέφει στα γνώριμα μονοπάτια του: γυναικείο δράμα.

Η Χουλιέτα και η Αντία, μάνα και κόρη, υποφέρουν σιωπηλά την απώλεια του άνδρα και πατέρα τους. Όταν η Αντία κλείνει τα δεκαοχτώ, εξαφανίζεται. Συντετριμμένη η Χουλιέτα θα την αναζητήσει χωρίς κανέναν αποτέλεσμα. Δώδεκα χρόνια μετά, η Χουλιέτα μαθαίνει ότι η κόρη της είναι παντρεμένη με παιδιά στην Ελβετία, κι από εκεί που ήθελε να μετακομίσει, αποφάσισε να παραμείνει στη Μαδρίτη, περιμένοντας νέα της.

Ο Αλμοδόβαρ εμπνέεται από τη συλλογή διηγημάτων της Αλίσ Μονρό (Νόμπελ Λογοτεχνίας 2013) «Απόδραση» και διασκευάζει τρεις ιστορίες (Πιθανότατα, Σύντομα, Σιωπή) συγκεντρώνοντάς τες στο χαρακτήρα της Χουλιέτα. Η νέα ταινία του επικεντρώνεται στις μικρές ή μεγάλες τραγωδίες που κρύβονται πίσω από φαινομενικά ευτυχισμένα πρόσωπα. Ο Αλμοδόβαρ επιστρέφει σε ένα δρόμο που γνωρίζει καλά.

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΟΖΟΝ

Frantz

Η Άννα επισκέπτεται καθημερινά τον τάφο του Φραντς, του αρραβωνιαστικού της, που σκοτώθηκε στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, ο οποίος μόλις τέλειωσε. Τον τάφο του Φραντς στη μικρή γερμανική πόλη επισκέπτεται κι ένας Γάλλος, που ισχυρίζεται ότι με τον Φραντς ήταν συμφοιτητές στο Παρίσι. Η παρουσία του Γάλλου -που μέχρι πριν από λίγο καιρό αποτελούσε άσπονδο εχθρό- στην ηττημένη γερμανική επαρχία θα φέρει πολλές αντιδράσεις.

Ο Φρανσουά Οζόν προτείνει ένα ριμέικ της ταινίας του Ερνστ Λιούμπιτς (1932), βερολινέζου μετρ της κομεντί, ο οποίος μόλις διάβαζε το θεατρικό έργο «Ο άντρας που σκότωσα» και συγκινημένος από τα αντιπολεμικά μηνύματά του αποφάσισε να το κάνει το μοναδικό ομιλούν δράμα του και γύρισε το 1932 στο Χόλιγουντ (δούλεψε ήδη δέκα χρόνια εκεί) το «Broken Lullaby». Αναγνωρίζοντας ότι η ταινία του Λιούμπιτς έχει κάποιες αδυναμίες, που δεν της επιτρέπουν να είναι επίκαιρη σήμερα, ο Οζόν, προβαίνει στις απαιτούμενες αλλαγές και εστιάζει, εκτός από την καταδίκη των δεινών του πολέμου και την ανάδειξη του εθνικού μίσους, στο προσωπικό δράμα, δημιουργώντας μια ταινία ρομαντική, στιλιζαρισμένη, αλλά καθόλου πρωτότυπη.

ΦΕΛΙΞ ΒΑΝ ΓΚΡΟΝΙΝΓΚΕΝ

Belgica

Η ταινία μας έρχεται από το Βέλγιο. Ο Τζο, που ως νεαρός είχε καλλιτεχνικές ανησυχίες, είναι ιδιοκτήτης του μπαρ Belgica. Ο

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Μέσα σε φλόγες και καπνούς ανάμαλλ' είδα να ξετρέχει
τους Ανομούς γιγάντια η Δίκη
ξάφνου του σάλαγου κοπή· γέλια με φτάσανε στριγγά
σπαράζουν τους μωρούς Ποιητές οι Λύκοι.**

(Κ. Βάρναλης, «Λευτεριά», 1922, απάντηση στο ποίημα του Κ. Παλαμά «Λύκοι»)

Another brick in the wall

Λευτεριά στον Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλλά!

► ΕΝΑ «κόμμα», δυο στελέχη: Χ. Θεοχάρης, Αλ. Παπαδόπουλος (ΔΗΜΕ = Δημοκρατική Ευθύνη). Και φαγώνονται. Μάλλον το έψιλον στον τίτλο της ΔΗΜΕ σημαίνει Δημοκρατική Επαναδιάσπαση...

► «Απαράδεκτη παρέμβαση της Δικαιοσύνης στο συνδικαλιστικό κίνημα» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 19-10-2016). Απ' όσο γνωρίζουμε, η προσήλωση του Περισσού στην υπογραφή του Χαρίλαου (1974) δεν έχει μετακινηθεί... Κι εκείνο το «Δικαιοσύνης» με κεφαλαίο (ούτε καν αστική δικαιοσύνη).

► «Την Κυριακή αρχίζει η σκληρή αναμέτρηση κυβέρνησης για τα εργασιακά...» (tanea.gr/news/economy/article/5399216/synnefiasmenh-kyriakh-gia-ta-ergasiaka). Τι αβάντα στην κυβέρνηση κι αυτή... Σκληρή σαν τραγούδι Μέταλ, μιλάμε...

► Εγκύκλιος Φίλη: για το τρέχον σχολικό έτος δεν προβλέπεται από τον κρατικό προϋπολογισμό κάλυψη δαπανών για αναλώσιμα και υπερωρίες εκπαιδευτικών». Συνεπώς, θες να γράψεις στον πίνακα (δάσκαλε/α, μαθητή/τρια); Χάραξε πάνω του...

► Σκέτο «Φίλη» προσαγορεύουν τα ΝΕΑ (17-10-2016) τον υπουργό. Καθόλου ΦΙΛΟΙ!... Και ενώ προειδοποιεί ότι «το ΚΚΕ ετοιμάζει καταλήψεις» (λες και δεν υπάρχουν ΣΗΜΕΡΑ σχολεία υπό κατάληψη) ρίχνει και μια «φιλομαθητική» (τρόπος του λέγειν) ατάκα: «...μαθητές στα δικαστήρια -κάτι που, εδώ που τα λέμε,

δεν είναι και ο πλέον παιδαγωγικός τρόπος αντιμετώπισής τους» - προφανώς, σε λωτοφάγους απευθύνεται η φυλλάδα, γιατί από το 1973 μέχρι σήμερα δεν έχει σταθεί στο πλάι καμιάς μαθητικής κινητοποίησης, πόσο μάλλον κατάληψης.

► Τέτοιο πατόκορφο γλείψιμο στον Ζουράρι ούτε η πιο ανεγκέφαλη μοντέλα δεν θα έκανε. Αναφερόμαστε στο «πόνημα» του κ. Τίποτα (με μπόλικο καθόλου) Δ. Μανιάτη στα ΝΕΑ (17 Οκτώβρη 2016). Ecce homo...

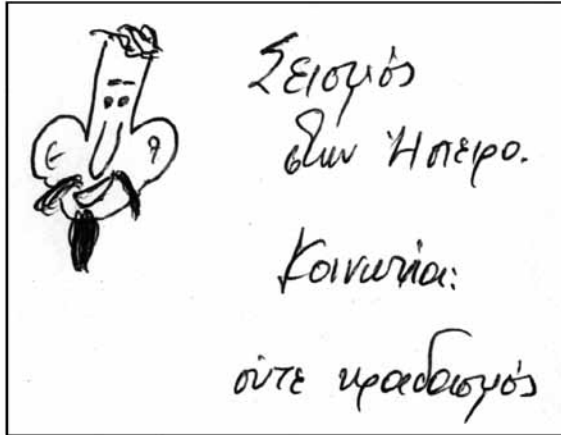
► Τελικά, αυτός ο Μπουτάρης είναι κεντροαριστερός, κεντροδεξιός ή... κεντροκεντρώος; Απλά ένας καπιταλιστής που κατέχει ένα «δημόσιο» αξίωμα.

► «Ενα βήμα πιο κοντά στα 1,7 δισ. ευρώ» (tanea.gr, 19-10-2016). Οποία αγωνία...

► Greet great greedy Greeks growling.

► Ολόκληρο άρθρο (tanea.gr, 19-10-2016, «Το νέο πρόσωπο του αεροδρομίου "Μακεδονία" παρουσίασε η Fraport Greece»), μία λέξη για το Fraportσημο (επιβάρυνση εισιτηρίου) ΔΕΝ έχει.

► Κατά πλειοψηφία (και επί της αρχής του) ψηφίστηκε το νομοσχέδιο του υπουργείου Εργασίας κλπ, κλπ, για την «κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία και ανάπτυξη των φορέων της». Κάποιοι (υπέρμαχοι της «αλληλέγγυας οικονομίας») τώρα δικαιώνονται. Οι ιδέες τους γίνονται πράξη απ' την «πρώτη

Ριχάρδος ο Γερμανόκορδος

φορά Αριστερά» + Δεξιά, την οποία εστήριξαν...

► Μας έκανε «έκπτωση» η ΔΕΗ: -1,71 ευρώ για ένα δίμηνο: σταγόνα σε πέντε ωκεανούς.

► Στον κόσμο η Διεθνής.

► Κάτι αστεία που λέει το Τεχνικό Επιμελητήριο (ΤΕΕ): «Καταρρέει η οικοδομή στην Ελλάδα».

► Σαν πολύ αέρα δεν πήρε ο κυλο των ναζιστών;

► Μεταπτυχιακό στη Νομική ισούται με 1.200 (ζεστά) ευρώ-πουλα (δωρεάν παιδεία, δηλαδή...).

► Τετραμερής συνάντηση Μέρκελ, Ολάντ, Πούτιν, Ποροσένκο: οι αυτουργοί ως Πόντιοι Πιλάτοι.

► «Ευάγγελος Μυτιληναίος: Σε λίγο καιρό δεν θα μείνει καμμία εταιρεία, οι ξένοι θα αγοράσουν όλη τη χώρα» (tovima.gr/finance/article/?aid=837677).

Την Τρέπτσα την ξεχνάτε, μάλλον, κ. Μυτιληναίε...

► Με βάση τις πληροφορίες της «Εργάνης», θετικό πρόσημο παίρνει η απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα: 7.788 θέσεις εργασίας. Όμως, από αυτές, πλήρη απασχόληση έχει (μόνο) το 46,62% ενώ το 39,06% και 14,32% είναι θέσεις μερικής και εκ περιτροπής απασχόλησης. Από τη δουλειά στη δουλειά...

► Κατά τη διακυβέρνηση της Ελλάδας από τον «Πρώτο Εργάτη» (τον φασίστα Ι. Μεταξά, δηλαδή) οι τιμές - άκουσον! άκουσον! - ανέβηκαν! Ευημερία, σαν να λέμε («Δείκτης Τιμών Καταναλωτή, 1914=100, 1938=2.600» - από την έκδοση «Η κρίση του 1929, η ελληνική οικονομία και οι εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδος για τα έτη 1928-1940», σελίδα 31, Τράπεζα της Ελλάδος, Νοέμβριος 1929).

Βασίλης

δεν τον αναγνωρίζει και περιμένει τον άντρα της να γυρίσει. Αυτός προσπαθεί να επαναφέρει τη μνήμη της, με τη βοήθεια της κόρης του, που μέχρι πρότινος -ως φανατική ερυθροφρουρός- είχε στραφεί ενάντια στον πατέρα της.

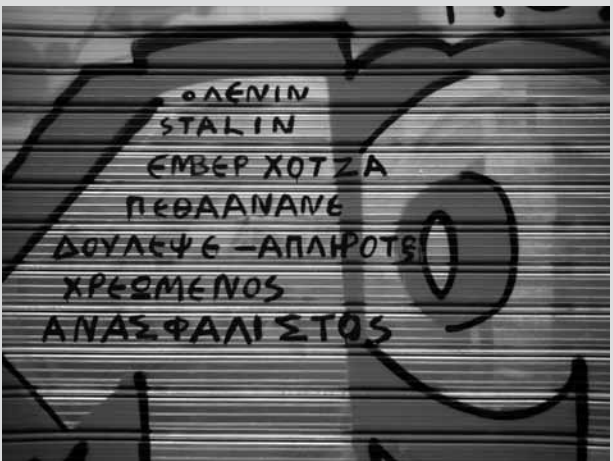
Λίγο η καταδίκη του μαοϊκού καθεστώτος, λίγο η μετάνοια του λαού, λίγο η ατμοσφαιρική εικόνα, λίγο τα σκηνικά και τα κοστούμια, λίγο η ερμηνεία των ηθοποιών και ο Ζανγκ Γιμού βαδίζει στο δρόμο για τα Οσκαρ!

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Όχι, δεν είναι είδηση ότι υπάρχει Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ. Νεολαία, με την έννοια του μηχανισμού και όχι με την έννοια της μαζικής οργάνωσης. Εφυγε το παλιό κεντρικό συμβούλιο, γιατί δεν μπορούσε να σηκώσει το βάρος του Μνημόνιου, έφτιαξαν καινούργιο. Δεν είναι καθόλου δύσκολο να βρεθούν μερικές δεκάδες... φερέλπιδες νέοι και νέες, να τους βαφτίσουν Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ και να τους χώσουν στον κρατικό μηχανισμό. Όταν είναι λίγοι, μπορούν πιο εύκολα να τους βολέψουν. Ενώ παλιά, τότε οι πασόκοι και τότε οι οννεδίτες, σκοτώνονταν ποιος θα πρωτοβουλευτεί. Τότε το σύστημα προσέφερε περισσότερες ευκαιρίες για εκκολλαπτόμενα λαμόγια. Τώρα είναι λιγότερες οι δυνατότητες, λιγότερα και τα λαμόγια.

◆ Ανυπόγραφο το σύνθημα είναι γραμμένο σε αρκετά σημεία στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Δεν ξέρουμε αν η ανορθογραφία και το ανακάτεμα ελληνικών και λατινικών χαρακτήρων οφείλεται στην αλλοδαπή προέλευση του συνθηματογράφου ή αν είναι έξυπνη επιλογή κάποιου εικαστικού καλλιτέχνη. Εκείνο που είναι πέρα από κάθε αμφιβολία είναι πως το σύνθημα «σπάει κόκαλα» με την πολιτική του πυκνότητα και τον πικρό σαρκασμό του. Α, και μια τελευταία παρατήρηση. Παρά το σαρκασμό, το σύνθημα κάθε άλλο παρά ελιτίστικο και προσβλητικό για μερίδα των αναγνώστών του είναι.

◆ Τι να πρωτοσχολιάσει κανείς; Το γεγονός ότι τις αφίσες για το συνέδριο ενός «αριστερού κόμματος» τις κολλάνε συνεργεία διαφημιστικής εταιρείας ή το ότι η μία από τις δύο αφίσες για το συνέδριο διαφήμιζε την ομιλία του Τσίπρα για το συνέδριο, λες και επρόκειτο για προεκλογική ομιλία; ΣΥΡΙΖΑ=Τσίπρας, αυτό ήταν το μήνυμα που εξέπεμπε η προπαγάνδα για το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ. Η προσυνεδριακή περίοδος ήταν εντελώς σιωπηλή, δεν τροφοδότησε την πολιτική επικαιρότητα, αλλά την τελευταία προσυνεδριακή βδομάδα γέμισαν την Αθήνα με τη μάπα του Τσίπρα. Το παλιό «εσωτερικό», η λεγόμενη «ανανεωτική αριστερά», έδινε κάποια προσοχή σ' αυτά τα πράγματα. Παρίστανε το δημοκρατικό κόμμα, με ευαισθησίες και σημασία στην αισθητική. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, δεν είναι απλά αστικό κόμμα, αλλά αστικό κόμμα εξουσίας. Γι' αυτό και μιμείται σε όλα το ΠΑΣΟΚ.

Φρανκ είναι ο μεγάλος αδερφός του και ενσαρκώνει εκατό τις εκατό το αντίστοιχο πρότυπο. Έχει μια οργανωμένη ζωή, οικογένεια και σταθερή δουλειά. Παρολαυτά, ευτυχισμένος δεν είναι. Γι' αυτό αποφασίζει να βοηθήσει τον αδερφό του και γίνονται το χρυσό δίδυμο της νυχτερινής ζωής. Στην πραγματικότητα, έχουν ξεκινήσει ένα εθιστικό και μεθυστικό ταξίδι, το οποίο δε θα κρατήσει για πάντα.

Ο Βαν Γκρόνινγκεν εστιάζει στις δυναμικές που αναπτύσσονται σε μια αδερφική σχέση. Καταφέρνει να φτιάξει μια κάπως γοητευτική ατμόσφαιρα, χρησιμοποιώντας υπέροχα τη μουσική και δημιουργώντας το αντίστοιχο κλίμα, όμως δεν καταφέρνει την ανάλυση της αδερφικής σχέσης να την πάει στο βάθος ή στα άκρα.

ΖΑΝΓΚ ΓΙΜΟΥ

Η μεγάλη επιστροφή

Ισως ο πιο διάσημος παγκοσμίως κινέζος σκηνοθέτης («Σήκωσε τα κόκκινα φανάρια», «Ηρώας», «Ιπτάμενα Στιλέτα») μεταφέρει στην οθόνη το μυθιστόρημα της κινέζας συγγραφέως Γιαν Γκελίνγκ, σε βιβλίο της οποίας είχε βασιστεί και η ταινία του τα «Λουλούδια του Πολέμου» (2011).

Η ιστορία της ταινίας εκτυλίσσεται κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Στο κέντρο της βρίσκεται ο Λου, ένας καθηγητής που φυλακίζεται για πολιτικούς λόγους. Όταν επιστρέφει στο σπίτι έπειτα από χρόνια, η γυναίκα του πάσχει από αμνησία. Εκείνη

Το μόνο βέβαιο είναι πως στη συνάντησή τους στις Βρυξέλλες ο Τσίπρας δεν έθεσε στον Ολάντ το ζήτημα των αποκαλύψεών του σε γάλλους δημοσιογράφους, για την ενημέρωση που του έκανε ο Πούτιν ότι ο Τσίπρας του ζήτησε να τυπώσει στη Ρωσία δραχμές. Μπορεί ο Τσίπρας να εμφανίστηκε σαν ένας караγκιοζάκος με τον οποίο οι ιμπεριαλιστές ηγέτες σπάνε πλάκα (ο Πούτιν «κάρφωσε» το εμπιστευτικό αίτημα στον Ολάντ κι αυτός το «κάρφωσε» σε δυο δημοσιογράφους που του έφτιαχναν την αγιογραφία -έτσι νόμιζε τουλάχιστον), όμως μετά από σχεδόν δυο χρόνια στην εξουσία, στη διάρκεια των οποίων έφαγε πολύ «ξύλο», ο Τσίπρας έχει καταλάβει και πώς παίζεται το παιχνίδι και ποια είναι τα «κίλντ» και του ελληνικού καπιταλισμού και τα δικά του.

Ο Τσίπρας παίζει το παιχνίδι του χρέους. Και σ' αυτό το παιχνίδι χρειάζεται καλά λογάκια από τον Ολάντ, τον Σαπέν, τον

Το φιλί του Ιούδα

Προπαγάνδα-κοροϊδία η «εκστρατεία» για το χρέος

Μοσκοβισί. Λογάκια, όχι τίποτα περισσότερο. Γιατί η υποτιθέμενη «εκστρατεία» για το χρέος είναι ένα παιχνίδι προπαγάνδας, που στόχο έχει να κοροϊδέψει τον ελληνικό λαό. Τίποτα περισσότερο, και σ' αυτό είμαστε απόλυτα κατηγορηματικοί.

Στη διπλανή στήλη θυμίζουμε τι ακριβώς προβλέπουν για το χρέος όλες οι αποφάσεις των ευρω-οργάνων, από το περιβόητο Eurosummit των 17 ωρών, στις 12-13 Ιούλη του 2015, που κατέληξε στην πλήρη υποταγή των Τσιπροκαμμένων και χάραξε την πορεία προς τη μνημονιακή προσαρμογή (και όχι μετάλλαξη) τους, μέχρι το Eurogroup της 24ης του περασμένου Μάη. Τι λένε αυτές οι αποφάσεις, που χαρακτηρίζονται από εσωτερική ενότητα και συνέχεια;

◆ Παραδέχονται ότι το ελληνικό χρέος μετά από μερικά χρόνια δε θα είναι βιώσιμο. Τι εννοούν μ' αυτό; Ότι τα ετήσια τοκοχρεολύσια θα είναι τόσο υψηλά που το ελληνικό κράτος δε θα μπορεί να τα αποπληρώσει. Κι αυτό θα συμβεί μετά το 2021, γιατί μέχρι τότε έχουν κόψει τις δόσεις στο πλαίσιο των δυνατότητων του δανειολήπτη (με την προϋπόθεση, φυσικά, ότι αυτός θα εφαρμόζει σκληρότατη δημοσιονομική λιτότητα και θα ξεπουλά όποιο περιουσιακό στοιχείο του μπορεί να ξεπου-

ληθεί).

◆ Ξεκαθαρίζουν ότι αποκλείεται οποιαδήποτε ονομαστική μείωση του χρέους (κούρεμα), ενώ το ελληνικό κράτος δηλώνει ότι θα ξεπληρώσει τους πιστωτές του μέχρι τελευταίας δεκάρας. Παρά ταύτα, ο Τσίπρας εξακολουθεί ακόμα να μιλάει για «απομείωση» του χρέους, γεγονός που δείχνει ότι αυτό που τον ενδιαφέρει κυρίως είναι η προπαγάνδα με την οποία κάποιους μπορεί να κοροϊδέψει.

◆ Δεσμεύονται ότι θα πάρουν μέτρα αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους, υπό τον όρο ότι θα εφαρμοστεί πλήρως το τρίτο Μνημόνιο και ότι η μνημονιακή πολιτική θα συνεχιστεί και μετά το τέλος του.

◆ Η τελευταία εξειδίκευση (Μάης 2016) χώρισε τα μέτρα σε βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Αμεσης απόφασης είναι μόνο τα βραχυπρόθεσμα. Τα μεσοπρόθεσμα και τα μακροπρόθεσμα θα συζητηθούν **μετά το τέλος του τρίτου Μνημονίου**.

Επομένως, από την άποψη της κοινοτικής νομιμότητας, ο Σόιμπλε είναι απόλυτα καλυμένος και κανείς δεν μπορεί να του πει τίποτα. Οχι μόνο η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που δεν μπορεί να διεκδικήσει τίποτα, αλλά ούτε το ΔΝΤ, που έχει αποδεχτεί την απόφαση του Eurogroup τον περασμέ-

νο Μάη. Εδώ πρέπει να θυμίσουμε και κάτι που σκόπιμα η προπαγάνδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ το έχει βάλει κάτω από το χαλί. Μετά το Eurogroup στις 24 Μάη, Τσακαλώτος, Σταθάκης, Χουλιαράκης, Τσίπρας και σία πανηγύριζαν για ένα σημείο της απόφασης: οι ρυθμίσεις για το χρέος μεσομακροπρόθεσμα θα είναι τέτοιες ώστε το ελληνικό κράτος να πληρώνει για τοκοχρεολύσια (για το σύνολο του χρέους) 15% του ΑΕΠ όσο θα διαρκεί το τρίτο Μνημόνιο (μέχρι και το 2018, δηλαδή) και 20% του ΑΕΠ τα επόμενα χρόνια.

Ελεγε, λοιπόν, ο Τσακαλώτος, και σε συνεντεύξεις και από το βήμα της Βουλής, ότι μπορεί οι τελικές αποφάσεις να μεταφέρθηκαν μετά το 2018, όμως αυτή η ρήτρα είναι «όλα τα λεφτά», γιατί αποτελεί στην ουσία «κόφτη χρέους». Οι δανειστές -έλεγε- αναλαμβάνουν την υποχρέωση να κρατάνε τα τοκοχρεολύσια εντός ενός ποσοστού που δε θα ξεπερνά το 20% του ΑΕΠ, πράγμα που σημαίνει ότι αυτόματα -κατά κάποιο τρόπο- θα επιμηκύνουν τις λήξεις των ομολόγων, ώστε το ετήσιο ύψος των τοκοχρεολυσίων ν' ανταποκρίνεται σ' αυτή τη ρήτρα. Ελεγαν, μάλιστα, ότι αυτή είναι ταυτόχρονα και «ρήτρα ανάπτυξης», γιατί δείχνει στους υποψήφιους επενδυτές ότι το χρέος είναι ρυθμισμένο

μακροπρόθεσμα, μέσα από αυτόματες διαδικασίες, ώστε να είναι βιώσιμο εσαεί, και επομένως δεν υπάρχει κανένα ρίσκο μελλοντικής αστάθειας και μπορούν άνετα να φέρουν τα κεφάλαιά τους στην Ελλάδα.

Τι άλλαξε και τώρα επικαλούνται το ρίσκο μελλοντικής αστάθειας, το οποίο αποθαρρύνει τους επενδυτές από το να έρθουν να επενδύσουν στην Ελλάδα; Γιατί τώρα ζητούν «να ανακοινωθούν από τώρα τα μεσομακροπρόθεσμα μέτρα κι ως εφαρμοστούν μετά το 2018»; Το μόνο που άλλαξε είναι οι ανάγκες της προπαγάνδας τους. Ενδεχομένως και η ανάγκη του ελληνικού καπιταλισμού να μπει στο περιβόητο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ (QE). Ίσως στο πίσω μέρος του μυαλού του ο Τσίπρας να έχει και τις πρόωρες εκλογές, για τις οποίες θα ήθελε κάτι «δυνατό» (ή την αποτυχία σ' αυτό το «δυνατό», που θα απαιτούσε «νέα εντολή», όπως το Σεπτέμβρη

του 2015).

Ολ' αυτά, όμως, δεν έχουν καμιά σημασία για τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Γι' αυτούς το χρέος είναι ένα εργαλείο αποικισμού της Ελλάδας και κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Και θα το χρησιμοποιήσουν σύμφωνα με τη στρατηγική τους, έτσι που να εξασφαλίσουν τους στόχους τους και μετά το 2018 που τελειώνει το τρίτο Μνημόνιο. Αυτό το γνωρίζουν και οι περιβόητοι επενδυτές και δεν είναι η αβεβαιότητα για το μέλλον του χρέους που δεν τους αφήνει να επενδύσουν στην Ελλάδα (λες και επενδύουν πούθενά αλλού στην Ευρώπη)!

Σ' αυτή τη φάση, λοιπόν, οι Τσιπραίοι θα κάνουν πολύ προπαγανδιστικό θόρυβο, όμως το περισσότερο που θα πάρουν θα είναι τα βραχυπρόθεσμα μέτρα (ήδη διεξάγονται διαπραγματεύσεις ανάμεσα στον ΟΔΔΗΧ και τον ESM) και ενδεχομένως κάποιες πιο συγκεκριμένες υποσχέσεις για το μέλλον. Τίποτα, όμως, δεν είναι δωρεάν, όπως έλεγε πριν από λίγο καιρό ο Ρέγκλινγκ. Κι αυτός μεν αναφερόταν στην αύξηση των σημερινών επιτοκίων, προκειμένου από κυμαινόμενα να γίνουν σταθερά, όμως τα πολιτικά στελέχη του ιμπεριαλιστικού στρατοπέδου θα απαιτήσουν επιτάχυνση και βάθεμα της μνημονιακής πολιτικής.

βαθύ κόκκινο

Scripta manent

Επειδή το παραμύθι για την «απομείωση» του χρέους συνεχίζεται, παραθέτουμε αποσπάσματα από επίσημα κείμενα, υπογεγραμμένα από την ελληνική κυβέρνηση, για να τα έχουμε υπόψη μας:

«Υπάρχουν σοβαρές ανησυχίες σχετικά με τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους. Αυτό οφείλεται στη χαλάρωση των πολιτικών κατά τους τελευταίους δώδεκα μήνες (...) Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον, στο πλαίσιο ενός πιθανού μελλοντικού προγράμματος του ΕΜΣ και σε ευθυγράμμιση με το πνεύμα της δήλωσης του Eurogroup το Νοέμβριο του 2012, το Eurogroup είναι έτοιμο να εκτιμήσει, αν χρειάζεται, πιθανά πρόσθετα μέτρα (ενδεχόμενες μεγαλύτερες περιόδους χάριτος και πληρωμής) στοχεύοντας να διασφαλίσει ότι οι μικτές χρηματοδοτικές ανάγκες θα παραμείνουν σε βιώσιμα επίπεδα. Αυτά τα μέτρα θα εξαρτώνται από την πλήρη εφαρμογή των μέτρων που θα συμφωνηθούν σε ένα πιθανό νέο πρόγραμμα και θα εκτιμηθούν μετά την πρώτη θετική ολοκλήρωση της αξιολόγησης.

Το Eurosummit επισημαίνει ότι ονομαστικό κούρεμα του χρέους δε μπορεί να πραγματοποιηθεί».

Ανακοίνωση του Eurosummit, Βρυξέλλες, 12.7.2015 (η απόφαση έχει ενσωματωθεί στο Νόμο 4334 (ΦΕΚ 80Α, 16.7.2015).

«Σε ευθυγράμμιση με τις δηλώσεις της Ευρωσυνόδου (Eurosummit) και της Ευρωομάδας (Eurogroup) το καλοκαίρι του 2015, το Eurogroup είναι έτοιμο να εξετάσει, εάν είναι αναγκαίο, πιθανά πρόσθετα μέτρα για το χρέος, που θα στοχεύουν να διασφαλίσουν ότι οι ανάγκες αναχρηματοδότησης της Ελλάδας διατηρούνται μακροπρόθεσμα σε βιώσιμα επίπεδα. Αυτά τα μέτρα θα αποφασιστούν υπό τον όρο της πλήρους εφαρμογής μέτρων συμφωνημένων στο πλαίσιο του προγράμματος του ESM, και θα εξεταστούν μετά την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης, από τη στιγμή που θα έχουν πλήρως εφαρμοστεί όλα τα προαπαιτούμενα.

Το Eurogroup συμφωνεί στις ακόλουθες γενικές κατευθυντήριες αρχές για τα πιθανά πρόσθετα μέτρα για το χρέος: (i) διευκόλυνση της πρόσβασης στις αγορές, (ii) εξομάλυνση του σχήματος αποπληρωμής, (iii) κίνητρα για τη διαδικασία προσαρμογής της χώρας ακόμα και μετά το τέλος του προγράμματος, (iv) ευελιξία για την αντιμετώπιση αβέβαιης ανάπτυξης του ΑΕΠ και αυξήσεων των επιτοκίων στο μέλλον (...)

Το Eurogroup επαναβεβαιώνει ότι ονομαστικό κούρεμα αποκλείεται και πως όλα τα μέτρα που θα παρθούν θα βρίσκονται σε ευθυγράμμιση με τον υπάρχοντα νόμο της ΕΕ και τα νομικά πλαίσια του ESM και του EFSF. Το Eurogroup θα εξετάσει:

Βραχυπρόθεσμα: δυνατότητες να βελτιστοποιήσει τη διαχείριση χρέους του προγράμματος.

Μεσοπρόθεσμα: το Eurogroup ζητά από το EWG να διερευνήσει ειδικά μέτρα (όπως μακρύτερη περίοδο χάριτος και αποπληρωμής) που μπορεί να χρησιμοποιηθούν, αν χρειαστεί, στο τέλος του προγράμματος του ESM, υπό τον όρο της επιτυχούς εφαρμογής του προγράμματος του ESM, καθώς και μέτρα όπως η χρήση των ισοδύναμων κερδών από τα SMP και ANFA.

Μακροπρόθεσμα: το Eurogroup είναι έτοιμο, αν χρειαστεί, και υπό τον όρο της επίτευξης των στόχων για το πρωτογενές πλεόνασμα, να εκτιμήσει περαιτέρω στο τέλος του προγράμματος την ανάγκη για πιθανά πρόσθετα μέτρα για το χρέος για να διασφαλίσει ότι οι ακαθάριστες χρηματοδοτικές ανάγκες της Ελλάδας θα παραμείνουν σε βιώσιμη τροχιά».

Απόφαση του Eurogroup, 9.5.2016.

«Η πιθανή ελάφρυνση του χρέους θα εφαρμοστεί μετά το τέλος του προγράμματος στα μέσα του 2018 και ο τρόπος θα αποφασιστεί από το Eurogroup».

Απόφαση του Eurogroup, 24.5.2016.

«Μεσοπρόθεσμα -αυτή είναι μια δεύτερη κατηγορία μέτρων- θα ασχοληθούμε ξανά μετά την πλήρη εφαρμογή του προγράμματος, δηλαδή στα μέσα του 2018 (...) Ολ' αυτά φυσικά υπό τον όρο ότι η Ελλάδα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του δημοσιονομικού μας πλαισίου (...) Η πιθανή ελάφρυνση του χρέους -μιλώντας κυρίως για το μεσοπρόθεσμο πακέτο- θα διεκπεραιωθεί στο τέλος του προγράμματος, δηλαδή μιλάμε για τα μέσα του 2018».

Δηλώσεις Γ. Ντεϊσελμπλούμ, 24.5.2016.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση